

**AVENTURILE
DETECTIVULUI
ENGLEZ**

SEXTON BLAKE

Partea I

COPILUL JUNGLEI O AVENTURĂ A LUI SEXTON BLAKE ÎN INDIA

Traducere ISTRATE PETRU

Capitolul I

PRINȚUL NESMALLAH KHAN SCHELTUL FAMILIEI

— Cred că asta e cam totul stimate colega ! trase concluzia SEXTON BLAKE după ce se lăsă săcadă în fotoliul bine capitonat trăgând o dușcă zdravănă din licoarea galbenă, marca Chartreuse. Ți-am oferit un raport fidel în ceea ce privește marea afacere de falsificare din cazul Bannerdale, pe care m-am angajat să-l rezolv acum trei luni. E-aici încolo, poți să proedezi cum crezi cu condiția ca numele meu să nu apară explicit în niciun fele de document.

— O să țină paginile tuturor ziarelor , și cu siguranță o să câștig cinci sau șase guinee pe povestea asta, sumă deloc de disprețuit la urma urmei, se declară de acord Chester Carlton, punându-și carnețelul de notițe în buzunar.

— De obicei nu mă exprim atât de franc , dar excelentul dumitale vin de Burgundia mi-a dezlegat limba.

Discuția se purta între orele 8 și 9 seara a unei zile de februarie a anului 1904, iar scena era renumitul restaurant Martinetti, din Haymarket. Chelnerii mișunau de colo până colo , printre rondourile de flori exotice acoperite purtând felurile mâncăruri apetisante , în vesela cu capacul pus. Dopurile de

șampanie , săreau la intervale, dezvelind gâturile aurite ale butelcuțelor păstrate în găletușe cochete , prevăzute cu gheață.

La măsuțele mici , prevăzute cu abatjuri , de unde luceau strălucitoarele becurile electrice ședeau grupuri de convivi, bine îmbrăcați , cei mai mulți străini, râzând și conversând cu dezinvoltură aplecați asupra bucatelor alese , bând sau pur și simplu trăgând din trabucurile ce le fusese oferite pe tipsiile de argint .

Detectivul își dăduse întâlnire cu prietenul său aici și-acum erau ajunși la stadiul de cafele și lichioruri.

Chester Carlton era scriitor și jurnalist deopotrivă, un om cu-o vârstă undeva între 40-50 de ani, înalt, slab și costeliv cu palmele mâinilor bine formate, cu-o mustață maronie și ochi strălucitori căprui, îndrăzneț și pătrunzător., dar cu trăsăturile feței severe și triste, de parcă ar fi fost de părere că povara vieții era prea grea pentru a o putea suporta.

Sexter Blake îi făcuse cunoștință cu mulți ani în urmă.

— Ești foarte ocupat ? îl întrebă brusc detectivul.

— Ca de obicei, veni sec răspunsul și în ceea ce te privește ?

— Pentru moment nu prea . Pentru o lună sau două mai mult crec c-o să-mi îngădui luxul de-a mă odihni puțin.

— N-aș paria pe asta ! După câte-mi dau seama peste câteva zile, vei fi din nou în șea, planând cu voluptate într-un nou mister. Crimele nu vor înceta niciodată de-a se produce , iar răul e întotdeauna prezent și-n plin avânt. Chiar acum când stăm aici la taclale o pânză misterioasă de intrigă și crimă se țese numai bună pentru a... urma o pauză neașteptată , ce puse capăt elcovenței omului de-alături.

Un om care luase cina într-o odaie alăturată, trecu prin sala principală a restaurantului iar Chester Carlton încremeni pentru moment ținându-și respirația și cu gura interdeschisă.

Străinul purta haine europene grobian croite, și-și purta pe braț un pardesiul alături de-un baston cu capul de ivoriu. Turbanul său era însă de-o albeață ireproșabilă, trăsăturile feței

brune, și barba neagră plasată pe mijlocul bărbiei nu lăsa nicio îndoială că era vorba de-un nativ indian, un hindus sau mahomedan. Acesta părăsi sala , prin ușa care dădea drept în stradă fără a se sinchisi să privească în dreapta sau în stânga sa.

— Ce s-a întâmplat ? exclamă Sexton Blake. Arăți de parcă ai fi văzut o stafie.

— Ceea ce am și făcut ,murmură gazetarul. Da, o stafie din trecut ! Sări imediat în picioare , cu ochii înflăcărați și aprinși din cale afară, ducându-și o mână la tâmplă.

Chelner! strigă el. Cine este omul, care a părăsit chiar acum salonul Știi ceva despre dânsul?

— Foarte puțin Sir, veni răspunsul. Își spune sie însuși prințul Nesmallah Khan, și acesta este cea de-a treia seară când ia cina aici..

— Nesmallah Khan ? murmură ca într-un ecou Chester Carlton . Sper că nu-mi vei lua în nume de rău , ieșirea asta zise el. Profesiunea , după cum îți poți da și singur seama . Vreau să-i iau un interviu prințului . O să-ți scriu mâine !

Apoi apucându-și brusc pălăria și haina,ieși val-vârtej din restaurant.

„Ciudat! reflectă SEXTON BLAKE aprinzându-și o altă țigaretă și urmărind distrat norul albăstrui de fum care plutea ușor. Nu m-aș mira deloc dac-ar fi mai mult decât un interviu la mijloc. După câte știu Carlton a petrecut ani buni în India”.

Detectivul fusese intrigat și după ce se reîntoarse în locuința sa din Baker Steet, memoria sa păstră mult timp pe rețină, întâmplarea amuzantă din restaurant.

Înainte de-a se culca , căută într-o cărțuție despre India, ceea ce Burke ori Evereth reprezintă pentru Anglia , dar nu reuși să dea de numele sau familia lui Nasmullah Khan. Soarele strălucea în camera de zi și masa era deja aranjată pentru micul dejun, când SEXTON BLAKE ieși din baie proaspăt ferchezuit și gata pentru a începe cu aplomb o nouă zi.

— Vreo sesizare, tinere ? Întrebă el pe feciorul cu care locuia , considerndu-l ca pe-un fiu adoptiv, și care-i era util în foarte multe împrejurări în afara pregătirii meniului.

— Yes Sir, replică feciorul , cinci scrisori și o telegramă.

— Noutăți în ziare ?

— Nimic , care să vă intereseze Sir!

SEXTON BLAKE deschise scrisorile în timp ce mușca din pâinea prăjită acompaniată de înghițituri de ceai, și puse deoparte patru dintre acestea cu vădită indiferență. Cea de-a cincia era o scrisoare cu scrisul mângălit a lui Chester Carlton, în care se menționa că va veni probabil la locuința lui din Baker Street în seara zilei în curs. În ceea ce privește telegrama conținutul acesteia era următorul :

Wargrove Hall, Berkshire”

Lordul Wargave îi prezintă felicitările sale lui SEXTON BLAKE și-l roagă să vină cât mai repede posibil pentru a investiga un caz de jaf”.

— Ziarele nu-l menționează câtuși de puțin, reflectă cu voce tare, Tinker.

— Poate că încă n-am auzit de el, răspunse detectivul. Ei, cam atâta, cu concediul pe care mi l-am dorit atât, adăugă el . Poți să-mi pregătești un mic bagaj de mână, nu mai mult . Sunt așteptat oricum și n-am nevoie de multe .

— Îl cunoști pe lordul Wargrave ?

—Nu prea bine , nu l-am văzut niciodată de aproape , dar sper să-l cunosc cu această ocazie. Apropo Tinker ! Scrie-i câteva rânduri lui Mr Carlton, știi doar adresa lui din Chancery Lane, spune-i că voi lipsi o zi sau două din oraș.

Profeția jurnalistului se adeverise mai repede decât crezuse , și invitația unui nobil englez de anvergura lordului Wargrave nu putea fi ignorată. Oricum totul părea să ducă spre o nouă și interesantă aventură. Dar nimeni nu putea prevedea ce-i rezervau sorții în această nouă misiune, nu numai pentru el, dar și pentru Chester Carlton, lordul Wargrove și nu mai puțin misteriosul prinț Nasmlah Khan , nimic din toate acestea nu-i puteau trece prin

mintea lui SEXTON BLAKE în timp ce studia o enciclopedie din seria Bradshace, pregătindu-se temeinic pentru o călătorie .

Învelit în halatul lui striat , arătând ca un gentleman în dimineața unei zile în care nu avea nimic mai bun de făcut decât de-a se deda tabieturilor sale,SEXTON BLAKE se îmbracă apoi cât mai decent cu putință, comandă un taxi înspre Padrigton , luând-o înspre gara care nu se găsea la o distanță nu prea mare de Henley. Aici îl aștepta deja o trăsură — pe care-o comandase telefonic înainte de-a părăsi Baker Street — după care întreprinse o călătorie de trei mile de-a lungul comitatului Berkshire înspre sudul Hershey, după care supă încă un sfert de milă se găsi în fața proprietății lordului Wargrove , unde îl întâmpină pe pedestalul lor o serie de mulduri înaripați de piatră.

După încă o jumătate de milă prin ținutul împădurit, iată-l în fața casei propriu-zise. Era o clădire veche cu trei etaje, iar între cele două aripi deschise înspre stânga și dreapta se afla plasată o curte deschisă în cele trei părți lăsate libere. Spre surpriza lui SEXTON BLAKE un servitor indian își făcu apariția, un hindus, proaspăt bărbierit, în costum alb cu turban. Deschise trăsura și-i luă bagajul detectivului , care-n momentul următor se trezi în biblioteca luxos mobilată a amfitrionului său, adică în prezența lordului Wargrave.

Acesat se dovedi a fi un bărbat înalt și elegant sub 40 de ani, cu-o față bronzată și-o mustață zdravănă sub nasu-i aristocratic.

— Aveți un servitor hindus mylord, remarc SEXTON BLAKE

— Într-adevăr, Amar Singh, răspunse lordul. A fost în serviciul meu acum mulți ani pe când dețineam un post la Madras, și l-am adus în Anglia , după ce l-am moștenit pe tatăl meu. Îți sunt deosebit de recunoscător c-ai răspuns atât de prompt cererii mele Mister Blake , continuă el pe o voce scăzută. S-a comis un jaf seara trecută și sub impulsul momentului, te-am chemat încoace . Din punctul dumitale de vedere care ar putea părea neînsemnat pentru a bilitățile dumitale .

— Sunt la dispoziția Excelenței Voastre, mylord.

— Mulțumesc. Lucrurile sunt simple. Unul sau mai mulți tâlhari îndrăzneți au penetrat prin fereastra franțuzească, intrând în bucătăria majordomului de unde au dispărut cu un serviciu de argint . Descoperirea a fost făcută de către bucătăreasă când a coborât azi de dimineață. Majordomul nu a auzit nimic, deși doarme la parter. E de înțeles că n-a putut auzi nimic, întrucât bănuiesc că a fost drogat . Mi-a mărturisit că a acceptat un pahar de gin de la un străin la Leul Albastru o bodegă din sat între orele 10 și 11. Atunci se pare că i-a fost administrat drogul în băutură.

Detectivul înclină numai capul, acceptând ideea

— Nu-i suspectați pe nimeni dintre servitorii dumneavoastră de complicitate ? întrebă Blake.

— Nu , este exclus. Serviciul nu e atât de valoros, dar are mai degrabă o semnificație sentimentală, întrucât a fost în familia noastră d generații.

— O să fac tot posibilul să-l recuperez, și pentru asta o să caut câteva răspunsuri în vecinătatea proprietății dumneavoastră.

— Perfect ! Pentru moment vei rămâne aici, ca oaspete declarat al meu, și-acum să mergem jos pentru lunch.

Cazul era întrtradevăr unul destul de simplu și potrivit unui detectiv de calibru mediu..

SEXTON BLAKE însă își dăduse cuvântul său, aa încât se apucă de treabă ca și cum ar fi fost unul dintre cazurile sale de extremă importanță.

După prânz , își puse un costum din tweed, îi interogă pe majordom și bucătăreasă examinând cu atenție împrejurimile holului, apoi se deplasă în sat , unde cercetă la Blue Lionel (Leul albastru) și în alte locuri.

Se făcuse întuneric când se reîntoarse, intrând în casă pe-o ușă laterală, trecând spre sala fumaar unde nu ardea încă lumina. Rămăsese acolo timp de câteva minute, dezamăgit de rezultatul investigațiilor sale, când auzi pași în biblioteca alăturată, și-apoi încă ceva ce l-a reținut în ultimul minut în a-aș trăda prezența.

— Pe toți sfinții încep să fiu sătul de întreaga situație ! murmură o voce ce-i păru familiară. Cred că nu mai sunt capabil să suport. Iată-mă fără speranță în puterea acestui mizerabil și atâta timp cât băiatul trăiește ... Restul frazei nu-l mai putu auzi. SEXTON BLAKE se ridică imediat și din doi pași fu în dosul perdelei d eunde putea vedea totul. Lordul Wargrave se trântise între spătarele unui fotoliu din bibliotecă, cu un plic într-o mână și-o scrisoare în cealaltă . Fluxul de lumină-i cădea pe față, pe care se oglindea o mină rătăcită și speriată, nu lipsită de-o anumită doză de furie.

Rupe plicul și scrisoarea în bucăți mici pe care le aruncă în flăcările din cămin, priveghindu-le până ce se transformă în cenușă.

Apoi părăsi încăperea încuind cu grijă ușa în urma sa.

Un moment mai târziu, SEXTON BLAKE fu în bibliotecă, ochii săi căutară cu înfrigurare înspre podea și-apoi înspre gratiile din dosul cărora focul mistuia bușteni azvârliți drept combustibil, în fața cărora găsi totuși un fragment din scrisoarea arsă. Purta încă ștampila indiană , dar nu și trimisul, dar o strecură așa în buzunarul de la piept . Se retrase apoi trecând prin fumoaar, strecurându-se în camera sa, unde își avea hainele de seară.

„Vechea poveste” își spuse sieși „Scheletul familiei” Lordul Wargrave era șantajat de cineva din India. O căsătorie cu-o băștinașă indiană și un copil ce nu fusese recunoscut . Nu-i un caz în care-aș putea fi implicat , și nici nu mă bucur de-atâta încredere întrucât să mi se încredințeze .

Capitolul II

VEGHEA LUI SEXTON BLAKE. ȘNURUL THUGULUI

Povestea lordului Wargrave.

Cina se terminase de mult, și-acum era trecut de ora zece și jumătate pe orologiul mare din fumoaar unde musafirul și gazda

stăteau adânciți în fotoliile lor privind flăcările din cămin , în timp ce pe masa dintre ei se odihnea carafa cu paharele de vin, șifon și țigările de foi havaneze, pe care convivi le aprinseră în cele din urmă.

— Că încă n-ai reușit să afli nimic concret , nu înseamnă nicio dezamăgire pentru mine, întrucât nu mă aștept să reușești într-un timp atât de scurt se pronunță lordul Wargrave. Cred că-i vei găsi pe hoți mai degrabă în Londra , întrucât par a fi buni meseriași.

— Încep să cred la fel . În orice caz , o să caut o urmă a tâlharilor în marele oraș, fu de acord SEXTON BLAKE , Vreau să mai rămân totuși încă o zi pentru a face o cercetare mai aprofundată a solului, și-apoi să-mi continui cercetările în sat. Între timp serviciul de argint va fi în siguranță dacă aparține perioadei reginei Ana.

— Într-adevăr , aparține acelei perioade , și înțeleg ce vrei să spui. Serviciul valorează de zece ori mai mult , la un întreg, decât topit și vândut ca metal atare, prin urmare hoții se vor păzi să-l deterioreze , așteptând până vor găsi un cumpărător interesat.

Lordul se opri din explicații. Ușa se deschise deodată și Amar Singh își făcu apariția . Fața sa bronzată , căpătase o nuanță încă și mai închisă pâlise și-avea o expresie rătăcită pe figură.

Se opri lângă stăpânul său și-i șopti ceva la ureche. Lordul se făcu alb la rândul său, dar își recăpătă imediat controlul.

— Stewardul (administratorul, intendentul) meu pronunță el calm ridicându-se în picioare. Are de făcut o sesizare . Spune-i că o să-l văd imediat. Amar Singh. Vrei să mă scuzi puțin Mr. Blake ?

— Firește, răspunse detectivul. Sunt cam obosit, deci o să mă duc la culcare. Ceea ce și făcu imediat lăsându-i pe cei doi singuri.

Fumoarul era plasat într-o aripă laterală a casei și SEXTON BLAKE nu reuși să-l vadă pe vizitatorul anunțat în timp ce traversa holul, urcând scara interioară . Ajunse în camera lui și-

nchise ușa, dar nu avea deloc intenția de-a se retrage pentru noapte, așa cum o afirmase . Instinctul său profesional fusese ațâțat și găsisese o scuză potrivită pentru a nu-și jigni amfitrionul.

— Cu siguranță că nu-i intendentul, reflectă el, cu siguranță că-i un om temut deopotrivă de către lord și amar Singh și voia să știe neapărat cine este . Camera sa e ra plasată în aripa din stânga conacului , și una dintre cele trei ferestre dădea într-un unghi relativ favorabil către intrarea principală a holului. Era o noapte senină și friguroasă și razele lunii iluminau poarta și palisadra năpădită de iederă.

Plasat el însuși în întuneric – SEXTON BLAKE nu aprinsese lumina – se așează la pândă în dosul perdelelor grele.

Urmă o perioadă lungă și obositoare de veghe, mai mult de-o oră, așteptă răbdător și aproape că înghețase , când îl zări pe vizitatorul lordului stând în fața ieșirii principale și apoi închizând poarta în urma sa. Ridică privirea pentru un moment, după care, și-o coborî, constatând că vizitatorul nocturn se găsea de cealaltă parte a porții, care se închisese imediat în urma sa. Omul purta un costum închis și-o șapcă cadrilaltă de tweed și-n momentul când își făcu ieșirea, razele lunii căzură din plin pe fața sa întunecată, trădând trăsăturile de neconfundat ale prințului Nesmallah Khan, remarcabile , cu care făcuse cunoștință în seara precedentă în restaurantul lui Martinetti din Haymarket.

Pe Jupiter ! Dar asta-i foarte interesant ! Fără-ndoială că șantajistul este Nesmallah Khan, murmură detectivul. El trebuie să-i fi scris din India că sosește, dar a luat-o înaintea scrisorii. Dar dacă nu așa stau lucrurile, atunci lordul Wargrave a primit scrisoarea acum câteva zile. În orice caz, acest vizitator nedorit n-a fost creditat în sosirea sa la reședința lordului, asta e sigur. Hindușul se-ndreptă, fără-a se mai uita îndărăt și curând dispăru din raza privirii sale, undeva dincolo de cotitura drumului.

Și la nici trei secunde după-aceea, în timp ce Blake încă se mai afla la postul său , o siluetă invismântată într-o pelerină albă, apăru din partea opusă a aripi clădirii. Era Amar Singh, care purta ceva ce strălucea la brâul său. Se strecura ca o pisică, luând-o

pe marginea drumului până la cotitură , după care dispăru cu totul în niște tufișuri.

— Pe toți sfinții ,c red că știu ce-nseamnă asta ! exclamă SEXTON BLAKE plănuiește o crimă , pur și simplu, numai dacă n-o pot preveni cumva.

Nu ezită nicio secundă . Fără să mai piardă vremea , își făcu vânt peste conturul ferestrei , se agăță de iederea cățărătoare care ajungea până sus , și coborî de-a lungul acesteia .

După ce ajunse cu bine jos , străbătu curtea în viteză, după care ajunse și el la adăpostul tufișurilor și copacilor depe partea aceasta a drumului.

Se grăbise cât de repede putuse, ținând direcția paralel cu drumul de acces , și parcursese deja vreo 40-50 de metri când auzi un țipăt înăbușit și-o bufnitură, nu prea departe , ceva mai în față.

— Prea târziu , își spuse detectivul . fapta e comisă.

Dar actul nu se consumase , întrucât percepu și sgomotul caracteristic al unei încăierări. Grăbindu-și pașii zări curând la lumina razelor de lună pe cei doi beligeranți, luptându-se în iarba înghețată. Amar Singh părea săs e fi aflat dedesubt, iar adversarul acestuia îi pusese un genunchi pe piept, ținându-l așa cu o mână, în timp ce cu cealaltă căuta ceva în cingătoare. Gestul părea evident și de neconfundat pentru detectiv, întrucât era clar că indianul învingător , voia să încheie definitiv lupta.

— Ajunge , nemernicule , gata cu asta ! strigă el. Prințul Nesmallah Khan sări în picioare cu-o exclamație de surpriză și teroare, și-o apucă lateral sprinten ca o căprioară , creindu-ș drum , printre puieții înverziți SEXTON BLAKE își trăsese de la brâu un pistol dar nu făcuse uz de el. Își îndreptă atenția înspre Amar Singh, care zăcea încă pe jos având dificultăți în a-și reveni , și care acum scotea câteva sunete absolut de neînțeles pentru oricine.

Și nici nu era de mirare întrucât în jurul gâtului său se exhiba un șnur fin de mătase, cu care su siguranță acesta ar fi

sfârșit sugrumat, dacă SEXTON BLAKE nu și-ar fi făcut atât de promptă apariția .

Detectivul îi desfăcu nodul care-i strânsese gâtteleul și o luptă scurtă pentru a-și recăpăta respirația indianul părea aproape sufocat — acesta își reveni cât de cât , și-n începe să vorbească.

— Prietene erai cât p-aiici să treci Styxul ! îi aminti SEXTON BLAKE

— Da, Sahib, am fost foarte aproape , veni răspunsul lui Amar Singh . Dar unde a dispărut dușmanul ?

—Ticălosul a dispărut în direcția aceea . haide, ar fi mai bine să-ncercăm să-l prindem.

— Nu avem nico șansă Sahib. E viclean ca un șarpe. N-o să-l mai găsim niciodată în zona asta atât de împădurită .

SEXTON BLAKE recunoscuse justetea acestei remarci ,dar pe de altă parte își dădu seama că indianul nu dorea ca inamicul său să fie prins. . Detectivul ridică d jos capătul corzii cu care majordomul indian era cât pe -aici să fie sugrumat, și-acum procedă la examinarea obiectului cu toată atenția. La rândul său Amar Singh, îl privea în tăcere, dar până acum nu găsea răgazul să-i adreseze vreun cuvânt de mulțumire salvatorului său.

E chiar așa cum mi-am închipuit, se pronunță Sexton Blake. E exclusă vreo eroare, întrucât am fost în India , de unde provine obiectul ăsta . Este așa-numita funie a thrugilor folosită de către membrii acestei sectei frații sângeroși pentru a-și strangula victimele , iar omul care te-a atacat Amar Singh, este și el un asemenea Thug.

— Sahib s-ar putea să aibă dreptate . De unde a-și putea s-o știi eu ?

— Nu afirm c-ai putea s-o știi, răspunse Blake , precaut . Pe de altă parte acest incident mă intrigă. Cum se face că indianul te-a pândit și atacat atât pe neașteptate ?

— Când o să trebuiască să vorbesc , va fi numai în prezența stăpânului meu. Pot să plec acum, Sahib ? veni răspunsul

indianului.
departe.

— Firește ! Nu-i nimic de făcut aici mai

Nu se mai pronunță niciun cuvânt . Cei doi o luară în tăcere pe marginea drumului de acces la conac, timp în care SEXTON BLAKE își rememorează scena petrecută în pădure. Dar nici măcar nu era cine știe ce dificultate în a-și imagina ce se întâmplase. Luând-o pe furiș în urma vizitatorului stăpânului său fie că acesta fusese observat de cel vizat, fie că prevăzuse un asemenea gest , așa că se așezase la pândă, și prinzând un moment favorabil îi aruncase lațul thugilor peste cap.

— Un adevărat thug, aici nu încap nicio îndoială. Mă întreb numai ce-o să mai urmeze , își spuse detectivul .

Lordul Wargrave părea să fi fost conștient de întregul incident auzind totul întrucât, acum stătea afară în curte , cu-o expresie destul de îngrijorată pe figură. Privirea pe care i-o aruncă lui SEXTON BLAKE păru să-l deconcerteze, încă și mai tare. Fără să scoată nicio vorbă se-ndreptă înspre fumuar și-nchise ușa.

În urma sa intrară și cei doi , Sexton Blake și Amar Singh.

— Ce-nseamnă asta ? Întrebă el glacial. Vorbește Amar Singh , mi-ai urmat instrucțiunile ?

— Am făcut exact ce mi-ați spus, mylord, și nu-i vina mea că am dat greș, veni răspunsul indianului. Am păstrat o distanță oarecare în urma vizitatorului, dar acesta trebuie să-mi fii auzit pașii, fiindcă s-a ascuns în dosul unui copac, iar când am ajuns în dreptul acestuia , mi-a aruncat o frânghie peste cap și-a strâns-o rapid . Era să fiu sufocat când a apărut acest Sahib, care m-a salvat, sperându-l pe asasin care-a dat bir cu fugiții.

— Bine lucrat, Mr Blake ! se pronunță lordul privindu-l pe detectiv cu ochii pătrunzători.

Îți sunt foarte recunoscător, pentru că țin la viața lui Amar Singh, foarte mult.

Desigur că ai o explicație pentru toate , astea dar la început....

— În ceea ce privește explicațiile mele, astea sunt foarte simple, îl întrerupse SEXTON BLAKE După ce m-am urcat sus

mi-a cam trecut somnul, așa că mi-am aprins o țigară și-am început să reflectez la jaful produs în casa asta.

Eram pe punctul de-a renunța și-a merge la culcare când am auzit zgomot de pași afară. Am privit pe geam și-am văzut un om pe drumul de acces, iar după un moment când silueta acestuia dispăruse, l-am văzut pe servitorul dumneavoastră dispărând în aceeași direcție.

Bănuind că unul dintre tâlhari pândea afară și că indianul îl descoperise, am coborât repede pe geam, folosindu-mă de idera cățăărătoare, am traversat curtea, și-am ajuns extact la timp pentru împiedica o tragedie. Iată frânghia.

Convingându-se căexplicția detectivului era pe de-a-ntregul plauzibilă, acesta se liniști. Acesta luă micul cordon de mătase, îl privi cu atenție după care-l aruncă pe masă.

—Te-am dus în eroare atunci când ți-am spus că vizitatorul meu era intendentul, dar probabil o să mă scuzi când o să auzi circumstanțele care m-au determinat la asta, mărturisii el.

Iată care sunt acestea :

— Acum câțiva ani când eram în India, în vecinătatea orașului Madras, s-a pripășit o bandă de thugi. Pe câțiva am reușit să-i prind și să-i condamn .

Servitorul meu băștinaș m-a ajutat în toate astea, și ăsta a fost unul dintre motivele care m-au determinat să-l iau cu mine în Anglia, întrucât câțiva dintre membrii bandei erau încă în libertate, și după cum e binecunoscut, aceștia sunt foarte răzbunători, sunt capabili de a-și urmări victimele pe tot globul numai pentru a se răubuna.

Este învederat că nu le scapă nicio țintă. Anii au trecut și până astă noapte Amar Singh și cu mine am crezut că au renunțat totuși. Dar a sosit misteriosul vizitator, care se dovedi că făcea parte din vechea bandă a thugilor, Ram Das pe numele ei, și-acum intenționa să mă șantajeze. Fusese trimis în Anglia să mă găsească, dar se oferise să păstreze secretul, și să raporteze bandei că a dat greș, dacă primea în schimb o mare sumă de bani.

I-am dat 20 de lire sterline iar eu promițându-i mai mult . După ce-a ieșit i-am poruncit lui Amar Singh să-l urmărească pentru a vedea unde trăsese , pentru a pune să fie arestat în dimineața zilei următoare.

Aceasta este explicația mea Mr Blake și, sper c-o vei primi ca o dovadă de încredere. Incidentul e închis pentru moment întrucât membrul bandei Ram Das în urma încercării de asasinat asupra lui Amar Singh , va căuta să părăsească cât mai repede Anglia.

— N-ar fi înțelept să fie lăsat să se întoarcă în India, se pronunță SEXTON BLAKE care nu știa cât de mult să creadă din toată povestea asta. Cred că l-aș putea prinde eu însumi pe indianul ăsta.

— Nu, nu vreau să faci asta, întrucât îmi displace publicitatea care s-ar stârni chiar și-n cazul unui succes al dumitale.

— Prea bine, dar banda nu va întârzia să trimită curând alți ucigași , cu șanse sporite de reușită.

— Nu mi-e frică , declară lordul Wargrave. O să trimit o cablogramă autorităților din Madras și sunt sigur că vor reuși să-i prindă și lichideze pe toți membrii bandei de thugi, Ram Das. Dacă voi mai fi în pericol pe viitor , atunci nu voi mai șovăi să apelez la ajutorul dumitale.

— Sunt gata și-mi ofer de pe acum serviciile .

— Între timp Mr. Blake ești gata să-mi respecti dorința ?

— Cu privire la Ram Das ? Vă asigur că n-am cea mai mică intenție de a-l deferi justiției.

Noapte bună , mylord !

Spunând cuvintele astea SEXTON BLAKE își luă rămas bun de la amfitrionul său, și se duse la culcare, deși încă nu putu dormi.

Câteva ore rămase treaz cugetând la straniile evenimente ale nopții.

Capitolul II

O DEMISIE NEAȘTEPTATĂ.

O TELEGRAMĂ. CRIMA DIN WEST KENSINGTON

Când SEXTON BLAKE coborî a doua zi dimineața pentru micul dejun, majordomul tocmai așeza farfuriile fierbinți pe masă, în timp ce lordul Wargrave deschidea ultima dintre scrisorile ce-i fuseseră prezentate pe-o tavă. Nu se făcu nicio referire în plus la afacerea thurgului, iar după ce se termină masa lordul își conduse musafirul în bibliotecă. Acolo își aprinse o țigară pe care o fumă în tăcere câteva momente.

— Este o chestiune atât de serioasă, să înfăptuiești o fărădelege? întrebă el?

— Cel puțin din punct de vedere al legii așa e, mylord.

— Cu toate, Mr Blake, aș vrea ca dumneata să consimți la una. Este deja comisă, și nu mai dearte de-o mie de mile de Scotland-Yard.

— La ce vă referiți mylord?

— Ca să revin la subiect, am primit o scrisoare de la hoți, care par să-și fi dat seama cât de mult prețuiesc serviciul de argint furat. Se oferă să mi-l înapoieze contra unei sume, care depășește de puțin valoarea materialului în sine, și declară că acesta va fi topit dacă refuz.

— Sunteți înclinat să acceptați? întrebă SEXTON BLAKE care considera că lurcrurile puteau sta chiar așa.

— Cred c-aș vrea să fac asta,

—Mai bine m-ați lăsa să fac eu tranzacția asta, sau ați putea risca să pierdeți nu numai serviciul dar și bani pe deasupra .

Vreți să mă lăsați să văd scrisoarea ?

—Nu sunt autorizat s-o las s-o vadă nimeni , veni subit răspunsul .

Pentru o clipă ochii celor doi se întâlniră și SEXTON BLAKE realizează imediat faptul că lordul îi plasase o minciună în mod deliberat . Mai mult decât atât știa și de ce o face.

Un mijloc elegant de-a scăpa de mine se gândi el.

—Foarte bine m mylord . În acest caz responsabilitatea vă aparține. În acest caz ilegalitatea pe care-o invocați e cu totul scuzabilă și de-aceea nu voi interveni. Întrucât aici nu-i nimic de făcut pe moment , o să plec în oraș.—Ai fost pus la încercări grele se exprimă lordul rupându-și o foiță din carnetul său de cecuri pentru a înscrie o sumă . Ca să nu menționez că în afară de salvarea vieții servitorului meu, ți-ai pierdut timpul.

Prin urmare sper că vei accepta o mică recompensă ...

—Nu-mi datorați nimic, întrerupse SEXTON BLAKE

—Sper să—mi dai voie să te plătesc pentru serviciile dumitale.

—Nu mylord, nu pot accepta nici măcar un penny .. Am fost musafirul dumneavoastră pentru o zi și-o noapte, am beneficiat de aerul proaspăt de țară și-n plus am trăit o experiență combinată cu-o emoție plăcută.

Asta este-o recompensă suficientă .

—Atunci fie, după cum dorești.

Lordul Wargrave ridică numai din umeri și-și puse carnetul de cecuri deoparte. O jumătate de oră mai târziu se despărțiră în termenii cei mai amiabili cu putință, după care o trăsură porni din Wargrave Hall spre gara cea mai apropiată , unde ajunse tocmai la timp pentru a prinde un tren înainte de prânz.

Instalat de unul singur într-un compartiment comod de calsa întâi, își aprinse pipa , după care medită cu ochii pe jumătate închși la întâmplările stranie pe care le trăise.

Nu-i chiar atât de simplu pe cât aş vrea , îşi spuse . Poate că sunt două intrigi diferite aici. Povestea cu Thurigi poate fi şi ea adevărată în toate privityle .

Am cunoscut astfel de întâmplări şi sunt destul de plauzibile. Cât despre scrisoarea pe care-a primit-o lordul asta e de cu totul altă natură.

Probabil că se referă la vreun copil aflat în India ceea ce-i crează excelenţei Sale , destule probleme emoţionale.

Dar fie că sunt doi şantajişti, fie că numai unul , un lucru e sigur. Lordul Wargrave voia să scape de mine pentru a avea mână liberă, şi asta chiar cu sacrificiul serviciului său preţios de argint pe care nu şi-l va mai recăpăta niciodată. Cu siguranţă că a primit o scrisoare de la falsul Nasmallah Khan, o scrisoare de sfidare , şi acum este gata să-i plătească ticălosului întreaga sumă numai să scape de el.

SEXTON BLAKE medită la toate astea din pură curiozitate şi elaborează teorii corespunzătoare împreună cu soluţii care-l satisfăceau cel puţin pe moment.

După ce s-a întâmplat astă -noapte indianul nu va mai avea cursul de-a se mai apropia din nou de Wargrave Hall şi nici măcar în vecinătatea acestuia . Probabil că sugerase o întâlnire în oraş , în Londra aglomerată, unde lordul va urma să-l întâlnească pentru ultima oară, pentru a-i achita suma cerută.

Sau poate , gândi el mai departe indianul va fi de acord cu-o întâlnire chiar la Wargrave Hall, sau undeva în vecinătate, scontând ca acum nici Amar Singh nici lordul însuşi nu vor mai cuteza să-l atace , ştiind prea bine , că el SEXTON BLAKE va şti cu siguranţă cine sunt făptuitorii dacă totuşi se va comite o crimă.

Aceştia plănuiseră să-l asasineze noaptea trecută dar cu siguranţă nu vor mai încerca şi-a doua oară .

Oricum ar fi, nu-i treaba mea să mă amestec . Este un caz de şantaj ,pur şi simpu în care victima este de acord să plătească . I-am oferit sprijinu meu lordului, şi l-a refuzat.

E un om bogat şi-şi oate permite suma, aşsa că o să-l las în pace.

Pe de altă parte nu-i exclus deloc , ca lucrurile să fie mai complicate decât îmi pot eu imagina. Chester Carlton, de pildă , cunoaște el însuși destule lucruri despre trecutul prințului Nasmallah Khan . O să-l rog să-mi spună mai multe despre acest individ . N-ar fi rău deloc dacă a-ș rămâne o vreme pe urmele indianului, dacă voi reuși asta . Sunt aproape convins că s-a reîntors în oraș , noaptea trecută.

Trenu ajunsese deja în gara Paddinton și SEXTON BLAKE se trezi că deja segândea mai mult la problema asta , decât ar merita o afacere declarată în mod oficial terminată.

Luă un taxi înspre Baker Street unde găsi pregătit deja prânzul după care se interesă dacă jurnalistul i-a scris sau i-a lăsat vreun mesaj de orice fel. N-a fost cazul. Chester Carlton nu putea fi găsit nici acasă în Chancery Lane și n-avea habar pe unde se aține. Totuși se hotărî să descindă pentru a doua oară la Chencery Lane , apoi o luă înspre Vest la clubul indian , pentru investigații suplimentare , cu privire la lordul Wargrave , apoi o luă înspre restaurantul Martinetti din Haymarket.

Prințul Nasmallah Khan nu comandase cina pentru noaptea aceea, prin urmare avea fixată o întâlnire altundeva și după ce așteaptă până după ora zece SEXTON BLAKE întreprinse cea de-a treia și ultima sa vizită pe Chancey lane.

După ce ajunsese în Baker Street, apărură și Tinker care-i înmână o telegramă.

—A venit chiar acum Sir să fi trecut vreo zece minute de atunci.

SEXTON BLAKE rupse plicul cenușiu , în timp ce-o expresie de uimire se oglindea pe chipul său după ce parcurse masajul venit prin oficiul poștal din Hummermith .

Vreau opinia ta într-o afacere misterioasă, care pare exact pe gustul tău . Vino de îndată , dacă poți pe Castetown Road 483, pe West Kensington .Dart.

Blake studie semnătura încruntând sprâncenele

—Dart , Dart ? murmură el . Ei,pe dracu ! Dar e vechiul meu prieten Georges Dart, desigur. Cum am putut să -l uit ? Da ce l-a adus îndărăt , în Anglia ?

Georges Dart servise în India în primii ani ai tinereții sale , și după ce fusese demobilizat încă un om tânăr fiind , intrase în poliție , unde devenind un talent deosebit ajunsese repede atașat la Scotland- Yard. Acum șapte ani părăsise din nou Anglia înapoiindu-se în India de data asta pe-un pos de agent secret cu serviciul la Madras.

Toate astea –i trecură rapid prin minte lui Blake, odată cu numele .

—Să fie asta mai mult i decât o coincidență ? se întreabă el. India mi-a rămas în mintea întreagă și -acum iată-mă cu-un mesaj de la un prieten pe care-l credeam la mii de mile distanță , la Madras. Ce-o fi vrând oare ?

—Plecați din nou , Sir ? se interesă Tinker.

—Da , și încă imediat ! Coboară te rog și comandă-mi un taxi , băiatule, până fac cteva schimbări . Poate că e cazul să mă deghizez.

Cinci minute mai târziu trecuse deja de ora 11 — SEXTON BLAKE traversa străzile iluminate cu gaz ale Londrei , luând-o prin Park Lane și Kensington High Stret .

Taxiul o luă pe scurtătură spre North End Road, după acre spre cartierul rezidențial din West Kensington , care văzuse și zile mai bune, unde blocurile de locuințe sunt la tot pasul similare cu cele din Portland Place, deși mai mici ca dimensiuni.

Numărul 483 Castleroad Road era o astfel de casă, cu-un vast portic și coloane rotunde susținând un balcon impozant . Cea mai apropiată lampă stradală era la o oarecare depărtare , și detectivul de-bia putea vedea oamenii care treceau pe lângă el, privindu-l curioși pe când sărea pe caldarâm și urca treptele..

Aici erau doi polițiști de pază, dar unul dintre ei îi deschise imediat ușa.

—Prmul etaj, în spate sir, spuse el atingându-și ușor cascheta.

Totul era cufundat în tăcere și misterios , iar SEXTON BLAKE simți un fior d emoție în timp ce urca scările , la capătul căreia întâlni doi oameni, unul cu barbă și ochelari, celălalt cu-o față roșietică ca de căramidă și-o musață rară , nisipie.

—Dragul meu Blake, se pronunță ultimul pe-o voce potolită.

—Dragul meu , Dart ! Arăți tot atât d e tânăr ca întodeauna .

Își strânseseră mâinile cu clădură , privindu-se-n ochi.

—Acesta este dr Parry , pe care l-am chemat aici, spuse inspectorul Dart,

—Încântat de cunoștință, spuse SEXTON BLAKE Pot să întreb de ce ...

—Vino , o să-ți arăt , răspunse inspectorul SEXTON BLAKE își dezlipi mustața falsă strecurând-o în buzunar, în timp ce-și urma companionii într-un apartament combinat din dormitor și sufragerie.

O sobă cu trei ochiuri ardeau viu , în timp lumina evidenția un om întins pe-un divan, cu-o barbă neagră despicată la mijloc, cu ochii închiși și-a cărui membre aveau o aparentă rigiditate.

Timp de câteva minute detectivul privi în această față nemișcată, fiind atât de absorbit de cele văzute încât nu auzi vocile din hol, sau pașii care urcau treptel.

—Pe toți Sfinții, dar ăsta e chiar prințul Nasmallah khan.

—Așa își spunea el, interveni vocea lui Chester Carlton, care intrase în cameră apropiindu-se lângă canapea, dar numele său real este Lalaje Ram.

—Aveți dreptate domnule, oricine ați fi fu de acord inspectorul Dart. Omul care se află aici e-un fost condamnat , și-am avut noroc că l-am prins.

—Scuzați-mă c-am dat buzna aici , și mă interesează în mod deosebit , afacerea asta, declară spășit Chester Carlton . Întâmplarea face să fi cunoscut pe unul dintre flăcăii pe care i-ați pus de strajă la ușă, și care mi-a permis să intru . Prietenul meu , Mr Blake, vă poate confirma totul. Dar omul ăsta este deja mort ? mai adăugă el .

—E mort de mai mult de-o oră, răspunse inspectorul Dart.

— Atac de cord, adevări doctorul Parry.

— Îmi iau libertatea de-a vă contrazice , se interpușe
SEXTON BLAKE

— Cred și eu c-o vei face ! Spuse inspectorul cu toate astea nu-i nicio dovadă care să contrazică afirmațiile doctorului Parry.

— Poate că nu deocamdată , replică SEXTON BLAKE aplecându-se peste cadavru. Dar care sunt circumstanțele Dart ?

— O să-ți spun în câteva cuvinte, răspunse acesta. Mortul adică Lalaje Ram, a servit un timp ca havildar (cercetași) în brigada a doua de pușcași, staționată la Dindigal, lângă Madras., și aparținea deopotrivă infamei secte a Thurigilor.

Acum 13 ani, deci în 1821 a fost condamnat pentru crimă și trimis să-și ispășească condamnarea pe viață în insulele Andamam, din golful Bengal. Acum 6 luni a evadat, a ajuns în India ascunzându-se în cala unui vas care aducea provizii din colonii , iar autoritățile indiene m-au însărcinat să-l capturez. L-am luat urma în India, după ce-am străbătut întreaga țară, de la Madras apoi la Dindigal, unde acesta a fost văzut făcând cercetări cu privire la un shikar numit Jamm, care-a dispărut la scurtă vreme după arestarea lui Lalaje Ram Jam ? Întrerupse Chester Carlton , cu-o roșeață subită care-i apărui pe față. Ați spus Jam?

— Da, am pronunțat acest nume , replică

Inspectorul Dart. La Dindigal i-am pierdut cu totul urma, continuă acesta, și numai după câteva săptămâni am aflat că s-a reîntors la Madras, după care și-a cumpărat un bilet pentru Anglia.

— Deci nu știți unde și-a petrecut acele câteva săptămâni ? Întrebă jurnalistul.

— Într-adevăr , nu știu răspunse Dart., surprins la rândul său de-atâtea întreruperi venite din partea ziaristului.

N-am nici cea mai mică idee. Voiam să spun că tocmai această ultimă parte din viața condamnatului, nedumirește autoritățile și în loc să te jefografieze că acest om să fie arestat imediat, mi s-a cerut deocamdată să-l urmăresc numai.

Erau curioși ce căuta în Anglia , mai cu seamă . Am luat un vas cu aburi „și-am ajuns în patrie cu-o zi sau cu două mai repede decât va reuși s-o facă evadatul pe vasul cu pânze pe care se îmbarcase.

I-am dat de urmă lui Lalaje Ram în regiunea docurilor, apoi l-am urmărit până la casa asta unde trăsesse sub numele de împrumut „prințul Nusmallh Khan. Asta se petrecuse în urmă cu cinci zile. Ieri l-am pierdut din nou pe omul meu căruia îi dădusem de urmă la docuri, dar l-am regăsit în această seară. Era în Hyde Park lângă Albert Memorial unde aștepta de câteva ore pe cineva.

— Și n-a sosit nimeni ? întrebă SEXTON BLAKE

— Nimeni, veni răspunsul lui Dart. Când indianul s-a plictisit și-a părăsit locul l-am urmărit dar nu foarte îndeaproape, întrucât eram sigur că venise înspre locuința lui provizorie. Nu prea știu ce s-a mai petrecut între timp deși acum regret că nu l-am urmărit mai de aproape. Poate că tot n-aș fi reușit să fac nimic , dar lucrurile stau așa cum le vezi Blake.

Când am trecut de North End Road, un individ a trecut pe lângă mine pe-o bicicletă , așa că l-am văzut doar în trecere și foarte puțin .

Când un minut mai târziu am ajuns pe Casteltown Road am auzit o bufnitură înăbușită , și-o siluetă gheuită sărind în șeaua unei biciclete .

Omul pedala din răspuțeri în josul străzii , dispărând în întuneric.

Am alergat înspre casa asta , care se afla doar la câțiva zeci de metri unde l-am găsit pe treptele de sus ale scării pe Lalaje Ram.

Stătea parțial rezemat de ușă și era deja mort , omul de pe bicicletă, demarase chiar din fața acestei case, dacă mă gândesc acum mai bine.

— Probabil o coincidență sugerează doctorul Parry.

— Atunci una extrem de curioasă opinie Chester Carlton.

— Mai mult decât o coincidență, întrucât biciclistul nu intrase în niciuna dincasele din vecini, și știu bine asta, deoarece mi-am dat osteneala să o investighez .

Doctorul ridică din umeri .

— Atac de cord gentlemen. De asta a murit indianul.

CAPITOLUL IV .

O DESCOPERIRE A LUI SEXTON BLAKE. CONSPIRAȚIA TĂCERII.

Urmă un moment de tăcere. SEXTON BLAKE care încă nu făcuse nicio remarcă privi în tăcere corpul celui ce se numise el însuși prințul Nusmallah Khan. Îi bătu la vedere o mică umflătură la gât, într-o parte , și-n momentul următor îi ridică brațul drept până la umăr . Își puse degetul pe-un mic punct în pielea maronie, mai sus de cot, un punct minuscul care se deosebea de restul pielii printr-o ușoară decolorare.

— la uitați-vă aici , exclamă el pe-un ton triumfător.

— Nu prea se vede nimic, murmură inspectorul Dart după ce examinează la rândul lui brațul . La ce te referi ?

— I-o mică înțepătură ca de ac. Nu e relevant deloc, se pronunță doctorul Parry.

—Dimpotrivă, asta ne spune totul ! Își susținu ideea SEXTON BLAKE înseamnă că omul nostru a fost răpus cu otravă. Am fost și eu în India și cunosc toate semnele. Pot spune numai că otrava provine de la cel mai teribil și letal șarpe care se găsește în India Echix Carinata. O singură înțepătură , așa cum vedeți aici, e cu totul suficient pentru a provoca o moarte instantanee.

— Se prea poate să aveți dreptate Sir. Reu nu sunt expert în toxicologie, se dezvinovăți dr. Parry. Eram și eu intrigat de ce cadavrul a devenit atât de rigid îndată ce...

— Așa este, sunt sigur de asta , interveni inspectorul Dart, Dar care e teoria ta , Blake ?

—Una foarte simplă, răspunse detectivul . Ciclistul misterios avea o întâlnire în Hyde Park cu prințul Nammlah Khan

— Sau Lalaje Ram, și și-a propus să-l asasineze acolo , dar probabil s-a răzgândit , din cauza martorilor de la fața locului, așa că s-a hotărât să-l urmărească de la distanță.

Cu siguranță avea la sine un băț prevăzut la capăt cu un ac ascuns , care acționa ca un fel de arc la apăsarea pe u buton , ceva ca o umbrelă automată, conținând câteva picături de venin. Restul vi-l puteți imagina, și singuri.

Pe când Lalaje Ram urca scările , ciclistul s-a repezit la el, la înțepat în braț , după care a sărit pe bicicleta lui, dând bir cu fugiții.

Otrava i-a paralizat de îndată gâtul și mușchii deopotrivă cu inima i hindusul a murit în câteva secunde.

— Dar care să fi fost rostul acestei crime ? se întrebă mai mult retoric inspectorul Dart. Ce l-a adus pe Lalaje Ram în Anglia ? Cum de-a fost asasinat de-o maineră att de spectaculoasă? Totul promite aici să fie un caz misterios .

— Cred că pot arunca puțină lumină asupra unor eventuale motivații, se pronunță detectivul. Lalaje Ram, a fost ucis de-un alt hindus , iar acesta a fost determinat s-o facă de-o a treia persoană.

Cei doi au plecat firește d la ipoteza că această crimă perfect regizată nu va putea fi dată-n vileag niciodată. Am o puternică bănuială la care am ajuns printr-o pură întâmplare. M-am reîntors curând de la un conac mare din Berkshire, unde am fost chemat în exercițiul funcțiunii de detectiv și întâmplarea a făcut cu ...

Mărturisirea lui Blake n-a mai putut fi finalizată, întrucât Chester Carlton, cu-n gest brusc îl apucă de mână și-l trase deoparte .

— Ai fost la Wargrave Hall ? întrebă gazetarul dintr-o suflare.

— Am fost, da, admise SEXTON BLAKE

— Atunci nici un cuvânt în plus ! Părăsește afacerea asta pe moment. Vreau mai întâi să am o discuție detaliată cu tine.

— Sunt curios s-aud restul Blake ! interveni la rândul său inspectorul Dart. Acesta e cazul meu, dar m-aș bucura să-mi dai concursul.

— Da, să-mi termin relatarea altădată, replică detectivul . Unde te pot găsi ?

— Trec pe la Scotland Yard.

— Foarte bine .

Odată astea spuse SEXTON BLAKE reîncepu să cerceteze iarăși cadavrul indianului și întreaga cameră .

Într-unul din buzunare găsi o pungă din piele plină cu monede englezești și diamante , iar sub pat găsi o mică valiză ce conținea haine cumpărate la Londra.

Asta a fost totul, nu s.-au găsit documente sau alte hârtii d valoare sau edificatoare.

— E-o problemă pe care vreau să vi-o aduc la cunoștință se exprimă Chester Carlton nervos, îndreptându-se înspre inspector și doctor.

Este foarte important ca adevărata cauză a morții indianului să fie trecută sub tăcere deocamdată. Aș vrea să lăsați autoritățile să creadă că omul a murit pur și simplu de inimă . Sper că Mr Blake va ...

— Sunt de aceeași părere, îl întrerupse detectivul , care bănuia că jurnalistul trebuia să aibă un motiv serios pentru cerecra sa.

Pentru moment să păstrăm totul sub peș.

— Crezi că-i cel mai bine să procedăm așa Blake ? îl întrerupse inspectorul puțin cam nedumerit .

— Da, și asta în interesul justiției.

— În primul rând pentru ca asasinul să creadă că este în siguranță, se pronunță Chester Carlton .

— Atunci ne-am înțeles, continuă Sexton Blake. Cred că e cazul să plec . Vrei să auzi de mine mâine dimineață, Dart. Ți promit asta . La revedere .

SEXTON BLAKE părăsi încăperea în campania jurnalistului.

CAPITOLUL V.

PE BAKER STREET . POVESTEA LUI CHESTER CARLTON. MISIUNEA LUI SEXTON BLAKE.

Trei sferturi de oră mai târziu , pe când traficul de-a lungul străzii Baker, se diminuea până la parcursul ocazional a unor trăsurile ,s-au taxiuri , Chester Carlton și detectivul Blake, stăteau de vorbă singuri în fumuoarul comod unde un foc viori încălzea atmosfera. Whisky-ul și sifonul era pe-o măsuță în apropiere, iar SEXTON BLAKE se lăfăia deja în fotoliul lui preferat cu pipa aprinsă într-un colț al gurii. Ședea și privea la fața agitată a musafirului său, care nu contenea să tropăiască pe parchetul încăperii, străbătând-o dintr-un colț în altul. La cererea expresă a jurnalistului i-a povestit întreaga istorie a vizitei sale la conacul Wargrave , și asta în timp ce traversau West Kensington pentru a ajunge în Baker Street.

— Șezi jos ! Toarnă-ți și apoi aprinde-ți o țigară, îl sfătui detectivul . Asta te vva ajuta să te decizi, dacă trebuie sau nu să ai încredere în mine.

— Nu pot sta jos , veni precipitat răspunsul. Sunt prea nervos , prea emoționat. Cât despre încredere , n-am deloc intenția de-a ține totul pentru moine. Îți amintești episodul dela restaurantul Martinetii ? De atunci l-am ținut pe Lalaje Ram sub observație, dar ieri i-am pierdut urma . De când l-am văzut prima oară, am bănuir de ce-a revenit prima oară , și de când am aflat ce s-a întâmplat la Wargrave Hall, am știut nu numai că bănuiala ma s-a adeverit , dar vizita sa a însemnat chiar mai mult . Mai mult decât mi-am imaginat.

— Mă faci extrem de curios , constată SEXTON BLAKE

— Și o să-ți satisfac curiozitatea, și asta în primul rând pentru că am nevoie de ajutorul tău.

Chester Carlton își turnă de băut , își aprinse o țigară, și se așează în fața amfitrionului sau. În ochii ziaristului , ardea o lumină misterioasă, de parc-ar fi fost mistuit de febră.

— O să încep cu-o mică istorioară, de care probabil că n-ai mai auzit niciodată, îi mărturisi el. La vremea când începe istorioara mea, răposatul lord wargrave era un om relativ sărac. A părăsit Wargrave hall pe care l-a lăsat în seama unui american, iar el însuși s-a mutat la Londra într-un apartament închiriat. Fusesse căsătorit de două ori și din fiecare căsătorie a rezultat câte-un fiu, care acum sunt morți amândoi. Cei doi fii care purtau numele de familie de hvilon erau frați vitregi, și-au servit în India timp de ani de zile.

În anul 1891 care e anul în care începe povestea mea, Guy Haviland era în vârstă de 27 de ani . Deținea postul de căpitan în Regimentul 2 de pușcași, care staționa la Dindigal, în provincia Madras. Arthur Haviland care era mai tânăr cu trei ani era angajat ca secretar al Comisariatului Madras. Eu însumi mă aflu la Dindigal în acel timp iar cu Guy Haviland eram prieten la toată. Mai departe dragă Blake, evenimentele au luat o turnură dramatică atunci când triburile din munți din vecinătatea localității Coory, s-au răsuclat iar căpitanul Haviland a fost trimis împotriva lor cu-o mică trupă . Și-a lăsat în urmă soția și copilul și pe serviitorul său care era Lalaje Ram , care era un fel de cercetaș (*havildar*) în una din companiile regimentului. Într-o noapte, trupa expediționară, campă în vecinătatea fortăreței rebelilor, pe care intenționau să atace a doua zi de dimineață. Era deja în zori când se dezlănțui atacul, dar căpitanul Haviland era încă în cortul său, mut și aparent lipsit de voință. Lipsiți de conducătorul lor soldații au suferit o grea înfrângere și au fost nevoiți să se retragă , și numai cu mare greutate au reușit să-l ia cu ei pe tânărul lor comandant. Căpitanul Haviland a fost demis din postul său de conducere și s-a retras umilit la Dindigal, pentru a afla că fusese drogat , iar pe timpul absenței sale soția i se îmbolnăvise de febră și muri, iar copilul ,un băiat d evreo trei ani pe atunci , s-a rătăcit prin junglă și-a căzut pradă unei pantere

care bântuia prin zonă. Veni un ordin apoi prin care tânărul ofițer urma să se prezinte la garnizoană unde urma să fie pus sub arest , ceea ce a fost ultima lovitură pe care-a primit-o și n-a mai putut -o suporta.

Câteva ore mai târziu hainele i-au fost descoperite pe malul unui râu adânc câteva mile mai departe . Se sinucise , dar corpul nu i-a fost găsit niciodată întrucât apele râului , mișunau de crocodili.

Jurnalistul luă o mică pauză acum, fiind aparent prea emoționat pentru a-și mai putea continua povestea. Deveni evident că era profund îndurerat pentru soarta prietenului său, deși totul se petrecuse cu mult timp , în urmă, cu ani în urmă, cu mulți ani în urmă.

— Sunt profund interesat, mărturisi SEXTON BLAKE Din cele ce mi-ai spus chiar acum , și ceea ce am aflat de la Wargrave Hall ,pot , bănuî ceea ce s-a întâmplat . Ca urmare a morții fratelui său onorabilul Arthur Haviland a devenit moștenitorul titlului.

— Firește nu se putea altfel !

— Și încă la ce ? La o proprietate împovărată de datorii ?

— Nu, nu ! Departe de asta . O rudă îndepărtată, care a fost întotdeauna în termeni foarte glaciali vizavi d elordul Wargrave, murise recent și-a lăsat un venit de 20.000 de lire pe an.

— Căpitanul Haviland știa despre toate astea ?

— Nu, întrucât nu prea comunica cu lordul , tatăl său. Sunt însă curios că cel de-al dilea fiu care era favoritul părintelui său, avea cunoștință de toate astea și încă de ceva timp.

Vezi care e ideea ? A fost trdarea și crima , și asta e tot atât de sigur cum exsită uncer deasupra noastră.

Eu nu m-am îndoit nicio clipă de inocența prietenului meu și pe de altă parte n-am avut nicio bănuială cu privire la afacerea asta, până ce cu puțin timp în urmă după moartea lui Guy Haviland , am aflat că Amar Singh , servitorul lui Arthur Haviland a fost văzut în Dindigal cu o zi înainte ca expediția în munți să aibă loc. Acesta îi era devotat stăpânului său, întrucât îl salvase odinioară din gherele unui tigru. Am pus totul cap

coadă și adevărul mi-a străfulgerat în toată claritatea lui. Sunt foarte sigur că Arthur și-a trimis servitorul în Dinlial care la rândul său l-a mituit pe Lalaje Ram ca s-i pună drog în băutura căpitanului, în ajunul luptei . Arthur Haviland dorea titlul și averea . Acesta spera ca fratele său să cadă în luptă, după care cu siguranță ar fi scăpat oarecum de copilul care-i stătea în cale, dar acesta a avut un destin mai tragic, perind în junglă .Mă urmărești ?

— Continuă , îi ceru SEXTON BLAKE

— N-am dovezi prin urmare nu pot face nimic . Concluzionează jurnalistul.

După cum știi Lalaje Ram fusese un thug și nu mult după asta a fost arestat și dus la Madras. A fost condamnat pe baza dovezilor înaintate de Arthur Haviland care dorea să scape de el, la închisoare pe viață în insulele Andaman .

Arthur Haviland din postul său și veni în Anglia însoțit de Amar Singh și timp de 13 ani —tatăl său murise între timp trecut drept bogatul lord Wargrave , bucurându-se de viață ca urmare a unei crime cumplite.

Timp de 10 ani am căutat aici în Anglia căi și mijloace pentru a-l pedepsi pe-acest om vinovat, și de-abia acum întrevăd o vagă posibilitate.

Îți amintești ce-a spus inspectorul Dart, astăseară.. A vorbit direct de Jamm...

— Lasă-mă să termin povestea în locul lui, îl persuasă S.. Nu cred că greșesc . Lalaje Ram știuse că-i datora condamnarea lui Arthur Haviland și ma știa și de ce.

Trăia cu speranța că va scăpa și va evada din insulele Andaman și-n cele din urmă speranța i se îndeplini. Era însetat de răzbunare desigur, dar mai era influențat și de-un motiv de altă natură, și anume că fiul căpitanului Haviland nu era mort . De aceea făcuse o vizită la Dindigal unde se convinsese că avea dreptate. Fiul căpitanului era adevăratul Wargrave. Venise în Anglia și-l vizitase pe lordul Wargrave oferindu-i să păstreze tăcerea pentru o mare sumă de bani. Lordul Wargrave și Amar Singh plănuiseră să-l

ucidă, și după prima încercare nu mai îndrăznise să mai facă o adoua vizită la Wargrave Hill. Lalaje Ram propuse o întâlnire în Hyde Park, astă-seară .

Știm acum ce s-a întâmplat. A așteptat în zadar să apară lordul Wargrave, s-a reîntors la West Kensington , dar urmărit de Amar Singh, în sfârșit a fost ucis.

— Chiar așa sări în picioare tulburat Chester Carlton. Fără nicio îndoială ! Ceea ce s-a petrecut la conac nu face decât să-mi consolideze încrederea că lucrurile stau chiar așa.

Dacă numai răzbunare l-ar fi adus pe Lalaje Ram în Anglia, lordul ar fi fost deja mort, dar banii îl tentau deopotrivă. A ales șantajul în locul răzbunării. Știa că fiul căpitanului Haviland era în viață și cumse putea da de el. Acum cheia problemei e-n mâinile mele. Nu s-a putut dovedi niciodată că pantera l-a răpus pe băiat.

Doar numai că urmele labelor au fost zărite lângă bungalow. Jamnu, vânătorul avea o slăbiciune față de copii englezi. L-a găsit pe băiat rătăcind prin junglă, l-a luat și-a dispărut deodată , după câte îmi amintesc din micuța de colibă din munți.

Nu prea m-am gândit la ipoteza asta în trecut dar moartea lui Lalaje Ram mi-a luminat mintea.

Adevăratul lord Wargrave este viu și undeva împreună cu Jamnu , în țara asta vastă care e India.

— O cred și eu dragă prietene !

— Chiar de n-ai crede Blake ! va trebui să pleci în India să-l aduci înapoi pe adevăratul moștenitor. Să-l repui în drepturi și să-l pedepsești pe falsul lord Wargrave și pe Amar Singh.

Te angajezi eu pentru a face acest serviciu, indiferent cât mă va costa !

— Te admir Carlton ! Ești gata să mizzi totul de dragul unui prieten vechi , care a murit deja de 13 ani. Chester Carlton roși. Își întoarse capul o clipă înfundându-și mâinile în buzunarele pardisiului său.

— Nu cred să mă înțelegi . Gay Haviland mi-a fost mai mult decât un prieten , a fost aproape fratele meu. Eram inseparabili și tragicul său destin mi-a îndoliat viața. Vreau să-i speli numele în ochii

posterității. Vrea ca fratele vitreg și acolitul său să fie traduși în fața justiției.

Și băiatul .. și băiatul...

Își ridică paharul cu whisky și din cauza emoției aceste căzu câteva fărâme pe covor din cauza emoției cu care ziaristul îl strânse în palmă.

— Mai ia un pahar cu băutură, îl persuadă SEXTON BLAKE privindu-l cu îngăduință pe bunul său prieten. Apropo , continuă el , sper că ți-ai făcut munca gazetărească pe când te aflai în Dindigal în anul 1891 ?

— Da, mi-am făcut-o admise Chester Carlton turnându-și un alt pahar cu băutură . Am corespondentul unui ziar de mare tiraj din Calcuta și relatam despre evenimentele din întreaga țară, răspunzând și de informațiile meteorologice .

De altfel am contractat o maladie specifică acestor ținuturi, febra galbenă , de ale cărei urmări n-am scăpat nici azi. Încă o mai simt în oase, și ocazional mă trimite la pat pentru o zi sau două.

Tocmai de-aceea n-am îndrăznit să mă reîntorc în India, ceea ce-ar fi echivalent cu moartea, dat fiind catrea sănătății mele.

În schimb sunt gata să-ți asigur toate cheltuielile de deplasare, până la 10.000 de lire sterline, și pot face rost de suma asta în mai puțin de 24 de ore .

SEXTON BLAKE se uită la prietenul său, ziaristul, destul de surprins..

5000 de lire ar fi de ajuns, dar nu la bani mă gândesc eu acum adaugă el. Nu va fi oricum o sarcină ușoară . Dacă băiatul , presupunând că trăiește, a fost crescut de către vânătorul acela Jamru , va fi un mic sălbatic.

— Îmi face rău să aud asta.

— Ca să nu mai spun că va fi foarte greu să-i dau de urmă. Mai departe va fi mult mai greu , aproape imposibil să obțin vreo dovadă a vinovăției actualului lord Wargrave și-a lui Amar Singh mai ales acum că Lalaje Ram este mort.

— Ai prefectă dreptate . cu toate astea , va fi o pedeapsă suficientă pentru lordul Wargrave să-și piardă titlul și averea.

Adu-l pe băiat , în Anglia asta e tot .ceea ce-ți cer. Pe de altă parte dacă Lalaje Ram l-a găsit pe băiat, de ce n-ai putea-o face tu ?

Nu refuza , Blake ! Primate-mi că vei merge !

— Nu refuz , n-ai nicio teamă . Acest caz mă atrage ca un magnet și e clar că voi merge. Dar n-ar fi mai bine să-l anunț pe inspectorul Dart ca să-mi dea concursul autorităților ?

— Cum să nu ? E o idee bună ! exclamă Chester Carlton . Dacă vă uniți eforturile nu văd de ce voi doi n-ați avea succes.

— Ne vom strădui din răputeri, cel puțin asta îți pot promite, declară detectivul. Cât despre tine, arăți mizerabil prietene !

Du-te și te culcă-te și vino mâine îndărăt ca să mai vorbim despre acest subiect.

— O să reiau mâine după-amsă și până atunci ai tot timpul să-l inițiezi pe inspectorul Dart în problema noastră.

Sper că veți păstra secretă cauza morții lui Lalaje Ram, altfel lordul Wargrave și Amar Singh, ar avea motive să creadă că-i bănuieșit de moartea indianului, ceea ce -ar putea fi o sursă de primejdie.

— Perfect adevărat, confirmă Sexton Blake. Cu toate astea nu cred că trebuie să ne temem prea mult de asta . Dart va ști cum să procedeze. Noapte bună , prietene !

— Noapte bună , spuse Chester Carlton. Îți sunt profund recunoscător Blake, și-am perfectă încredere în destoinicia ta. Găsește-l pe adevăratul lord Wargrave, și vei realiza mai mult decât în toate cazurile tale trecute.

La sfârșitul săptămânii Lalaje Ram a fost înmormântat, după ce medicul legist, a semnat un protocol de moarte naturală, și câteva zile mai târziu Sexton Blake și inspectorul Dart s-au imbarcat pentru India, pe-un vas de linie.

La Marseille, un hindus bătrân cu barbă căruntă, se se imbarcă și el pe vas, dar detectivul și însoțitorul său, n-au remarcat privirea fugitivă pe care-o le-o arunca celor doi, indianul cu trăsăturile sale zbârcite, și nici nu l-au mai întâlnit pe parcursul

călătoriei. Cu atât mai puțin și-au putut imagina , în ce împrejurare îl vor mai reîntâlni pe indian.

CAPITOLUL VI .

PIERDERE DE VREME. SOSIREA LUI GOVIND. OMUL DIN TUFIS.

Dintr-un punct de vedere egoist gentlemen, pierderea dumneavoastră este câștigul meu, se exprimă Mr. Lawrence . Îmi mare rău că v-ați pierdut timpul cu investigația asat, dar pe de altă parte, câștigul meu a fost c-am petrecut multe ore plăcute în compania dumneavoastră. Aș vrea să vă ajut , dar se pare că tot ce s-a putut face posibil, s-a făcut deja.

— Cu toate astea n-avem de gând să renunțăm încă, promise inspectorul Dart.

— Nu , încă nu ne-am descurajat, deși admit că misiunea noastră se dovedește mult mai anevoioasă decât am crezut la început . Există persoane aici sau cel puțin una, care ne-ar putea spune, ceea ce vrem să știm. Pe de altă parte e sigur că Lalaje Ram a reușit să obțină informații și unde a reușit el, am putea izbuti și noi.

Nu vom renunța indiferent cât de mult ne va lua.

Urmă o pauză. Era o noapte de April în India, la 7 săptămâni dela moartea hindusului în Kensington West, și cei trei convivi, stăteau după cină la periferia orașului Dindigal, la o distanță apreciabilă de Madras. Departe, în sudul provinci cu același nume.

Mr. Lawrence era consilierul administrației districtuale, iar Sexton Blake și inspectorul Dart, i-au acceptat bucurosi ospitalitatea , pe timpul misiunii care-i adusese atât de multe mii de mile departe de patria lor.

Pân-acum nu obținuseră nimic, deși făcuseră cercetări mai mult de 2 săptămâni la Dindigal, și asta în fiecare zi, fără încetare.

Au fost interogați băștinași indieni din localitate în târguri, bazine și satele învecinate dar în zadar. Mulți și-au amintit de jamru , și de misterioasa sa dispariție, dar în niciunul n-a putut afirma că l-a văzut pe Lalaje Ram cu ocazia recentei sale vizite sau că i-ar fi oferit vreo informație oarecare. Și totuși cineva continua să păstreze tăcerea asupra acestui lucru, cineva care nu putea fi mituit pentru a –și deschide gura.

— Mi-aduc de-aminte că te-am văzut acum trei sau patru ani, când ai fost în India , Dart, se exprimă consilierul districtual. Erai pe stradă . Ești sigur că Lalaje Ram a făcut și el cercetri în această privință ?

— Foarte sigur. O jumătate de duzină de băștinași l-au văzut pe Lalaje Ram și l-au auzit când întreba de ghikanul (vânătorul de lei) Jamru.

l-aș fi putut aresta pe indian atunci dar eram curios cu privire la întrebările pe care le puneam, și de ce , iar după aceea l-am pierdut din vedere. Am dat alarma, și am aflat că s-a deplasat în Sud, iar mai târziu că s-a-mbarcat pentru Londra. În cazul ăsta mai există speranță, se exprimă Mr Lawrence. Băștinașii sunt reticenți deși nu văd niciun motiv în acest caz, dar eventual pot vorbi. Poate că dacă li se va oferi o recompensă sporită își vor schimba opinia .

Sexton Blake își fuma pipa sa în tăcere, privind în noaptea tropicală, unde luna lumina până departe în câmpie și dealurile învecinate.

— Apropos Mr Lawrence, e-adevărat că nu locuia în Dinlial pe vremea când căpitanul Hoviland a fost ucis ? Cel puțin așa îmi amintesc să ne fi spus, întreabă Blake.

— Nu, am venit aici un an mai târziu, dar tragedia asta continua să fie încă proaspătă

— Căpitanul Haviland avea un prieten foarte bun, un jurnalist de profesie. Numele lui era Carlton, Chester Carlton. L-ai văzut sau măcar ai auzit de el ?

— Niciodată, numele nu-mi e deloc familiar.

— Asta-i foarte ciudat. Presupun că-ntr-o localitate nu prea mare...

— Dar ce-i acolo ? îl întrerupse inspectorul Dart. Îl vedeți ? N-aș putea spune dacă-i om sau animal.

O formă vagă un obiect întunecat se mișcă în semiobscuritate, urcând pe marginea unei cărări, evitând partea luminoasă, ținându-se mai mult în umbra unor excrescențe , luxuriante de plante și flori.

Până la urmă se dovedi că forma nu era altceva decât o siluetă umană.

Părea să se apropie întorcându-și ocazional capul pentru a privi înapoi, către port.

— Este un băștinaș, observă Mr. Lawurece .

Dar de ce naiba se ferește de-o manieră atât de caraghioasă ?

— Se ferește de ceva . Acesta-i cred omul de care avem nevoie. O să vedeți că am dreptate, spuse pe neașteptate Sexton Blake Misteriosul individ se apropie acum la nivelul porch-ului verandei, între trepte și tufișurile de portocali. Nu era decât un hindus bătrân, sumar îmbrăcat și fără turban.

— Cine ești și ce dorești ? îl întrebă consilierul districtual.

— Numele meu este Govin, Sahib Lawrence , veni răspunsul . Am venit să vorbesc cu acești doi sahibi, pentru a pretinde recompensa de 100 de rupii. Pot să vă ofer informații despre Lalaje Ram.

— Dar despre shikarul (vânătorul) Jamru ? interveni Sexton Blake. Să auzim noutățile și banii sunt ai dumitale.

— Sunt la dispoziția sahibului, și voi spune tot adevărul. Acum 13 ani când a dispărut Jamru , tăiam lemne în junglă, dimineața devreme, pe direcția care duce spre sud . La răsărit , a trecut un car pe-acolo, tras de-un singur bivol. Sikail mergea pe lângă car, dar nu m-a văzut , fiindcă eram ascuns.

După copaci. Din interiorul carului am auzit vocile a doi copii și mi s-a părut foarte ciudat, fiindcă Jamru avea numai un copil al său propriu. Un băiat numit Vashti . Nu era însă treaba mea și

curând am uitat de povestea asta. Cinci ani după asta a venit un fakir la Dindigal, unul care locuse odinioară aici, și care mi-a spus că la văzut pe Jamru într-un mic sătuc în jungla din Narpur, care este departe spre sud în junglă în satul Kossa. Am trecut mai mulți ani după care a venit un prieten mai vechi al meu, Lalaje Ram, haviladeanul (Călăuză) care scăpase din insulele Andaman .

M-a întrebat despre Jamru și-atunci i-am povestit tot ce-am știut . Plecă apoi , nu fără a mă amenința că mă va ucide dacă voi aminti vreodată cuiva despre ceea ce știu . Sunt însă foarte sărac și timp de două săptămâni am tot șovăit dacă să mă duc sau nu să iau recompensa. Și azi m-am hotărât.

— Ai făcut foarte bine , îi spuse inspectorul Dart. Dar de ce te târai de parcă erai un șacal ?

— Pentru că am văzut un om în tufișuri pe marginea drumului în timp ce mă apropiam și m-am temut să nu fie cumva Lalaje Ram.

De aceea am făcut cale întoarsă și-am venit pe altă cale, peste câmp, iar când m-am apropiat, m-am târât pe coate și genunchi pentru ca să nu fiu văzut.

— Te-ai înșelat, interveni Sexton Blake. Lalaje Ram nu mai trăiește , deci nu-ți mai poate face niciun rău.

— E adevărat, Sahib Lawrence? întrebă hindusul .

— Da, pot să-ți garantez asta , răspunse consilierul . Lalaje Ram a murit cu adevărat .

Govind nu se mai îndoii de fel. Tremura de fericire când i se înmânaseră 200 de rupii, pe care le introduse într-o bocceluță, după care cu-o expresie profundă de recunoștință , se îndepărtă , apucând-o cu îndrăzneală pe potecă pentru ca ajunge la drumul principal.

— Getlemen , trebuie să vă felicit , se pronunță Mr Lawrence . Ați obținut mărturia de care aveți nevoie, și una pe care să vă puteți baza.

— Și sunt foarte mulțumit , consimți SEXTON BLAKE celălalt copil din car era cu siguranță fiul căpitanului Haviland , adevăratul lord Wargrave. Dacă însă acest băiat mai trăiește sau nu,

asta este firește o altă chestiune . Dar să sperăm pentru ce-i mai bun în toată povestea asta. Cât de departe este acel sat, numit Narpur, Mr. Lawrence ?

— Aproape o sută de mile direct spre sud, și trecând prin junglă aproape virgină..

Desigur veți întâlni unul sau două bungalowuri pe parcurs. Satul este plasat dincolo de teritoriul nawabului, Pershad Jung, aparținând micului stat băștinaș Kossu..

Veniturile sunt mizerabile acolo și se nasc scandaluri pentru fiecare rupie.

— Ei bine , 100 de mile nu-i cine știe ce călătorie , fu de părere inspectorul Dart. Dar cine să fie individul care se aținea prin tufișuri ? Întrebă el brusc neliniștit .

— Nu prea cred în existența lui , replică consilierul. Poate că hindusul se gândea prea intens la răzbunarea lui Lalaje Ram, și imaginația i-a făcut vreo festă.

Poate că lucrurile stau chiar așa, fu de acord SEXTON BLAKE ridicându-se pentru a –și scutura pipa .

Mai bine ne-am duce la culcare, pentru că ar fi bine să plecăm spre Narpur cât mai devreme, mâine dimineață, dar pentru asta va trebui să facem unele pregătiri prealabile , și asta tot mâine.

CAP.VII

BUNGALOWUL DIN PĂDURE. ÎMPUȘCĂTURA DIN FEREASTRĂ . SPRE NARPUR.

Înainte de căderea serii, în ziua următoare trei călăreți priveau asfințitul, străbătând jungla indiană, și aflându-se la vreo 30 de kilometri depărtare , spre sud de Dindigal.

Aceștia erau SEXTON BLAKE, inspectorul Dart , și-o călăuză indiană , pe care o angajaseră anume în acest scop .

Toți călăreau pe ponei viguroși afgani, cei doi englezi fiind foarte bine înarmați, echipați cu cizme înalte , căști coloniale și îmbrăcăminte dintr-o stofă kaki .

Noaptea se apropia cu repeziciune și umbrele purpurii ale nopții se adânceau și păleau în adâncimile păduri seculare.

Maimuțele și jivinile junglei erau tăcute , dar țișetele se puteau auzi de la distanță.

Era timpul pentru animalele de pradă, să iasă din ascunzișurile lor.

— Nu-mi place mărturisi inspectorul.. În curând va fi atât de întuneric , încât nu vei putea vedea nimic la doi pași în fața ta. Odată am făcut tabăra cu o călăuză , în satul Bengal, și-n timpul nopții bietul om a fost înșăcat de-un tigr , chiar în imediata mea apropiere . Mă întreb dacă propria noastră călăuză știe ce face ?

— Pare să fie sigur de sine, răspunse SEXTON BLAKE ai avem mult de mers Shahvani ?

— Nu prea mult sahib . În curând vom fi acolo .

Călăuza repetase vorbele astea de mai multe ori în ultima jumătate de oră, dar d edata sta se dovedi a fi avut dreptate. Câteva minute mai târziu , spre ușurarea lor , călători se treziră în fața unei construcții din bambus , cu un acoperiș de paie, plasată pe partea dreaptă a drumului de acces.era atât de mică încât nu fusese angajat niciun îngrijitor , cum se întâmplă adesea ,, dar găsiră o lampă veche din lut pe care -o aprinseseră, deși nu prea avea combustibil. Cu toate acestea locul părea uscat și se păstrase în condițiuni relativ bune. Se găsea o masă micuță, o rogojină pe jos dar într-un colț câteva saltele umplute cu iarbă..

Acest gem de bungalow era amenajat de către oficialități pentru adăpostul pe timp de noapte a călătorilor și animalelor.

Poneii au fost pregătiți pentru noapte și li se dădură să mănânce , și când întinericul căzu pe deplin cei trei călători intrară definitiv în bungalow.

— Deocamdată ne putem declara mulțumiți deși va trebui să verificăm nu cumva să ne pripășim cu șerăi veninoși înainte, fu de părere SEXTON BLAKE

N-am găsit nimic periculos așa că și-am pregătit cina , pe care-am consumat-o în tăcere. Shalvami se-n ncolăci pe rogojină unde adormi imediat, în timp ce cei doi engelzi, care nu erau atât de somnuroși se așzaseră, pe saltele ce spatele spre peretele bungalowului, aprinzându-și pipele.

Lăsară lampa aprinsă dar aveau armele la îndemână De partea cealaltă se găsea o ferăstrucă cu un ochi îngust acoperit de-un fel de acoperitoare din tulpini de eoz.

Strigătele animalelor sălbatice se auzeau de parte de sat, și nici unul nu părea a fi destul de aproape de bungalow încât să-i deranjeze .

— Acesta e unul dintre cele mai stranii cazuri pe care le-am avut , spuse SEXTON BLAKE. Ieri părea să se prelungească indefinit dar azi, pare să i se intrevadă sfârșitul.

Lalaje Ram a venit la Narpur , și l-a văzut pe băiat acolo, nu mai încapă nicio îndoială. Desigur a trecut destul de mult timp înainte ca indianul să apară în Anglia, dar trebuie să luăm în considerare că acesta a avut de parcurs sute de mile până la Madras, și după toate probabilitățile pe jos.

— Dacă băiatul a fost cu Jamru e puțin mai mult decât un băștinaș și când te gândești că acesta e descendentul lordului Wagrave, parcă nu-ți vine să crezi, se îndoie inspectorul Dart.

— Va trebui să fie educat dar acum are numai 16 ani, așa că va putea învăța ușor, deși un lucru mă nedumirește,

se pronunță detectivul . Mă refer la scrisoarea pe care lordul Wargrave a primit-o din India. Dacă a sosit în noaptea aceea , dar cu cinci zile înainte ca Lalaje Ram să fi sosit în Anglia...

Fu urmat de-o detunătură de armă, și-odată cu aceasta scoțând un geamăt urmat de-un țipăt de agonie inspectorul Dart , ținându-se de piept se prăbuși pe-o parte. Shalmi sări deodată în picioare cu-n țipăt de groază, și pentru o frântură de secundă SEXTON BLAKE văzu imaginea unei arme, și-o față negricioasă la fereastră .

În momentul următor hindusul se aruncă peste masă stingând lampa , și-acestei inspirate mișcări detectivul îi datora viața, întrucât exact când întunericul inundă încăperea auzi bâzâitul unui glonte care-i trecu pe lângă ureche . Ualt proiectil abia că-l atinse , în clipa când sărind în picioare își desprinsе revolverul din cingătoare trăgând trei focuri unul după altul pe fereastră. Imediat se instală o tăcere urmată de plânsetul si văicărelile înăbușite ale călăuzei indiene.

— Dart, ești rănit ? Vorbește !

Dar niciun răspuns nu se făcu auzit. SEXTON BLAKE bâjbâi după armă , și-ncele din urmă o găsi . Se tâtă până la ușă o deschise și alergă fără șovăire în jurul bungalowului. Razele lunii lumina încă și deși nu văzu pe nimeni , auzi pașii cuiva care se îndepărta în mare grabă în deșeușul junglei rupând arbuștii și-n general vehetația. Ascultă pentru un timp după care se înapoie și frecând un chibrit reaprinsе lampa ce nu fusese atinsă.

Fu ușurat să vadă că hindusul din spaimă și-acum ținea o sticlă la buzele inspectorului Dar, care stătea ghemuit pe saltea.

Trase o dușcă zdravănă, după care se ridică în picioare, respirând cu reprize scurte , sacadate.

— Unde ai fost lovit? exclamă SEXTON BLAKE

— Nu cred că sunt lovit undeva anume, declară inspectorul, după ce-și descheia haina, și totuși simt de parcă întreg pieptul mi-ar fi fost despicat în două.

Introducând mâna scoase dintr-un buzunar interior al jachetei o cutie de păstrat tabacul, groasă din metal.

Glontele îi frânse partea din față, după care ricoșind, ișise pe una dintre părțile sale laterale.

— Pe Jupiter, omule ! Asta ți-a salvat viața se pronunță
SEXTON BLAKE

Cu siguranță bătrâne. Am scăpat ca prin minune. Șocul m-a dat pe spate și m-a năucit pentru câteva secunde. N-am pățit nimic decât o mâncărime pe coaste .

Dar cine dracu a vrut să ne ucidă ?

— L-am văzut pe individ , dar numai pentru o fracțiune de secundă. O față tucurie și-o pereche de ochi răi, iscoditori . Când am fugit după el afară, acesta o rupsesse la fugă ca un cerb.

— A fost un dacoit sau un thug, sugeră Shahvani . oameni răi pândesc în junglă să ucidă și să jefuiască pe sahibii călători.

SEXTON BLAKE ridică numai din umeri.

— Individul se poate reîntoarce și dacă e așa trebuie să fie pregătiți să-l primim cum se cuvine răspunse el. Shahvani ia tu în prima veghe , aici lângă geam. Trezește-ne dacă auzi orice zgomot suspect afară , și bineînțeles trezește-l pe unul dintre noi peste două ore.

Că hindusul avea dreptate și că în general călătorii trebuiau să fie permanent în gardă o dovedeau măsurile de securitate pe care le luaseră , poneii fuseseră priponiți , în primul grajd, iar ușa bungalowului înțepenită cu două bare solide. Lampa fusese stinsă și-și schimbară plasamentul saltelelor, pe care le aranjaseră în zona opusă , în timp ce Shahvani se plasa chiar sub fereastră , pe care se strecură o rază palidă de lună.

— Ai auzit asta ? Întrebă inspectorul Dart, când abia se stinse afară ecoul răgetului unui tigru . Poate că vizitatorul nostru sângeros o fi devenit el însuși cina Domnului Vrâstat (tigrlui).

— Să sperăm că așa a fost . Mi-ar plăcea să cred c-am scăpat în felul ăsta de el.Ticălosul spera să scape de amândoi deodată printr-o lovitură îndrăzneță Dart, și aproape că i-a reușit .

Cutia metalică de tutun te-a salvat de prima împușcătură, și-a doua cu siguranță m-ar fi nimerit pe mine, dacă Shahvani n-ar fi răsturnat lampa . A fost o salvare la potou.

— Ticălosul a îndrăznit prea mult. Am o oarecare experiență cu dacoioții și thugii, și cu tot felul de asasini, dar n-am mai întâlnit o asemenea cutezanță. Aceștia atacă de obicei în întuneric și folosesc un pumnal sau sabie.

— Sunt de acord cu tot ceea ce spui, îi dădu dreptate Sexton Blake.

Individul poate să fi fost un bandit ordinar al junglei deși mă cam îndoiesc.

De fapt am o bănuială care nu-mi mai iese din cap.

— Despre ce e vorba ?

— Că vizitatorul de astă nopate n-a fost altul decât Amar Singh.

— Amar Singh ?

Servitorul lordului Wargrave ? Dar ăsta ela mii de mille depărtare . Imposibil să fi fost aici .

— Nu fi atât de categoric , prietene ! Lordul Wargrave a fost cu siguranță alalrmat după prima mea vizită la Wargrave Hall. Poate să fi aflat că ne-am deplasat în India și bănuiește și în ce scop.

Să preuspunem că Amar Singh a fost trimis pe urmele noastre și că s-a imbarcat la marseille, după care ne-a urmărit până la Dindigal, pe cocoașa unui cal, de la o

oarecare distanță pentru a nu se demasca. Îți amintești de bătrânul indian pe care l-am întâlnit la Marseille ?

— Evident. Dar dacă a fost Amar Singh, atunci s-a deghizat de minune.

— Dar de omul pe care Govind susține că l-a văzut în tufișuri ?

— Din nou Amar Singh ! Putea să fi pândit bugalowul consilierului în speranța că va afla ce-am realizat până atunci.

Blake , aproape că m-ai convins.

— Nici eu nu sunt prea sigur, de toate astea doar emit o teorie , care poate fi greșită, susține modest SEXTON BLAKE dar circumstanțele sunt destul de misterioase ca să ținem cont de toate aspectele . Dacă Amar Singh , e cel care ne urmărește , acesta ne va fi un dușman teribil , întrucât v face tot ceea ce-i va sta în putință pentru a ne ucide și-a ne scoate definitiv din cauză.

— Totuși nu cred să se mai întoarcă astă noapte, pentru a-și desăvârși treaba se hazardă să spună inspectorul.

— Nu după eșecul suferit, dar va încerca cu altă ocazie.

Subiectul fu discutat până ce cei doi prieteni adormiră, și nu se mai treziră decât în zori pentru a-l găsi pe Shahvani moțând pe rogojină sub geam, care primi o muștrare serioasă pentru că nu s-a conformat înțelegerii avute.

Poneii erau bine , sănătoși și după un mic dejun rapid, cei trei au pornit-o mai departe.

În noaptea următoare au dat de-un alt bungalow unde am vegheat cu schimbul până în zori.

Și-am reluat călătoria prin junglă parcă tot mai impenetrabilă, și când am ajuns în apropierea satului Nagpur în seara aceleiași zile , aventura lor din prima noapte nu li se mai păru chiar atât de terifiantă.

— Încep să cred că te-ai înșelat Blake , spuse inspectorul Dart.

— Așa par să arate lucrurile acum, consimți detectivul cu toate acestea am face mai bine să nu slăbim vigilența.

CAP.VIII.

SUFLUL DIN JUNGLĂ. POVESTEA STRANIE A LUI ZEMINDAR. ALARMĂ DE NOAPTE.

Erau plini de speranță de bucuria îndeplinirii momentului de-al întâlni pe copilul pierdut în junglă, atunci când englezii intrară în satul Napur, care era unic în felul său, tipic pentru cele mai sălbatice părți ale Indiei.

Era compus dintr-o comunitate mică poate de-o sută de suflete, departe de orice loc locuit în inima junglei care se-ntindea aproape impenetrabilă în orice direcție ai fi apucat-o. Un zid înalt înconjura satul ca o măsură de protecție împotriva fiarelor cu patru și două picioare, care erau dacoii(thugii) și în acest zid era practică o poartă masivă din lemn . SEXTON BLAKE trase un foc de pistol pentru a-i alerta pe săteni, după care poarta a fost deschisă de-un băștinăș indian , care după câteva întrebări le-a permis nu fără anumite rețineri să intre în sat. Întrând pe poartă, au străbătut o uliță îngustă, ceva ca un fel de stradă , ce i-a condus la o nouă poartă . De ambele părți erau înșirate colibe și în mijloc era un rezervor mare de apă acoperit cu flori de lotus.

Imediat ce călătorii noștri au descălecat bărbații , femeii și copii s-au apropiat din toate părțile înconjurându-i și nu mult după-aceea s-a apropiat zemindarul (primarul) un hindus în vârstă ,demn îmbrăcat într-un vestmânt alb și-un turban pe măsură, confecționat tot din bumbac alb.

Mă numesc Gamesh și acesta-i poporul meu . Dacă veniți fără intenții rele , vă urez bun-venit.

— Sahibii au venit în pace, se oferă să răspundă călăuza, Vor să vorbească cu tine într-o anumită problemă.

Nu se mai spuse nimic pe moment și Shahvani , mână ponei mai încolo, și câteva minute mai târziu , soarele

dispăru în dosul copacilor din junglă pe când SEXTON BLAKE și inspectorul Dart , erau invitați la casa zenunidamului , acoperită cu frunziș.

Amfitrionul le puse -n față o tavă cu nuci de betel, care fură refuzate cu mulțumiri. El însuși luă una din acestea și imediat buzele acestuia se coloră de suc de rozaliu .

— Am parcurs o distanță apreciabilă , începu detectivul,și sper că ne vei putea fi de folos. Căutăm un shikar (vânător) pe nume Jamru , și ni s-a spus c-am putea să-l găsim aici la Nagpur. Este adevărat ?

— Din păcate nu mai este adevărat shahib veni descurajantul răspunsul lui Gamesh.

L-am cunoscut pe-acest shikar, jamru , deși nu era unul dintre oamenii noștri . Acum 13 ani a venit aici , dar n-a locuit în sat , cu oamenii noștri. Și-a construit o mică colibă în junglă unde a trăit acolo cu cei doi fii , acum este în statul Kossa, după câte am auzit .

— Și cei doi copii erau vii ? întrebă inspectorul Dart . I-a luat cu el când a părăsit locurile astea. ?

— L-a luat pe băiatul numit Balu, dar nu sunt sigur în privința celuilalt , răspunse zenunmidarul . Vashi a plecat singur din casa tatălui său pe când avea numai 10 ani. Se poate sahib să nu fi auzit de Vashi , copilul panteră ?

— N-am auzit, ce-i cu el ? întrebă SEXTON BLAKE

— E-o poveste stranie , veni răspunsul . Din cea mai fragedă vârstă băiatului nu i-a era frică de niciun animal de pradă. Într-adevăr avea o putere miraculoasă asupra lui, iar animalele păreau atrase de el în aceiași măsură.

Odată a fost surprins lovind un tigru care se apropiase de zidurile noastre și altădată a fost văzut mângâind o panteră uriașă .

Dispărea zile întregi după care se reîntâlnea în coliba tatălui său, și nu-i exclus să fi plecat cu jumarul mai departe spre sud . Nu sunt sigur de asta , dar pot pot să vă spun , este că din când în când pe parcursul a șase ani ,oameni

dinsatul meu, care fuseseră plecați spre sud în vecinătatea statului Kossa , l-au văzut pe Vashti, alergând ca vântul prin junglă acompaniat de-o duzină de pantere sălbatice. Din această cauză este supranumit omul panteră, și este temut și admirat de către toți. Ceea ce v-am spus a cum e purul adevăr, sahibi.

Detectivul și prietenul său s euitară unul la altul cu neîncredere. Să accepte o asemenea poveste era un lucru peste imagineția lor , dar puteau crede că băiatul s-a rătăcit și până la urmă s-a pierdut în junglă .

Dar care din ei să fii fost ?

— Acești doi fii ai shikarului se asemanau din punct de vedere fizic ? se interesă Sexton Blake.

Gamesh își scutură capul.

— Ba dimpotrivă, erau foarte diferiți, și s-ar fi putut spune că nu erau frați, veni răspunsul .

Erau de-aceeași vârstă și înălțime , dar Vashi era imaginea tatălui său, pe când Bala nu avea pielea închisă și avea ochi albaștri .

Atiunci se potrivește, murmură inspectorul Dart.

— Crezi că băiatul numit Bala este în prezent cu tatăl său, întrebă SEXTON BLAKE cu-o emoție greu ascunsă.

— De unde aş putea să știu asta ? răspunse zemsaul. Băiatul a plecat cu tatăl său acum 6 ani, Despre bala nu știu nimic decât despre Jamru că a fost angajat ca shikar (vânător) de către nawabul din Kossa și că de atunci locuiește în jungla aproape d palat în satul Talnagore.

— Și cum se poate ajunge acolo ? întrebă inspectorul .

— Distanța este de aproximativ 30 de mile, spuse Gamesh , dar puteți fi întorși îndărăt de la graniță întrucât soldații Înălțimii Sale stau de pază. Nawabul (conducătorului), Pershad Jung nu-i plac străinii, și nu permite vânătoarea pe teritoriul său chiar dacă cer permisiunea de-a face.

— Pe noi n-o să ne împiedice , îl asigură SEXTON BLAKE

— Nu-i problema mea, spuse Ganesh, sahibii sunt proprii lor stăpâni. A mai fost un om, un hindus, care mi-a mai pus întrebările astea cu ceva timp în urmă.

Și acesta a plecat către Kossa dar nu s-a mai reîntors.

— Ei bine, ne vom asuma riscul, spuse detectivul aruncându-i o privire inspectorului. Vom porni înspre Talangore la răsăritul zorilor și-ți vom fi recunoscători dacă ne vei oferi adăpost pe timpul nopții.

— Sunteți bineveniți sahibii, o să aveți adăpost și masă, preciză zemindarul.

Căzuse întinericul și-o odihnă era binevenită pentru călători, de asemenea hrana compusă din fructe delicioase și tocana de orez.

După ce-am terminat cina, (casta din care făcea parte Gamesh îi interzicea să adăpostească străinii) au fost conduși înspre o colibă mai mică, aproape de poarta din sud. Aici își duseseră bagajele, iar pe jos au găsit paturi amenajate cu iarbă uscată. Cei doi prieteni s-au așezat chiar la intrare aprinzându-și pipele și degustând aerul proaspăt al nopții.

— Am crezut c-o să-l întâlnim pe tânărul lord aici, spuse inspectorul Dart.

— Cam așa am sperat și eu, veni răspunsul lui SEXTON BLAKE. Dar cu toate astea n-avem de ce ne plânge până-acum. Suntem pe calea cea bună și mai avem doar 30 de mile de parcurs. Măine pe vremea asta, cercetările noastre se vor fi sfârșit.

Băiatul numit Bala e cu siguranță fiul căpitanului Haviland și cred c-o să-l găsim împreună cu bătrânul său tată adoptiv, shikanul Jamru la Talnagore.

Câteva rupii și promisiunea de imunitate o să-l determine pe Jamru să facă dezvăluiri complete. Cât despre nawabul Pershad Jung nu cred că se va amesteca în treburile noastre.

— Nu va îndrăzni, întrucât presupun că este contactat cu strictete de către autoritățile engleze, spuse Dart.

— Sper că nu . Kossa este un stat foarte mic pentru a interesa autoritățile deși cred că un agent al guvernului britanic e atacat pe lângă curte.

— Va trebui să-l îmbrobodim cumva , pentru a reuși să ne ducem la bun sfârșit misiunea de-o manieră cât mai curată și legală.

Dar apropo . Ce părere ai de povestea pe care zemindarul ne-a spus-o cu referire la Vashti, băiatul panteră. Cred că nu-i adevărat nimic din ce-a spus.

Este greu de crezut admit asta, replică SEXTON BLAKE. Totuși se petrec lucruri misteroase în India iar prietenul nostru Gamesh , pare un tip serios.

— Când o să-l văd pe băiatul panteră cu proprii mei ochi,

Mai trecu o oră , și din junglă se auziră până la ei urletele fiarelor de pradă pornite la vânătoare. Înăuntrul satului totul părea să fie liniștit și pașnic. Una câte una lămpile se stinseră și în curând și casa zemindarului se cufundase în întuneric. Lângă rezervorul de apă, un băștinaș alimenta focul cu combustibil proaspăt pentru a descuraja orice tigru înfometat care-ar fi vrut să sară peste pârleaz.

— Poate c-ar trebui să urmărim exemplul celorlalți și să ne ducem la culcare. Oricum coliba pe care ne-a pus-o la dispoziție zemindarul e mult mai bună, decât ultimile bungalowuri din pădure.

— Ca să nu mai spun că oferă o securitate sporită, își înăbuși Dart un câscat ridicându-se în picioare.

Niciun dacoit n-o să ne mai pândească din întuneric .

Își goliră pipele , intrară în colibă și în curând adormiră unul lângă celălalt pe iarba plăcut mirositoare.

Noaptea tropicală era în plină desfășurare. Focul de lângă rezervorul cu apă scăzu în intensitate, iar sentinela — cu capul aplecat înspre piept — moțăia în postul de pază.

A fost între orele două și trei către ziuă, când SEXTON BLAKE se deșteptă de parcă cineva i-ar fi pus mâna pe umă. Auzi un zgomot înăbușit care-l alertă simțurile și înainte de a-și fi putut

da seama de pericol, o umbră se aplecă deasupra lui , zăbind lucirea pală a unei lame de oțel..

Se aruncă brusc la o parte , auzind clar lovitura înăbușită a celui ce lovise în gol din apropiere. Sări drept în picioare, îl apucă pe intrus , și dintr-o întâmplare fericită nimeri peste încheietura individului care avea arma strânsă în mână, făcându-i-o să zboare la perete.

—Dart, Dart , ! strigă el.

În timpul acesta o mână viguroasă îl prinse de beregată, și-acuma se lupta din răputeri să-l evite strânsoarea . Cei doi beligeranți erau încheștați acum într-o luptă fără menajamente. Căzură pe jos , rostogolindu-se de pe-o parte pe alta, în timp ce inspectorul Dart, strigând din răputeri bâjbâind în întuneric , căzu peste cei doi combatanți înainte de-a putea aprinde o lumină.

—Ce este Blake ? Ce s-a întâmplat ? strigă el.

— Dă-mi o mână de ajutor, repede ! veni un răspuns horcăit.

Lupta dură mai puțin decât a-l putea-o descrie, întrucât atacatorul detectivului era pe jumătate dezbrăcat , și corpul său uns cu vreo alifie băștinașă , era lunecos ca la unui țipar .

Eliberându-se o luă repede la sănătoasa, în timp ce SEXTON BLAKE se luă după el, pe-o uliță întunecată. Sentinela se trezi și ea , dădu alarma, și-acum oamenii începură somnuroși din colibe, întrebându-se ce s-a întâmplat.

— Opreți-! strigă detectivul. Puneți mâna pe el!

Poarta 'de sud însă era foarte aproape și fugarul mai avea câțiva metri avans asupra urmăritorilor săi. Se uită îndărăt cu-o față puternic schimonosită la lumina flăcărilor focului de tabără, după care strigă uimitoarele cuvinte.

— Dacă sahibul este înțelept se va întoarce la Dindigal !

Apoi cu agilitatea unei maimuțe , sări peste zid și dispăru în deșiful întunecat al junglei . Se mai auzea zgomotul vegetației frânte pe când inspectorul Dart ajunsese și el la fața locului.

— Cine-a fost ăsta ? cine-l ticălosul ?

— A fost Amar Singh ! declară SEXTON BLAKE care începuse să zăgâlție pari porții practicate în zid.

— Pe toate cerurile, Blake, nu glumești ?

— Deloc prietene . L-am văzut cu ochii mei și m-a amenințat direct . Am avut dreptate Dart, și te-am avertizat asupra acestui lucru .

— Dacă-ai putea să-l prind pe șobolanul ăsta!

— Imposibil omule ! mai degrabă ai căuta un ac în carul cu fân. Dar apropo , mai bine-ar fi să nu dezvăluim tot ceea ce știm.

Băștinași începuseră de-acum să se adune din toate părțile , înarmați cu furci , topoare , măciuci și alte arme mai mult sau mai puțin contondente înghesuindu-se înspre poartă. Zemindarul era și el printre aceștia și-acum asculta cu-o expresie de nedumerire pe față, istorioara lui Blake, despre atacul nocturn pe care-l suferiseră.

— Descrieți-l pe ticălosul care v-a atacat, spuse .

— Era prea întuneric pentru a-l fi putut vedea prea bine, săspunse SEXTON BLAKE. Era pe jumătate dezbrăcat iar trupul său era uns cu grăsime. Trebuie să fi fost un dacoit.

— Mă tem c-a scăpat. Va fi inutil să-l căutăm acum. Există dacoiti în jungla asta e adevărat, dar ca unul singur să fie atât de îndrăzneț, încât să sară de unul singur gardul pentru a pătrunde în sat pe timpul nopții asta e de mirare.

— Nu și dacă și-a închipuit că va câștiga ceva de pe urma asta . Știa unde ne aflăm și probabil a crezut că avem aur și bani asupra noastră pe care să și-i însușească.

— E ciudat totuși sahin, le zâmbi zemindarul. —Haide , o să-ți arăt arma , se oferi SEXTON BLAKE

Detectivul luă o lampă de la unul dintre indieni băștinași, li-l conduse în colibă, și după o cercetare sumară ridică un pumnul de-o formă specială și-o lucrătură deosebită a mânerului.

—L-am sumat din mâna nemernicului , i se adresează acesta zemindarului , iar inspectorului Dart, i se adresează în engleză. Cunosc această armă. Am zăzut-o în biblioteca lordului Wargrave atârând de-un perete, în legătura cu colecțiile de arme răsăritene.

—Atunci totul se lămurește, murmură inspectorul.

Dacă Gamesh îl suspectă că atacul nocturn a avut ceva de-a face cu neașteptata cerere care i-a adus pe englezi la Napur, acum era, ce puțin în aparență satisfăcut .

—daoizii poartă astfel de arme, pe care le jefuiesc de la călători, spuse el. Îmi pare rău că sahibi au suportat acest atac în timp ce erau în satul meu, și sub protecția mea, adăugă el. Asta nu se va mai întâmpla . Pentru restul nopții veți fi păziți mai bine.

Oamenii se împrăștiară și sentinelele adună mai multe lemne cu care alimentează focul care ardea acum cu o pălălaie curioasă. Câteva minute mai târziu, SEXTON BLAKE și dart , dormeau pașnic , de parcă nu s-a fi întâmplat nimic , în timp ce pe prag vegheau doi băștinași înarmați.

CAP.IX.

DRUMUL SPRE TALGORE. VRĂJITORUL DIN JUNGLĂ. DUȘMĂNIA LUI AMAR SINGH.

Shahavani îi trezi în zorii zilei pe cei doi detectivi, iar după ce a fost servit brekfastul , și zemindaruk a fost răsplătit pentru ospitalitatea oferită, cei trei au urcat pe crupele poneilor lor, îndreptându-se înspre poarta de sud a satului.

Aerul era răcoros și proaspăt întrucât soarele încă nu răsărise . maimuțele pălăvrăgeau în frunziș, iar păsările cu penajul lor colorat în toate culorile curcubeului zburau în toate părțile.

—Va trebui să tragem învățămintele de rigoare din pățania de astă noapte, se exprimă SEXTON BLAKE dup ce-l lăsă pe Shahavni s-o ia puțin înainte, pentru a examina împrejurimil.

N-am spus multe astă-noapte întrucât aveam nevoie de odihnă pentru călătoria pe care-o aveam de întreprins azi. Nu-i nicio îndoială cu privire la faptele petrecute . Amar Singh ne-a urmărit până aici în India , iar instrucțiunile de la lordul Wargrave au fost clare : să ne împiedice prin orice mijloace de a-l găsi pe fiul căpitanului Haviland, adevăratul moștenitor al titlului și al averii .

—Da, cam așa stau lucrurile , se declară de acord mohorât, Dart. Și nu se poate spune că ticălosul nu s-a străduit prin cele două încercări ale sale. Dar ce va fi pe viitor ?

Nu-ți pot ascunde că sunt un pic cam nervos , Blake .Putem fi împușcați în orice clipă , dacă țintașul stă pitit într-un tufiș. Dar cum a reușit să ne urmărească dela Dindigal, călare sau pe jos ?

—După toate probabilitățile , pe jos. A trebuit să mergem foarte încet , datorită greutății traseului —abia 30 de mile pe zi — așa că Amar Singh a putut ține pasul cu noi, chiar dacă eram călare . oricum , hinduși sunt buni alergători, ca să nu mai vorbesc de rezistență. Dar nu asta mă neliniștete acum, pericolul în care plutim . Să presupunem că individul este la curent cu toa ceea ce știm noi acum . Să presupunem că ajunge la Tolnagore înaintea noastră , îl găsește pe Jamru , și-l omoară, sau îl răpește pe băiat. Ce-i de făcut atunci ?

—Asta nu mă preocupă pe moment ,a fost de părere Dart.

Dacă mă gândesc bine, aici greșești. Altfel Amar Singh , s-ar fi grăbit mai întâi să vine la Narpur , să facă cercetări aici după care să ne găsească la Tolnagore. Faptul că a încercat să ne împuște în bunglawul din junglă , și să ne înjunghie în Narpur , ne sugerează că nu e constient de ce ne-a spus Govrind la Dindigal, sau ce ne-a mărturisit zemindarrul ici la Narpur.

—Din punct de vedere rațional e perfect , admit. Dar uită un lucru prietene . Amar Singh ar prefera desigur să ne asasineze pe noi într-un loc uitat de Dumnezeu ca și acesta, decât să-l ucidă pe fiul lui Jamru într-o vecinătate mai populată.

—deci asta e opinia ta, Blake ?

—Cred că după cele două încercări nereușite de asasinat hindusul se va strădui să ajungă la Talnagore ,cât mai repede posibil.

—În acest caz n-avem c ene teme pentru viețile noastre.

—Nu . Și nici măcar în cazul că teoria mea e greșită. Amar Singh se va feri să ne atace la lumina zilei. Avut numeroase ocazii de-a o face de când am plecat din Dindigal, dar n-a făcut-o .

Cred mai degrabă că și-a schimbat planul morții lui fiului adoptiv a lui jamru.

—Nu trebuie să mai pierdem timpul și să ne grăbim să ajungem la Tonagore , adăugă în speță Dart.

—Poate că e prea târziu, se temu SEXTON BLAKE Hindusul s-a străduit s-ajungă acolo înaintea noastră. Când ajungem în Kossa ? îl întrebă el pe călăuză .

—peste o oră Sahibi, veni răspunsul lui Shahvni.

Cei doi englezi , parcurseră restul drumului în tăcere rareori adresându-și unul altuia cuvântul, având în vedere gravitatea situației în care se găseau.

Trecură câteva cursuri de apă, croindu-și drum peste tufișurile care năpădiseră din toate părțile poteca, urcând cu greu dealurile abrupte. Toate acetsea îi întârziiau și-aveau un effect devastator pe la psihic ,asupra celor doi prieteni care se temeau pentru cele ce-ar putea înfăptui Amar Singh în tonagore.

În provincia Madras , pe șoseau Dindigal – Narpur , unde numeroși vânători primiseă permisul de vânătoare nu s-a găsit de regulă vânatul mare.

Dar de îndată ce-a trecut granița cu provinvia sau vadul Kosso lucrurile s-au schimbat aproape instantaneu . Asta însemna că nawab Perhad Jung nu era deloc permisiv față de străini, păstrându-și rezervele de vânat (cinegetice) pentru propria exploatare.

Căprioarele au început să traverseze jungle iar un leopard somuros trezit din somnul său , își iți capul târcat de din dosul unui tufiș, unde dispăru din nou.

O cireadă de elefanți se făcu auzită , prin sunetele ca de trompetă , pe care le scotea fără aputea fi văzută., deasemenea , un rinocer și-un bivol sălbatic fură văzuți de departe d e cei trei călători aflați în mers.

Aceșita nu întâlniră pe niciunul dintre soldații lui Nawab, și bnici nu se aștepau să-l vadă în aceste condiții de cruntă sălbăticie.

Călăritul le dădea bătaie de cap considerabil mai mari decât până acum, și pe la prânz, își luara masa călări, considerând că nu mai aveau de mers decât vreo 20 de mile până la Talnagore.

Vânatul mare începu să se arate frecvent, ispitindu-l pe cei doi vânători încercați care rezistară totuși cu brio tentației.

—Arată de parcă Nawab nu prea se îndeletnicește cu vânatul, se pronunță inspectorul Dart,

—Nu cred c-o face. E ca un câine în cușca lui. Nu îngăduie nici altora să facă ceea ce nu-i place nici lui.

Mă surprinde Blake, că are atâta aversiune față de englezii care-l calcă teritoriul.

Detectivul fu de acord. O vagă bănuială își croi vad în mintea lui, pe care-o uită însă de îndată, reamintid-și —o totuși mai târziu.

Mai străbătura o milă, și — acum călăreau unul lângă celălalt pe-un platou zgorنuros. Ajungând într-un loc unde poteca cobora într-un unghi apreciabil,descălecară, cu intenția de-a străbate distanța pe jos. Departe în aval, părea să se ițească un curs de apă și pe când erau pe punctul de-a descăleca unsgomot slab le atrase atenția.

Zogomotul păru să crească în intensitate veni tot mai aproape, umplând aerul cu-n zgomot pe jumătate uman și pe cealaltă anmalic.

Poneii adulmecând aerul și începura să se tremure din toate măduarele.

—Ce naiba poate fi asta? murmură inspectorul Dart.

—Ceva neobișnuit se întâmplă, asta e sigur, fu de accord
SEXTON BLAKE

—Sahibi, sahibi, este băiatul —panteră!

Strigă Shahvani, care, el, însuși tremura precum o frunză.

—Nu fugi! îl avertiză grav, detectivul.. Rămânem liniștiți aici, unde suntem.

Dacă e-o urmă de adevăr în afirmațiilor zemindarului, atunci vreu să...

—Pe toți dracii, privește! interveni Dart. Vezi acolo Blake?

Călăuza scoase un geamăt de teroare, iar cei doi englezi se priviră în ochi neîncrezători. Dinspre dreapta un chip omenesc din iarba înaltă pe marginea albiei râului.

Era un tânăr cu pielea închisă la culoare , pe jumătate dezbrăcat, dacă nu s-ar fi ținut cont de ghirlanda de Frunze pe care —o avea în jurul mijlocului , cu-n smoc de păr negru atârându-l pe frunte și pe umeri , iar alături pe urmele lui seconddau de aproape cam o duzină de pantere.

Stornă procesiunea țâșni înainte , în timp ce animalele pomenite scânceau și mârâiau iar conducătorul lor le adresa porunci pe-un ton vioi și aspru.

Cei trei călători uluiți se opriă locului în timp ce strania procesiune își continua marșul pe albia fluviului.

Eram parțial adăpostit de frunzișul bogat , luxuriant al vegetației junglei , și nu aveam deloc prezentimentul unui pericol, până ce una dintre pantere nu se opri și începu să urle.

Într-o clipită toate celelalte se-ntoarseră îndărăt , cu răgete amenințătoare înspre creasta dealului , unde se aflau adăpostiți călătorii.

—Au de gând să ne atace . Fiți gata le strigă Dart, desprinzându-și carabina .

—Nu le putem doar împușca pe toate , constată SEXTON BLAKE

Dar pericolul fu înlăturat repede și prpomt . Punându-și mâinile pâlnie la gură lăcăul slobizi un strigăt , caracteristic , de care panterele ascultară până la urmă.

Se adunară imediat în jurul acestuia , cu semen vădite de afecțiune.

După-aceea o porniră imediat înainte alergând ca vântul de-a lungul văii , iar după câteva momente dispărură cu totul în dosul unor tufișuri . Liniștea și tăcerea se înstăpâni cin nou . Poneii încetară să se mai zabată , iar Sahahvani își sterse broboanele de transpirație care-l inundaseră fruntea.

—Pe marele Branhma n-aș mai vrea să trec prin asta din nou, murmură el.

—N-aş fi crezut niciodată dacă altcineva mi-ar fi povestit așa ceva.

—Zaemindarul ne-a spus adevărul, spuse SEXTON BLAKE acum am văzut cu proprii noştri ochi, fenomenul ăsta straniu , mai mult decât neobişnuit.

Acesta a fost fiul lui Jamru, Vashi, care a trăit de unul singur în junglă şi e cunoscut , ca băiatul-panteră.Ce magie puternică şi minunată, trebuie să aibă asupra fiarelor junglei.

—Se pare că le-a vrăjit ! se pronunţă inspectorul Dart. India e-o ţară a misterelor, dar ceea ce am văzut le înztrece pe toate .

—Haideţi ! îi urgentă detectvul . La-m uitat pe Amar Singh şi pericolul care-l pândeşte pe celălalt fiu al lui Jamru.

Îşi mânăra animalele pe pantele domoale ale podişului , iar dupăce ajunseră în vale , încălecară , relluându-şi drumul pe poteca părăsită temporar. !

Căllărirăm un timp întreţinându-se asupra straniului fenomen la care fuseseră martori, când Shahavani deodată , îşi trase de dârlogi poneiul deoparte.

—Sahibi, miroase a foc, d eclară el .

Cei doi englezi îşi strună şi ei animalele iar când priviră îndărăt , văzură o dâră luminoasă cum se ridcă în urma lor.

Asulctarăm cu atenţie , distingând unfel de şuierat în aceeaşi direcţie . Nu puteam şti ceea ce reprezintă, de vreme ce nu fumaseră, şi deci nu aruncară chibriturile sau cenuşa în urmele lor.

—Jungla e cu siguranţă în flăcări, spuse Dart. —Iar noi suntem în pericol de-a fi arşi de vii ,îi avertiză SEXTON BLAKE Poate copacii nu vor arde, dar subarboretul şi iarba sunt uscate. ca iasca. Va trebui să călărim în draci ! E-n joc viaţa noastră !

—repede , sahib ! repede , sau suntem pierduţi !

Cei trei o porniră cu zori în calop în frunte cu călăuza . ştiam că trebuie să urmez poteca fără nico deviere spre dreapta sau stânga în frunzişul luxuriant. Tufişurile pârlăiau ,curinse de flăcări, iar oinendiul care crescuse în valuri ,ameninţă să-l înghită ca o lavină de foc.

—Am o bănuială , că focul a fost pus intenționat, a fost de părere Dart.

—Sunt sigur de asta strigă SEXTON BLAKE , strigă SEXTON BLAKE Dușmanul nostru Amar Singh a făcut-o și pe asta Ne-a urmărit pas cu pas, așteptând un moment favorabil , și-acum ticălosul și-a pus ideea în practică.

—O să-i jucăm un renghiu și de data asta , Blake !

—O să ne străduim . trebuie să se găsească un câmp deschis undeva între noi și Talnagore.

Goana și lupta pentru viața lor începuse. O luptă dusă sub auspicii neanunțate aparent cu puține șanse de izbândă . Cărarea pe care- o apucaserăm era din fericire dreaptă , neaccidentată, și la început părea să întărească speranța.

O milă fu depășită în goana nebună , apoi iarăși una, și , dinou una. Din nefericire vântul bătea înspre sud , ceea ce făcea ca zidul de flăcări să se apropie . Fumul o luase înainte, învăluindu-i pe fugari, și când privă pentru o clipă îndărăt , văzură cum limbile de foc înghițeau totul cu-o repeziciune de neînchipuit, înghițind arbori întregi sub lavina pototpitoare.

Incendiul părea să fi izbucnit concomitent din mai multe direcții , întrucât înainta și de pe flancuri.

—Amar Singh a drămuțit totul, cum se cuvine, strigă exasperat Dart. Nu vom mai ajunge niciodată la Talnagore.

Dar răspunsul detectivului fu înăbușit de trosnetul arborilor care se prăbușeau, și de răgetul animalelor terorizate.

Maimuțele și papagalii țipau ca înnebuniți iar animalele mari de pradă înaintau în salturi impunătoare.

Acestea ghiciseră cu instinctul lor de supraviețuire direcția care le oferea cât de cât o șansă de supraviețuire.

Câte un leopard , țâșni, la dreapta și la stânga în timp ce un rinocer și-un bivol sălbatic tocmai trecură peste cărare . Urmelul ca d etrompetă a unui elefant se auzi la o distanță mică , crescând în intensitate , după care răgetul slăbi până la dispariție.

—Pe toate cerurie , e groaznic ! gâfâi Dart.

—Mai repede ! Trebuie să alergăm mai repede îi urgentă detectivul.

În timp ce mai vorbea încă, poneiul lui Shavni , se cabră brusc din pricina unui șarpe care ajunsese pe potecă, iar cal și călăreț , dispăruseră imediat din vedere.

—S-a zis cu nefericitul ăsta ! strigă Dart.

—Mă tem că da, fu de acord Blake.

Cei doi porniră înainte în direcția în care dispăruse Shahvni, strigându-l dar în zadar. Stiam că nu mai puteam face nimic pentru viața bietului ghid, așa că își reîncepură propria luptă pentru viața , o luptă pe care amândoi o credeau pierdută și care se va termina cu-o moarte grozavă..

Înfingând piteni până la refuz în crupele poneilor, englezi se năpustiră de-a lungul potecii având griză să evite să alunece în dreapta sau în stânga unde trosneau arbori uriași . O mare de flăcări îi înconjurase deja , mai lăsând o mică parte în față încă neînghițită de lovina de foc . Nici nu mai îndrăzneau să privească în spate, iar în față nu puteau zări decât pâcla compactă de copaci . Deasupra capetelor lor, înainta o ceață de foc și fum . Un fum pătrunzător , din cares e simțea căldura pârjolitoare . maortea se apropia cu pași repezi și părea absolut inevitabilă.—Nu mai are niciu n rost , simt deja că ard, gâteljul parcă mi-a luat fc, gâfâi inspectorul Dart. Hindusul ăsta blestemat ne-a biruit până la urmă.

—Nu te da bătut ! Strigă SEXTON BLAKE Ține-te-n-șea omul . Pare să fie un luminiș înaintea , și-acolo –i salvarea ! Călărește , Dart, călărește !

Încă vreo 20 de pași și poteca se sfârși înaintea unui loc de piatră , pe care –l încercui debutând într-o pădure de trestie, sfâșind la malul unui râu lat de-o optime de milă. Intrară cu deliciu în apa care-i împrășcă din toate părțile și nu se opriră decât pe malul celălalt , und e descălecară, potolindu-și mai întâi setea mistuitoare.

CAPITOLUL X

MĂRTURIA LUI JAMRU – ELEFANTUL - CONVOCARE LA PALAT.

— Să vorbim despre cele ce ne interesează, în primul rând, se exprimă inspectorul Dart. Nu-mi vine să cred că mai sunt în viață. Eram pe punctul de-a ceda în momentul în care ai strigat la mine, Blake. Dacă n-ai fi făcut-o ... !

Și polițistul se înfioră la gândul despre ce-ar fi putut urma.

— Încă vreo 20 de metri și-am fi sfârșit arși până la cenușă, rememoră SEXTON BLAKE gânditor. Pârjoliți și transpirați deopotrivă, cu ochii înțepați de furnicături și gâtlejurile arse cei doi prieteni care se salvaseră în extremis, păstrară tăcerea pentru câteva momente, privind peste valea pârjolită până la apele argintii, care curgeau liniștite în apropiere.

Nori întregi de fum zburau peste ei, și valuri de scânteii suierând cădeau în apele repezi ale curentului.

Flăcările care izbucniseră de cealaltă parte a râului, ajunseră de-acum la malul unde se epuizau flăcările din lipsă de combustibil, nu fără a devasta întreg arboretul pe-o distanță apreciabilă de-a sânga și de-a dreapta. Nu puteau depăși însă bariera fluviului.

— Sărmanul Shahvani ! spuse Dart.

A pierit fără nicio șansă, n-avea cum să se salveze.

— N-a avut nicio șansă, îi răspunse Blake. Copacii l-au aruncat din șea, și și-a pierdut cunoștința. De-aceia n-a putut răspunde atunci când l-am strigat. Dar Amar Singh ?

— Acesta-i bine și sănătos întrucât a rămas în spatele perdelei de foc. Dar va trebui să facă un ocol mare pentru a ajunge la Talnagore.

— Poate că va renunța acum. Doar crede c-am pierit și noi în flăcări .

— Va vrea să se asigure de treaba asta, Dart..

— Cel puțin nu mai avem motiv să ne temem de el.

— Să sperăm că nu, dar hai s-o luăm din loc propuse detectivul.

Flăcările se stingeau încetul cu încetul, când cei doi englezi, încălecară din nou, pentru a-și relua călătoria. Timp de o oră călăriră în tăcere, întristați de pierderea călăuzei lor credincioase, și-apoi când soarele pogorî la orizontul investmântat într-o purpură de aur și ametist să vadă câmpuri cultivate în fața lor, printre care erau presărate răzlețe, destul colibe.

Încă o milă de-a dreptul peste aceste câmpuri până ce ajunseră la un drum prăfuit, întinzându-se departe spre est și vest. Spre dreapta se continua într-o fâșie îngustă, iar spre stânga la mai puțin decât o milă depărtare, înspre-o așezare, care fără-ndoială nu putea fi decât micul oraș, Talnagore, un mănunchi de case cu pereții văruiți în alb, ridicate pe-un teren ceva mai proeminent, ce aducea cu un podiș, case pe jumătate îngropate într-o vegetație luxuriantă, constând mai ales din arbori de mango și alți arbori fructiferi.

Nu prea departe, dominând clădirile orașului se ridica o clădire solidă și mândră, vopsită în roz, cu turnulețe și balcoane.

— Acesta este cu siguranță palatul Înălțimii Sale, Pershad Jung, fu de părere SEXTON BLAKE

— Cu temnițe subterane, nu mă îndoiesc, zise inspectorul Dart.

— În care suntem așteptați și noi dac-ar fi după cele auzite despre caracterul acestui potentat.

— Păi nu ard de dorința de a-i face cunoștință dacă nu e absolut necesar, se exprimă detectivul. Dacă totul merge bine, ar trebui să fim pe drumul de reîntoarcere, mâine de dimineață. Direct spre Dindigal.

— Cu siguranță nu fără el, prietene.

— Atunci trebuie să-l găsim pe shikar fără nicio întârziere.

— Acum, imediat! Da, sunt de aceeași părere.

Un zgomot ciudat umplu văzduhul, un sunet metalic ca dintr-o tingire lovită, veni dintr-unul dintre turnurile de pază din

Talnagore și după ce acesta încetă, un altul asemănător se făcu auzit dinspre palat.

Siluate în mișcare se puteau observa de la distanță dar singura persoană mai apropiată era un băștinaș în vârstă, care-și cosea iarba de lângă drumul de acces .

Cei doi prieteni călăriră până aproape de acesta, care-i salută cu n respectuos „*salaam*” deși expresia ochilor săi era severă, serioasă și de-a dreptul bănuitoare.

— Căutăm un shikar numit Jamru, și-am auzit că trăiește aici, începu SEXTON BLAKE Poți să ne spui unde-l putem găsi ?

— Yonder este locuința lui Jamru, veni răspunsul și hindusul arată înspre un șir de case cu acoperișul scund, cam la un sfert de milă depărtare, în direcția orașului.

— Aveți vreun rezident britanic afiliat la curtea Nawabului ? întrebă el mai departe , dar numai dupăce el făcuse o pauză , ezitând un moment .

— Nu există niciunul Sahib, veni răspunsul.

— Atunci măcar vreun agent politic ?

— Asta da, sahib. Dacă vreți să-l vedeți mai mergeți înainte vreo jumătate de milă apoi o luați la dreapta.

Așa o să ajungeți la bungalowul lui Goenac-Sahib, agentul englez .

—Mulțumim.

SEXTON BLAKE aruncă o rupie pe jos și-n momentul următor, pe când inspectorul și Blake își mână ră poneii mai departe, moneda zbură după ei căzând în praful drumului.

Cosașul se uită după ei pe jumătate supărat și pe jumătate curios ca și cum ar fi fost foarte surprins să-i vadă acolo.

— Acesta-i primul băștinaș pe care l-au văzut și care refuză banii, mărturisi râzând SEXTON BLAKE

— Prin asta ne-a insultat , spuse Dart. Se pare că Nawabul și-a convins oamenii să-i împărtășească propriul lui mod de gândire. Voi fi cu atât mai fericit să plec din Kossa .

Detectivul nu-i răspunse în nici un fel.

Ochii săi se fixară pe-un mic acoperiș de paie din care o dâră de fum, se ridica în aer. N-a durat mult până ce călăreții au ajuns în fața unei construcții care era ceva mai mult decât o colibă dar departe de-a fi putut fi numită un bungalow.

Era construită din lemn tare de teak, și-n fața ușii era un fel de prag, durat din piatră. Înăuntru cu picioarele încrucișate pe-un covor, sau rogojină mai degrabă, un bătrân repara o încuietoare de ușă, al cărui canat era suficient de rezistent, pentru a rezista greutateii omului care îngenunchease pe el. Era un om cu-o barbă albă și fața plină de riduri, dar luat ca atare omul însuși părea destul de solid construit, deși uscățiv, părând rezistent și puternic în limitele sale.

— „*Salam*” *Sahib*” spuse omul calm, ridicându-și privirea întunecată de pe obiectul muncii sale.

— *Salam* ! răspunse SEXTON BLAKE. Dumneata ești Jamru , shikarul?

— Eu sunt Jamru , veni răspunsul, care e voința sahibilor?

Călăreții se dădură jos din șea, după care-și legară caii de-un copac, și abia apoi intrară în mica locuință mobilată cu mai mult confort decât te-ai fi așteptat de la un om de condiția shikarului.

După o scurtă examinare a interiorului îl frapă faptul că în încăpere nu exista decât un singur pat, de aceea schimbare între ei o privire plină de semnificație.

— Locuiești aici singur ? îl întrebă Dart pe bătrânul hindus.

— Numai singu, sahib!

— Dar ai doi fii , Bala și Vashti, spuse Sexton Blake. Pe unul l-ai pierdut pe când te aflai în Narpur și azi l-am văzut pe Vashti, băiatul-panteră în junglă. Dar pe Bala l-ai adus înapoi când ai venit din Kossa. Unde este el acum ?

— E mort.

— Mort ?

— Acesta e adevărul sahib, declară shikarul. De ce v-aș minți ? Băiatul a murit de febră acum 5 ani, foarte puțin după ce-am sosit la Talnagore.

El vorbea cu gravitate , înfruntând ferm, cu claritate, privirile vizitatorilor săi, dar SEXTON BLAKE care se pricepea să citească dincolo de aparențe știa cu siguranță că omul minte.

— Dar toate astea sunt întrebări ciudate, sahib. Ce importanță are, pentru sahibi dacă am avut sau nu un copil ?

— Are o mare însemnătate, pentru că băiatul nu este a dumitale, preciză detectivul.

Shikarul, ridică numai din umeri .

— Vorbiți în enigme, adăugă el apucându-se ostentativ de barbă.

— Atunci o să-ți lămuresc eu enigma, replică Sexton Blake , Poate știi bătrâne că eu sunt un urmăritor al tuturor răufăcătorilor de peste mări și țări, iar prietenul meu aici de față aparține serviciului secret Indian.

Acum 13 ani, un copil, u, copil de 3 ani fiul căpitanului Guy Haviland, a plecat și s-a rătăcit în jungla din apropierea orașului Dindigal. Se credea c-a fost ucis de-o panteră, dar n-a fost așa . L-ai găsit pe-acest copil și l-ai furat. Pentru o perioadă de timp l-ai ascuns, după care l-ai dus împreună cu fiul dumitale la Narpur. A trăit acolo și a venit aici la Talnagore, când te-ai mutat aici. Unde este el acum !

— N-am nimic de-a face cu fiul lui. Haviland, sahib, se jură Jamru. Cei doi copii pe care i-am adus la Narpur erau proprii mei fii. Vashti m-a părăsit iar Bala a murit fe febră.

— Nu-i adevărat, și știu că mă minți de-a dreptul.

— Am spus adevărul,sahib. Bala este mort .

— Te mai întreb odată. Unde este băiatul ?

Urmă un moment de tăcere, după care un zgomot straniu , ce se auzea de la o oarecare distanță, i-a dus pe cei doi englezi până la ușa colibeii .

Văzură un nor de praf la vreo 50 de metri înspre dreapta, din care ieși un elefant împodobit în mod fastuos.

Clopoțelii de argint îi atârnavă de fiecare parte, iar colții îi erau împodobiți cu aur. În spatele urechilor sale clăpăuge sta cocoțat un *mahout* (conducător de elefanți) care-l îndemna c-o nuielușă, iar

pe spatele elefantului era amenajat un fel de *madjan* (jilț împodobit cu-o pânză din purpură și argint). De-o parte și de alta a giganticului animal atârna un cerb bălțat și câteva orătănii sălbatice, în echilibru.

— Pe Jupiter! Țsta trebuie să fie Nawabul însuși murmurară buzele inspectorului Dart. Trebuie să se fi întors de la vânătoare.

— Se-nțelege de la sine, fu de acord SEXTON BLAKE. Dar uită-te, uită-te adăogă el precipitat apucând mâna compatriotului său .

Elefantul se găsea de cealaltă parte a colibei, și se părea că două persoane stăteau instalate în madjan. Unul era un hindus înalt , mândru și întunecat, cu-o barbă cărămizie împărțită în două jumătăți egale după moda Sikhșilor care le aruncă în trecere o privire pătrunzătoare celor doi englezi. Celălalt era un tânăr elegant cu pielea oacheșă de vreo 16 ani, bogat îmbrăcat, care-și făcea vânt cu turbanul. Curios era numai că ochii săi erau albaștrii și culoarea părului său era ca spicul inului, bălaie. El se uită cu curiozitate la cei doi străini aflați în pragul colibei, apoi , strigând ceva neinteligibil, el flutură o mână în direcția bătrânului shikar.

Elefantul o luă repede din loc, în direcția Talnagore, stârnind un nor d epraf care se depuse apoi , încetul cu încetul .

— Ei, dar asta-i minunat exclamă inspectorul Dart. Ai văzut Blake? Pot să jur...

—St,st ! îl zori detectivul. Lasă totul în seama mea.

Cei doi reintrară în colibă pentru a-l înfrunta pe Jamru ale cărei trăsături se crispară într-o expresie vicleană de automulțumire și triumf .

— Prin urmare refuzi să ne spui adevărul, reiterează afirmația SEXTON BLAKE calm. L-am văzut deja pe Bala. Tocmai a trecut călare în madjan.

— Vă înșelați sahibi. Acesta n-a fost Bala. A fost tânărul prinț , fiul Înălțimii sale , Pershad Jang.

— Câine, persiști în minciuna ta? strigă detectivul. Spune odată adevărul! Dă-i drumul !

- Bala este mort, veni încăpățânat răspiunsul .
- N-o să obții nimic de la ticălosul ăsta , murmură Dart.
- Crezi că nu ? îl contră SEXTON BLAKE O să vezi!

Jamru, răbdarea mea are un capăt, adăugă el Spune-ne întreaga poveste despre băiat și repede, acum imediat. Dacă nu, te vom pune pe-un cal și vei merge cu noi afară din statul Kossa. Vom călări la Narpur și de-acolo la Dindigal, unde vei fi aruncat într-o închisoare, așteptându-ți procesul.

Și știi bine ce înseamnă asat. Govind va fi un martor care va depune împotriva ta. Acum fii rogu-te înțelept și vorbește !

Shikarul ezită pentru un moment. Masca fusese lepădată și-acum o undă de teroare se oglindea în ochii săi. Nu se afla niciun ajutor prin apropiere și știa prea bine că detectivul își putea duce lesne la bun sfârșit amenințarea-

— Așa să fie atunci, se hotărî el, ridicând din umeri. O să mărturisesc tot, sahibi.

E-adevărat că l-am găsit pe băiatul lui Haviland sahib în pădure și c-am fost ispitit să-l iau cu mine. L-am adus la Narpur, împreună cu propriul meu fiu, unde au crescut împreună până la vârsta de 10 ani, când Vashti și-a descoperit puterea magică pe care-o avea asupra animalelor și-a plecat în junglă, alăturându-se unei cete de pantere fiorease. Atunci am plecat spre Kossa și deja eram stabilit aici de câteva luni, când Nawabul cu suita sa l-văzut pe băiat și l-a admirat. El nu avea proprii săi copii, iar soția sa era deja moartă și de-aceea m-a rugat să i-l dau pe Bala, iar în cele din urmă am acceptat.

— Pe urmă el a adoptat pe Bala ? spuse inspectorul Dart.

— Știe Nawabul istoria părinților băiatului ? se interesă Sexton Blake.

— Nu. El crede că băiatul e al meu.

— Este sigur de asta ?

— O jur sahib. Aș fi trădat eu oare un secret atât de mare? Jamru își scutură capul .

— Omul pe care l-ați văzut, a fost subhadarul Balwah, care comandă soldații, Înălțimii Sale. Acesta e tovarășul de joacă favorit al tânărului prinț.

— Băiatul dumitale, te-a uitat, presupun ? Întrebă detectivul.

— Nu tocmai ! Vine adesea să mă vadă și îmi aduce fructe și câteodată, în toiu nopții vine și el la locuința mea cu ceata lui de pantere feroase .

Animalele îl iubesc foarte mult și-i ascultă toate poruncile. De asemenea cei doi flăcăi se întâlnesc din când în când în pădurea din spatele palatului. Erau foarte devotați unul altuia pe vremea când erau copii, Vashti s-ar bucura dacă Bala i s-ar alătura ducând viața liberă din junglă.

Și-acum sahibi v-am mărturisit tot adevărul și vreau să cred că nu mi se va întâmpla niciun rău, ca urmare a mărturisirii mele.

În ceea ce-l privește pe tânărul prinț acesta se numește acum Bala-sahib, și dacă vreți să vorbiți cu el trebuie să obțineți aprobarea Nawabului.

Dart întrebă:

— Și crezi că ne-o va acorda !

— De unde-aș putea să știu eu ? murmură, Jamru.

— Asta-mi răstoarnă toate planurile Dart, se exprimă SEXTON BLAKE în englezește.

Până acum toate discuțiile s-au purtat în limba hindi.

— N-am nicio intenție de-a vizita palatul regal acum, departe de asta și nici shikanul nu vreau să mergă.

Așa că te rog rămâi aici și veghează-l până ce mă întorc eu. N-o să întârzie mult.

— Ce ai de gând Blake ?

— Să-l caut pe agentul politic, și dacă e cu putință să-l iau cu mine. Dacă între timp mi se va întâmpla ceva, rămâi calm, și nu spune nimic.

— Dacă ți se întâmplă ceva ? Ce dracu vrei să spui cu asta ?

— Nu-ți pot spune acum. Dar lucrurile au luat o întorsătură serioasă, și nu mai e niciun moment de pierdut.

Când Jamru a fost informat că inspectorul va rămâne un timp scurt în locuința sa, ridică doar din umeri, dar privirea sinistră și vicleană din ochii săi reveni iar detectivul nu întârzie s-o observe. Știa ce poate însemna asta, și de-aceea se grăbi să iasă afară și să se arunce hotărât în șea.

CAPITOLUL XI.

STEAGUL ANGLIEI : SPERANȚĂ PIERDUTĂ.

Sexton Blake era mai îngrijorat decât voia să admită față de prietenul său, Dart. O teorie urâtă și descurajantă despre ce s-a putut întâmpla cu multe săptămâni în urmă își făcea loc în mintea sa. Dacă se dovedea greșită atunci nu vedea nicio greutate de-a obține tutela asupra fiului adoptiv al Nawabului.

Dacă însă avea dreptate atunci existau pericole reale, primejdii care îi puteau costa viața, nu numai a lui, dar și a lui Dart.

Deocamdată el, însuși nu știa ce să mai creadă.

Totul depindea de agentul politic reflectă el, în timp ce se îndepărta de locuința shikarului. Soarele, un glob auriu, învelit în purpură și chihlimbar era pe cale să atingă liziera de vest a junglei, Lunga porțiune a drumului de trei sferturi de milă care ducea drept înspre Talnagore era părăsită la acel ceas al zilei, nico țiipenie de om nu se zărea până hăt, departe, când se opri să răsuflă, pe marginea drumului la o jumătate de milă depărtare de oraș.

Ascultă cu atenție, dar în afara unor zgomote îndepărtate nedeslușite nu-i reuși să audă nimic. O porni mai departe și după o ușoară cotitură se pomeni cu poneiul luând-o la trap pe-o străduță îngustă, încadrată de palmieri, mangotieri și arbori de portocali, puternic aromați.

Acest nou drum se termina abrupt în fața unui zid, cam la o milă depărtare de șoseaua principală. Dincolo de acesta se zărea o grădină bine întreținută, iar în mijlocul acesteia un bungalow, cu marchiză vopsită în dungi la ferestre. Pe un port drapel atârna steagul Marii Britanii, fluturând în vânt iar Sexton Blake îl admiră cu un sentiment de mândrie și bucurie.

În timp ce descălecă un tânăr rânduș apărură preluându-i poneiul, iar alături de acesta apărură și-un hindus în vârstă, care păși până la poartă.

—Vreau să-l văd pe agentul politic din Kossa, spuse detectivul. Ești bun să mă anunți lui Cormack?

— Sunt majordonul lui Cormack-sahib, veni răspunsul. Din păcate stăpânul meu nu este acasă.

— Unde îl pot găsi atunci? Poate la palat?

—Nu sahib. Este plecat la Madras.

— La Madras ! La sute de mile depărtare!

Pentru o clipă SEXTON BLAKE se clătină la auzul veștii. Părea să-și fi irosit ultima speranță. Își reveni însă repede și află ceva ce dorea să afle.

Agentul politic își luase concediul și plecaase la Madras pe mare pentru o mică vacanță, acum o lună de zile.

Nu se știa cu siguranță când se va reîntoarce . Putea să sosească mâine, sau abia peste câteva săptămâni.

— N-a lăsat pe nimeni să-i preia atribuțiile, pe timpul absenței sale ? se interesă detectivul cu-o mică undă de speranță. Dar servitorul clătină numai din cap .

— Nu prea sunt multe de făcut la curtea din Talnagore, spuse el, cu-n zâmbet abia disimulat. Lumea întreagă pare să fi adormit aici în Kossa. Vrea sahibul, să intre în casă, pentru a se odihni ? adăugă el. Pot să-i ofer ospitalitate în numele stăpânului meu..

—Nu, nu, nu voi intra.

Spunând vorbele astea, SEXTON BLAKE aruncă câte-o monedă majordomului și rândașului, sări în șa, și plecă în mare grabă.

Își pierduse orice speranță și nu știa deocamdată ce mai era de făcut.

Omul care m-ar fi putut ajuta este la sute de mile depărtare . Nimic mai ghinionist decât asta ! Și presimt primejdia în aer, primejdia și trădarea ! După câte-mi pot da seama Nawabul nu-i va da niciodată drumul moștenitorului său, să se reîntoarcă la strămoșii săi din spița Wargraves. O să risc totul pe-o carte. E singurul meu plan, și n-am ce-i face .

Poneiul o porni la galop, din ce în ce mai rapid și când atinse șoseaua principală lui SEXTON BLAKE îi ajunse la urechi un tropăit precipitat de copite . Își domoli poneiul și-n momentul următor dădu în șoseaua principală și văzu ceea ce se aștepta de altfel să vadă, o trupă de călăreți venind din direcția locuinței shikarului.

Era o trupă de călăreți băștinași, purtând șalvari și turbane, iar la comanda acestuia se găsea omul care călărise în madjanul d epe spatele elefantului alături de Bala-Sahib.

Inspectorul Dart și Jamru făceau parte din trupă, primul călărind pe poneiul său, iar ultimul călărind pe crupa unui cal voinic, în spatele unuia dintre soldați.

Detectivul își struni calul și așteaptă ,în timp ce “garda pretoriană” așa numită *sowari*, se apropie în galop ușor, înconjurându-l .

— Sahib, trebuie să vii cu mine. Este porunca Nawabului, Pershad Jung, se exprimă subhadar Balwan, conducătorul trupei.

— Sunt englez, ca și prietenul meu de altfel. De ce-am recunoaște noi autoritatea stăpânului dumitale ? replică SEXTON BLAKE.

— Ați avut permisiunea de-a intra pe teritoriul statului Kossa, înarmați ?

— Nu , n-am avut-o .

— Atunci ați încălcat legea. Cu toate astea Înălțimea Sa, va trece cu vederea o infracțiune atât de mică, atunci când va auzi explicația pe care i-o veți da. Pentru moment însă va trebui să mă însoțiți la palat.

— Sub arest ?

— Nu, cu siguranță nu ! Asta ar fi o măsură mult prea aspră, se exprimă SUBHADAR Balwan, cu-o clipire vicleană în ochii săi.

Nu mai spuse nimic în plus și nici SEXTON BLAKE nu mai avu vreo șansă să vorbească cu prietenul său Dart, mai cu seamă că mai mulți călăreți *sowari* se aflau interpuși între ei.

Întreaga trupă se puse în mișcare și în semiobscuritatea purpurie a asfințitului, pe când liliecii își luau zborul iar licuricii începuseră să scânteieze, își făcură intrarea în Talnagore. Și aici luminile începuseră să se aprindă.

Grupuri de oameni se găseau aliniați pe marginea șoselei înguste, și cadrul ferestrelor caselor înalte, femeii acoperite cu văluri priveau în jos curioase. Escorta de sowari, străbătu orașul de la un capăt la altul, iar de cealaltă parte a acestuia, o stradă largă aducea pe-o lungime de 500 de yarzi (200 de metri) înspre o curte, împrejmuită de ziduri. Porțile erau deschise iar cavalcada se opri în fața palatului nawabului, care se ridica într-o splendoare sălbastică, scăldându-și turnulețele și fațada din lemn încrustat în văpaia razelor de lună .

Un trâmbițași le anunță sosirea, iar în tăcerea care urmă, se auziră de departe din junglă notele stranie și totuși melodioase ale unor mârâituri ca de animale. Erau niște sunete slabe, dar persistene, ca un fel de ecou.. Căștigau în amplitudine și recădeau asemenea unui mecanism nautic, flux-reflux, până ce nu se mai auziră deloc. Asta produse o anumită agitație în rândurile trupei de sowari.

— Vashti, băiatul-panteră ! murmură cineva .

— Da de unde frate! El e departe, îi replică un altul.

SEXTON BLAKE și inspectorul Dart, schimbă între ei priviri pline de subînțelesuri, întrucât recunoscuseră sunetele caracteristice junglei.

Sus la una dintre ferestrele palatului, apăru un cap în canatul ferestrei laminate,. Perdelele fură trase la o parte și în același timp o ușă mare, bogat ornată cu arabescuri multicolore se deschise brusc. Pe prag apăru o ceată de servitori învestmântați în robe albe.

— Haideți, Sahibi, descălecați! îi urgentă subhadar Balwan.

Cei doi prizonieri — știau ei preabine că nu se puteau considera altfel — se dădură jos din șea lăsându-se să alunece la pământ. Îl urmară pe comandantul gărzii care urcă treptele pe terasă și după ce intrară în încăpere ușa se-nchise în urma lor cu-n sunet înăbușit și de rele prevestitor de parcă ar fi fost însuși o lovitură prevenitoare și amenințătoare deopotrivă, a sorții.

Pășiră pe carpete de catifea, în care pașii li se afundau cu totul trecând dintr-un coridor în altul, dintr-o încăpere în alta, până ce fură împinși într-o cameră pentru audiențe.

Jamru nu-l însoțea da erau siguri că și el se afla undeva înăuntru palatului.

— Nu ne-au dezarmat ceea ce-i de bun augur, constată Dart cu voioșie. Suntem sub protecția Imperiului britanic ceea ce ne conferă suficientă protecție.

— Ce-i drept așa-i, cu excepția capetelor noastre , replică sec SEXTON BLAKE, un ultim avertisment Dart, nu spune nimic și lasă-mă pe mine să port discuția. Viața noastră depinde de...

— Sahibii, nu au voie să vorbească, îi întrerupse subhadar Balwan, privindu-i amenințător

CAPITOLUL XII.

INTERVIUL CU NAWABUL. ÎN CAPCANĂ. ISPITIREA LUI BALA-SAHIB.

Camera cu mobilierul ei variat și luxos, erau o primă caracteristică a proprietarului său, al cărui gust părea să se împartă între stilul oriental și european de lux și abundență. Peste

tot se găseau împrăștiate covoare bogate persane, sau indiene, lucrate în atelierele de manufactură din Lahore și Șiraz, pe care se găseau statuete de alamă, artistic curbate, lângă care se exhibau cuiburi de perne commode de proveniență franțuzească sau fotolii din piele londoneză. Pereții erau împodobiți cu tapițerii din Pundjab și ceasuri elvețiene, sau vechi picturi indiene amestecate cu fotografii sportive englezești. Pe o măsuță din ebonită se aflau cutii de țigări, narghilele prinse într-un suport aurit, alături de carafe umplute cu ambră.

SEXTON BLAKE și Dart avură tot timpul din lume să contemple toate astea întrucât, fuseseră lăsați să aștepte vreo jumătate de oră, până ce un servitor veni să-i anunțe despre iminenta apariție a Luminăției Sale !

Perdelele din purpură fură trase la o parte, și Pershad Jung păși în cameră.

Era un personaj scund, dar bine echilibrat de aproximativ 40 de ani, elegant și frumos într-o manieră mai degrabă întunecată, cu ochii scăpărători care alunecau în toate părțile. Mustața sa lungă și neagră era răsucită după moda tătară. Purta pantofi de piele, tunică și pantaloni de mătase, iar turbanul-l era încrustat cu numeroase pietre prețioase .

— Așezați-vă ! le făcu un semn poruncitor din mână celor doi, după care adăugă, la fel, în limba engleză: Sunt onorat să vă primesc în casa mea !

— Înălțimea Voastră e prea gentil! îi răspunse SEXTON BLAKE pe-un ton suav. Ne pare numai rău c-am încălcat legile țării.

— Să nu mai vorbim despre așa ! îi răspunse Nawabul arătându-și într-un zâmbet gentil dantura sa perfectă. V-am convocat aici nu pentru această neînsemnată încălcare a legii ci pentru a vă oferi ospitalitatea mea. Sunteți bine veniți ! Puteți merge unde doriți și să vănați tot ce vă pofteste inima.

— Din păcate nu prea avem timp pentru vânatoare. Afacerle ne-au adus încoace și nu plăcerile, Înălțimea voastră.

— Da, am și uitat de asta ! Jamru, shikarul meu credincios, mi-a povestit o istorioară stranie. Se pare că vizita voastră , îl privește într-o oarecare măsură pe fiul meu adoptiv, tânărul prinț Bala-sahib.

— Așa este, Înălțimea Voastră . Pot să întreb dacă sunteți la current cu faptul că shikarul nu este adevăratul părinte al copilului?

— Jamru, să nu fi fost adevăratul tată ? exclamă Pershad Jung ridicându-și sprâncenele într-un gest de surpriză dacă nu reală, atunci cel puțin bine simulată.

Cum s-ar putea întâmpla asta ? Dar trebuie să vă mărturisesc c-am avut și eu anumite bănuieli. Vreți să fiți atât de amabil să-și explicați toate astea, sahibi ?

SEXTON BLAKE explică în propoziții simple și precise cum se face că băiatul căpitanului Haviland a fost răpit de către Jamru, și-au trăit împreună mulți ani.

Nawabul asculta cu intensitate și tocmai în momentul în care povestioara trebuia să se termine un servitor intră în cameră, șoptindu-l câteva cuvinte la ureche, ceea ce făcu pe acesta să se ridice și să se scuze pentru absență.

Lipsi cam un sfert de oră, iar când reveni trăsăturile feței sale, arătau un calm interior, fără să trădeze prin nimic ceea ce aflase pe timpul absenței. Nu-și puteau da seama ce musafir trebuie să fii sosit la palat în acele momente și care se aflau sub același acoperiș cu ei.

—Mă tem c-am fost puțin nepoliticos sahibi, se exprimă pe-un ton candid Pershab Jung. Am uitat de-o întâlnire pe care-am dat-o la aceeași oră unui zemindar din satul meu de baștină, care-a venit să mi se plângă că un tigru mâncător de oameni (man-eater), i-a devorat câțiva concetățeni. Dar vorbeam despre fiul meu adoptiv. Prin urmare credeți că această istorioară e adevărată ?

— Nu poate exista nicio îndoială în privința asta, Înălțimea Voastră, declară SEXTON BLAKE

— Și ați fost trimiși din Anglia să-l găsiți pe-acest băiat ?

— Da, Înălțimea Voastră.

— Din a cui însărcinare ? se interesă nawabul, în timp ce se juca cu-n diamant de pe inelul unuia dintre degete.

La cererea unui om care-a fost cel mai apropiat prieten al căpitanului Haviland, replică detectivul, susținând privirea pătrunzătoare a nawabului.

Acesta a aflat numai de foarte puțină vreme, că băiatul este în viață. Numele acestui prieten credincios este Carlton

— De ce-a vrut să-l găsească ?

— De dragul vechiului său prieten.

După vorbele astea se instalează o pauză de câteva secunde, SEXTON BLAKE își jucase cartea —una pe viață și pe moarte —și cu toată profunzimea spiritului său, și-o perspicacitate remarcabilă pe care-o poseda nu putu să-și dea seama ce anume se ascundea sub masca plină de calm a nawabului. Erau bănuielile sale întemeiate sau nu ? N-o putea spune.

— O să cercetez mai profund această chestiune. Desigur vor fi necesare dovezi sahibi, dovezi indubitabile .

— Jammu deja ne-a mărturisit adevărul răspunse SEXTON BLAKE

— Atunci o să mi-l spună și mie. Va trebui pedepsit. Cât despre băiat îl iubesc foarte mult și-l privesc ca pe fiul meu. Cu toate astea n-o să-l rețin dacă vrea să vă însoțească în Anglia .

— Așadar ne veți permite să-l luăm cu noi ?

— Bala Sahib, va hotărî asta, Veți vorbi cu el mâine.

— Între timp , Înălțimea voastră , vă rog să aveți mare grijă și să-l păziți bine pe băiat, urgentă detectivul . Viața sa este în primejdie , un băștinaș ne-a urmărit până-aici tocmai din Dindigal.

— Niciun rău , nu i se poate face băiatului în interiorul acestui palat, decalră nawabul, și în timp ce vorbea un zâmbet viclean i se ivi pe buze. Dar de ce atentează acest om la viața lui Bala Sahib ? se interesă el.

—Pentru că în toți acești ani i-a prestat o ură nestinsă căpitanului Haviland, care a poruncit să fie biciuit pentru furt, spuse la întâmplare SEXTON BLAKE . Acum aflând despre

intenția noastră vrea să se răzbune pe fiu. Vă asigur, Înălțimea Voastră că avertismentul meu nu e în zadar .

— Vom mai vorbi despre lucrurile astea din nou , îl întrerupse Pershad Jung, în timp ce răsună înăbușit lovitura unui gong de alamă. Cine este servită sahibi, și sunteți invitați să mâncați și să beți cu mine.

— Nu prea suntem pregătiți pentru o astfel de ceremonie. Dacă ne veți permite mai întâi să ne spălăm.

— Dar cina nu mai poate să aștepte. Veniți sahibi . Vă puteți lăsa armele de foc aici dacă doriți.

Să refuzi un astfel de îndemn, arătând o lipsă totală de încredere ar fi fost o gravă ofensă. Cei doi englezi își reținură pistoalele care se aflau la brâu cu care se încinseră, în schimb își lăsaseră carabinele grele, înmânându-le lui Subadar Balwan, care le rezemă de perete. Abia apoi își urmară amfitrionul din încăpere, intrând într-un culoar luminat de lampioane colorate la anumite intervale, pe ambele laturi atârând draperii de culoare cărămizie .

O bănuială urâtă domina mintea detectivului care se temea în cel mai rău caz, doar de imposibilitatea de-a pleca în tovărășia băiatului. Nici el și nici inspectorul Dart nu știau că Balwan pășea fără zgomot pe urmele lor, și nici nu visau la un alt pericol. La un semnal al nawabului 7 sau 8 oameni săriră deodată din dreptul perdelelor de culoare roșie, deopotrivă din stânga și din dreapta. Se aruncară deodată asupra detectivilor uimiți cărora nu le mai rămăsese nicio șansă de împotrivire .

Urmă o luptă scurtă dar intensă, la care Pershad Jung nu luă parte . Din când în când cei doi se debarasau cu lovituri puternice de pumn de atacatorii lor, care se prăbușeau la pământ . În cele din urmă, fură răzbiți, covârșiți de numărul impresionant de atacatori, pistoalele și cuțitele le fuseseră smulse din cingătoare, după care mâinile le fuseseră legate la spate.

Cnd în cele din urmă se ridicară , sau mai bine spus ridicați pe picioarele lor au văzut cu-o dureroasă resemnare că printre atacatori se găseau Jamru, sikarul precum și Amar Singh.

SEXTON BLAKE era un bărbat viteaz, și curajul nu-l părăsea niciodată. De data asta constată că picase într-o capcană mortală și că nu se putea aștepta la niciun fel de milă. Bănuielile sale li se dăduse curs mai repede decât își imaginase.

— Trădător nemernic ! strigă el navabului Pershad Jung. Trebuie să fii nebun să comiți o astfel de faptă .

Ești orb, dacă nu poți anticipa consecințele . Avem prieteni în Dindigal și agentul politic de la curtea ta. Se va trimite o armată ca să te distrugă.

— Nu mă tem ! îl luă-n batjocură Pershad Jung. Agentul politic, este departe la Madras. Aici sunt tot atât de stăpân pe cât a fost tatăl meu, înainte de Marea Răscoală. Cât despre prietenii voștri aceștia vor afla că ați părăsit Narpurul, plecând înspre sud, dar dacă vor cerceta mai departe vor afla că ați pierit în marele incendiu care-a cuprins jungla .

Oamenii mei îmi sunt devotați și niciun bărbat femeie, sau copil, nu va admite vreodată că v-au văzut aici în Talnagore. Servitori lui Carnac-sahib cu care ați vorbit ieri nu aparțin statului Kossa și nu se poate avea încredere în ei dar ne vom scăpa de ei de-o manieră în care să nu stârnească suspiciunile stăpânului lor.

— Prin urmare plănuiești să-i ucizi ? Și cu noi ce se va întâmpla ? se interesă SEXTON BLAKE .

— Voi veți muri mâine dimineață sahibi le mărturisi nawabul calm.

Atunci animalele mele favorite vor fi foarte flămânde și-și vor lua micul dejun. Acum cred că vă dați seama de ce nu vă pot cruța, adaugă el, înclinând capul înspre Aman Singh.

Cu acestea ultime cuvinte, englezii fură duși de-acolo, după ce Pershad Jung își bătu joc de amenințările acestora .

Fură transportați prin diferite coridoare întunecate, făcând numeroase cotituri, până ce ajunseră la o scară îngustă, pe care-o lumină Balwan, luându-le-o înainte și coborînd treptele.

La capăt era plasată o uşă deschisă pe care un moment mai târziu fu închisă şi încuiată lăsându-i pe prizonieri înăuntru, într-un întuneric beză.

—Visuri plăcute, sahibi !

Vocea batjocoritoare a lui Amar Singh veni până la ei slabă , apoi tropăiturile de paşi se estompară şi ele în întunericul şi tăcerea care se pogorâse.

Capul care apărue la fereasra de sus a palatului, în timp ce soldaţii tremurau la auzul zgomotelor stranii care se auzeau dinspre junglă, era acela al fiului adoptiv al nawabului. Auzise şi el strigăteele sălbatice ale vocii fratelui său şi se pregătea să le dea ascultare. Pershad Jung care-i comandase costume europene, îi oferî prilejul să se îmbrace fără întârziere într-un costum complet de călărie, cu gheţe adecvate şi-o jachetă de tweed .

Îşi puse un turban pe cap şi-acum era gata de plecare. De îndată ce Sexton Blake şi inspectorul Dart intraseră în palat aşteptând în sala de audienţe, un martor neauzit şi nevăzut care surprinse prezenţa celor doi în palat , fusese chiar Bala – Sahib, sau pe numele său de creştin botezat Richard Haviland. Acum străbătu minunata grădină cu fântânile ei arteziene , florile şi tufişurile sale prin spate, printr-o poartă mascată în peretele înconjurător, de protecţie după care odată ajuns în junglă se grăbi s-o ia înspre est, în direcţia coastei. Netemându-se de nimic deşi nu era înarmat, străbătu cam jumătate de milă prin desişul întunecos al junglei. Se opri numai când ajunse în faţa unui mic luminiş scăldat în razele lunii, cum mai fusese de atâtea ori până atunci după care ducându-şi mâna la gură scoase un ţipăt anume.

Nu avu prea mult de aşteptat.. Semnalului i se răspunse destul de repede şi-un foşnet în tufişurile din apropiere era un semn că cineva se apropiase.Vshti, băiatul-panteră, apărui în

luminiș, urmat de sălbatica sa escortă , iar cei doi tineri se îmbrățișară.

Aveau simțăminte reale de frăție și-și nutreau reciproc acea afecțiune care se dezvoltase de când fuseseră copii, și care crescuse odată cu trecerea anilor.

Preț de un moment sau două , cei doi frați rămăseseră tăcuți în timp ce panterele se amuzau, jucându-se împreună, mârâind, smiorcîindu-se pe limba lor. Una-și puse etichete pe trunchiul lui Bala-Sahib, care-i mângăia capul cu duioșie.

—Fratele meu e lipsit de cuvinte ? Întrebă Vashti, în limba lor natală pe care n-o uitase. Ai auzit chemarea junglei ?

— Am auzit-o Vashtii și prin urmare iată sunt aici. E întotdeauna o plăcere să te văd și mi-aș dori ca asta să se întâmple cât mai des.

— Totuși tu mai lăsat singur să-mi urmez calea aici, în sălbăcie. Hai Bala , împarte viața asta cu mine, libertatea pe care-o avem prețuiește mai mult decât luxul nawabului și darurile sale !

Tot timpul ți-am cerut asta. Te rog nu mă refuza de data asta. N-ar fi mai bine ca frații să fie împreună ?

Bala-sahib șovăi. Viața în inima sălbăciei pulsa și-n vinele sale. Poate că era o moștenire ancestrală a primilor britanici, dar nu era atât de puternică, pentru a-l face să renunțe la confortul civilizației. De fiecare dată rezistase presiunilor făcute de către fratele său.

În seara asta se simțea cu-adevărat tentat să accepte și pentru asta avea un motiv întemeiat.

— Ești tulburat, se pronunță Vashti, ce s-a întâmplat ?

— Au sosit doi străini la palat, doi Frenghy (englezi) nu cu mult timp în urmă, aduși de-o companie de sowari (soldați băștinași). Nu știu ce voiau, dar mă tem de toată povestea asta Vashti, și o să-ți spun de ce. Mai de mult nawabul m-a avertizat cu privire la vizita sahibilor englezi în Kossa de care trebuia să mă feresc. Aceștia ar fi avut consemnul de-a mă răpi . Chiar pe Carnac sahib n-am reușit să-l văd în această perioadă decât de două ori .

— Atunci nu te mai întoarce ! Fugi de pericol ! Îl urgentă Vashti. Te voi proteja, iar aceste animale îți vor fi și ție credincioase. Toate mă cunosc și mă iubesc, după cum și eu le iubesc pe ele. Există peșteri unde putem dormi, și pe care le putem mări la nevoie.

Și-apoi am să-ți arăt lucruri minunate. Tigrul care doarme, în iarba înaltă, leoparzii cu pui lor lângă dealul stâncos Tera Doon, elefanții care vin să se adape, precum și bivolul care-mi permite să călăresc pe spatele său, cu toții și toatele te salută în mijlocul nostru. Haide frate, haide! Nu mă refuza!

— Mi-ar plăcea, șovăi, Bala-Sahib, dar nawabul se va mânia dacă...

— Trebuie să vii ! strigă Vashti. Nu vezi că animalele, unele te doresc tot atât de mult, cât și mine ?

Le vorbi ceva pe limba lor panterelor, și ca și cum acestea ar fi înțeles, se adunară în jurul lui Bala-Sahib și prin scânceli pe-un ton coborât lingându-i mâinile, pe când celelalte căutau să ajungă la obrazul lui cu boturile lor umede.

— Haide frate ! Jungla te așteaptă !

Bala-Sahib nu mai șovăi de data asta. În momentul următor cei doi flăcăi dispărură în adâncimea junglei.

Alergau și alergau cu panterele aproape lipite de călcâiele lor, iar zgomotul fugii lor se pierdea treptat în murmurul constant al vântului.

CAPITOLUL XIII

**ÎN SFÂRȘIT ADEVĂRUL!
O VIZITĂ FASTUOASĂ.
EVADAREA DIN PALAT.**

În întunecimea și tăcerea care urmă, năuciți de calamitatea care căzuse pe capul lor , și care pusese capăt speranțelor și năzuințelor lor, cei doi prizonieri ai nawabului, rămăseseră pentru multă vreme tăcuți.

— Țsta e cel mai infam lucru pe care mi-a fost dat să-l trăiesc , se confesă inspectorul Dart. Ce crezi, mișelul ăsta va avea curajul să-și ducă până la capăt amenințarea?

—Te mai îndoiești, de asta, prietene? îl întrebă SEXTON BLAKE

— Dar care-i motivul ? De ce-ar vrea să ne ucidă ?

— Încă nu ți-ai dat seama de asta ?

— Nu. Nu pot spune că sunt lămurit cu privire la treaba asta .

— Doar e foarte simplu, Dart. E exact ceea ce m-am temut, chiar din clipa când l-am văzut pe Bala-Sahib călare pe elefant .
Îți amintești ce s-a petrecut la Wargrave Hall, de agitația și starea

de de tensiune a lordului, după primirea și citirea unei scrisori cu timbrul indian lipit pe plic?

Am presupus că scrisoarea fusese scrisă de către Lalaje Ram, dar m-am înșelat. Scrisoarea care sosise venea de-la nawabul Pershad Jung .

— Ce vrei să spui cu asta, Blake? Nu te pot urmări, iartă-mă .

— Unde ți-e perspicacitatea ? Vreu să spun că nawabul era conștient de identitatea flăcăului chiar din momentul când a fost adoptat, smulgându-i secretul lui Jamru. Mai spun că-i cunoștea pe Guy și Arthur Haviland și că știa că băiatul era adevăratul moștenitor.

Mai spun că de 6 ani exercita presiuni asupra lordului Wargrave pentru ca acesta să-i plătească mari asume de bani, pentru a nu-i trăda secretul și a-și păstra titlul și averea.

Iată ce a descoperit Lalaje Ram când a venit la Talnagore, secretul care l-a mânat în Anglia în speranța de a-l forța pe lordul Wargrove să-i cumpere tăcerea. E posibil ca acesta să nu fi știut de jocul pe care-l făcea nawabul dar știa prea bine identitatea fiului său adoptiv. Lalaje a fost asasinat și din aceleași motive. Amar Singh a fost trimis în India să se descotorosească și de noi. Sunt absolut sigur de asta.

— Pe Jupiter, acum pricep și eu totul! murmură inspectorul Dart.

— Acum vezi în ce belea ne-am băgat ? la privește lucrurile din perspectiva lui Pershad Jung. Știe prea bine că dacă ne-ar lăsa să plecăm teferi din Kossa și-ar pierde câștigul frumușel venit din partea lordului, și-ar pierde fiul adoptiv și în plus ar fi pedepsit pentru păcatele sale .

Iată de ce ne-a ademenit la palat și iată de ce trebuie să murim mâine .

— Și este destul de nebun să-și închipuie că poate înfăptui o astfel de crimă, fără ca totul să se afle la un moment dat ?

— De ce s-ar teme, Dart ?

Ai auzit și singur ce-a spus. Fiecare om, femeie sau copil din Talnagore se va jura că nu ne-a văzut . Comisarul din Dindigal ne

va căuta în zadar. Disparația noastră va fi un mister nerezolvat. Agentul politic de-aseenea nu va ști nimic, va constata că servitorii săi au dispărut .

Nabawul îi va uide, va jefui bungalowul pentru a sugera un jaf și o crimă , urmată de fuga agresorilor.

— Iar Bala-Sahib va crește ca moștenitor al navabului, fără a mai ști vreodată că este adevăratul moștenitor al familiei Wargrave?

— Nu cred că va supraviețui mult timp . dacă se ivește o oportunitate , Amar Singh îl va uide și se va reîntoarce la stăpânul său eliberându-l de șantaj. Mai rămâne Chester Carlton cu care să se răfuiască . Când va auzi de dispariția noastră va stârni o agitație în India care va putea duce la depistarea urmelor copilului în Talnagore. De aceea Amar Singh va trebui să acționeze rapid , și aici și în Anglia, dar chiar dacă se va descoperi ceva , noi vom fi oase și ulcele !

Inspectorul Dart , se cutremură de orroare.

— Atunci nu ne mai rămâne nicio șansă ? gemu el .

— Una la o mie, veni răspunsul deși va fi un adevărat miracol d evom putea scăpa teferi . Dacă ne putem elibera mâinile și să deschidem ușa , poate ne vom putea strecura pe nesimțite din palat.

— Atunci , precis că șansele noastre sunt aproape de zero.

— Merită să încercăm totuși !

O vreme cei doi se străduiră să se deslege de legături daar erau solide și n-avură niciun succes .

Deodată detectivul avu o inspirație. Rugându-l pe camaradul său să se rostogolească pe-o parte , își înfipse dinții său strașnici în legăturile acestuia , . Timp de un sfert de oră se mărgini să muște și să mestece , până le slăbi îndeajuns , ca acesta să le rupă . Pe urmă odată eliberat , inspectorul îl dezleagă și pe Blake .

Primul său gest a fost să scoată din buzunarul vestei sale , o cuziuță mică din argint din acre scăpără un chibrit . Flăcăriua le arată o încăpere , nemobilată cu pereți vopsiți în al și-o podea din

lemn solid , un fel de cherestea , în mijlocul căreia era o ușiță de formă patrată prevăzută cu un inel .

— Pe Jupiter ! Asta ne poate conduce la libertate , excalmă ușurat Dart.

— Dimpotrivă , aceasta ne conduce la moarte ! Ai uitat de viclenia lui Persad Jung, în ceea ce ne privește ?

În timp ce vorbea se aplecă și apucând mânerul trase ușița în sus. Cei doi se străduiră să privească în adâncimile întunecate de jos , de unde se auzea un tropăit d epicioare ânfundat, asortat cu-n miros pestilențial. Ochi de-un verde aprins priviră înspre ei, după care distinseră un cor de mârâituri care le îngheță sângele în vine.

Bățul de chibrituri se consumase și detectivul închise repede ușița trapei.

— Te-ai convins acum ? Sub noi se găsește o vizuină de tigri , într-o aripă de subsolul a palatului. Despre ăștia se exprimă nawabul c-ar fi animalele sale preferate.

— Iar noi va trebui să le servim drept hrană, mâine dimineată. În zori ? Întrebă inspectorul .

— Fără-ndoială , dacă mai suntem aici.

— Mi-e și groază să mă gândesc ! Nu sunt un laș Blake , dar dacă cuget la faptul c-ar trebui să servesc drept hrană membru cu membru , de-o haită de...

— Tăcere ! Ce e asta ?

Un sgomot slab crescă parcă din tăcerea înconjurătoare .

Se auziră sunete de pași care coborau scările , și care crescuseră în intensitate pe măsură ce se apropiau.

— Vine cineva , declară inspectorul Dart. Poate că ne aduce ceva d emâncare.

—St, St ! Șopti SEXTON BLAKE, Un noroc nesperat ! Acum e șansa noastră și trebuie să profităm de ea . Adună resturile frîngiei Dart. Și batista ta, te rog !

Repede. O s-l gătui pe intrus ,în timp ce tu o să-l legi . Batista ta se va servi de căluși.

— Dar dacă sunt mai mulți ?

— Cred că este numai unul.

Cei doi se-ntinseră pe podea, și-n tensiunea care-i cuprinse își putură auzi bătăile inimi. Zgomotul de pași ,încetă . Un zăvor fu tras și-o cheie se-nvârti —n broască .

— Fii pregătit îi șopti detectivul . Omul de afară , oricare ar fi fost el, credea cu siguranță că prizonierii continuau să fie bine legați, dar pentru ase asigura , își puse jos ,ceva ce purta , după zgomot păru să fie niște farfurii, după care deschise ușa foarte încet, doar câțiva centimetri .

Fluxul luminos relevă un hindus întrucât într-un vestmânt alb, și în vreme, ce privea cu atenție prin dechizătura , SEXTON BLAKE îl apucă cu mâinile de beregată într-o încheștare de oțel, pentru ca în momentul următor să fie trântit cu totul în încăperea. Incapabil de-a mai scoate decât un geamăt înfundat, acesta fu trântit la podea.

— Acum , grăbește-te Dart, fiecare secundă este prețioasă.

O lampă fusese așezată la picioarele treptelor, ceea ce le făcea munca mai ușoară. Fusese mai mult o luptă mută, deși omul dăduse din picioare și se zvârcolise . Dar mâinile lui SEXTON BLAKE i se încheștară în furia desnădejdi în beregată și-i tăiaseră răsuflarea, ceea ce-i făcu lui Dart misiunea mai ușoară .

Inspectorul Dart îi legă mâinile strâns , și-i vârî călușul în gură.

— Gata , s-a făcut ! răsuflă din greu detectivul ridicându-se în picioare. Mă întreb dacă omul nostru este înarmat.

Dar nu, văd că poartă nicio armă la el.

— Aș fi vrut să fi fost Amar Singh, sau chiar nawabul ! murmură Dart . L-aș fi aruncat la tigri.

— Haide, Dart !

Cei doi prieteni părăsiră încăperea , închizând ușa în urma nefericitului captiv. Ascultaseră cu atenție dar nu pputură auzi nimic .

Cuprinși de sete se opriră pentru a da pe gât o băutură răcoritoare specifică (sangaree) vin ceylonez care stătea alături de —un platou cu hrană și-și umplură buzunarele cu —o prăjitură

din aceeași bucătărie (Chmpratty). (Făcută din pâine nedospită, coaptă pe grătar)

— Cam asta va fi ultima noastră masă ! se pronunță
SEXTON BLAKE

— Nawabul a trimis-o în speranța că vom putea suporta mai cu stoicism chinurile , dacă vom fi sătui. Acum însă trebuie să luptăm pentru libertatea noastră, și mă tem că sorții ne sunt împotriva, dar dacă vom izbuti să ajungem în junglă, atunci întreg orașul talnagore nu ne va mai putea prinde.

— Ce să facem atunci ?

— Siburul lucru posibil . ne vom strădui să ajungem la cel mai apropiat punct de pe coasta de est, apoi vom călători spre Madras fie pe calea ferată, fie pe mare, apoi odată ajunși acolo, vom cere un mandat de arestare pentru Pershad Jung, și ne vom reîntoarce aici în fruntea unei trupe de soldați .

— Ne vom reîntoarce pentru a găsi că nawabul și băiatul împreună cu el au dispărut din Talnagore.

— Asta mă deprimă și ep mine Dart, dar rogu-te , ce altceva am putea face ?

— Nimic , e -adevărat , consimți Dart. Dar vom mai discuta asupra acestui punct , nu-i ?

Primul lucru și cel mai important este să scăpăm de-cici. Să luăm lampa cu noi ?

— Nu ! Va trebui să ne desurcăm și fără ajutorul ei.

Lampa fu stinsă, și cei doi prieteni se târâră înainte, până la capătul scări unde se deschidea o altă ... pe care cei doi o închiseră.

Diferitele ganguri se deschideau în fața lor, cufundate în semiobscuritate, și ce era mai rău că nu știau pe unde s-ă apuce, întrucât n-au fost conștienți când fuseseră aduși aici.

Palatul era deosebit de vast, iar ei se găseau pierduți în labirinturile subterane, asemeni unor orbeți neștiind ce cale să aleagă.

— I se va observa destul de repede repede lipsa servitorului, de-aceia trebuie să ne grăbim îl avertiză inspectorul Dart.

— Ușor de spus, dar greu de făcut,
Va trebui s-o facem orbește și să ne încredem pur și simplu în norocul nostru.

Din fericire aceasta parte a palatului părea părăsită, și după vreo 5 minute prinseră sunetul unor voci , care sunau de parcă s-ar fi rostogolit .

Și amestecat cu zgomotul produs de zăngănitul unor farfuri.

— Probabil că nawabul cinează împreună cu câțiva dintre oaspeții săi, fu de părere detectivul !

— La ora asta ?

— Și de ce nu ? Încă nu nu e prea târziu.

Nu cred că e mai târziu de ora zece. Haide Dart, s-o luăm în direcția asta. O luaseră înspre dreapta, făcură câteva cotituri , și se găsiră pe neașteptate , în camera de audiențe , unde își lepădară de curând armele. Armele grele dispăruseră e drept , în schimb pistoalele erau prezente.

Își reluară pistoalele, pentru care mai aveau cartușe de rezervă în bandulieră, banduliere de care nu fuseseră depozitați atunci.

— Norocul nostru ! șopti Dart. Și-acu, ce urmează Blake ?

— Ușa asta duce la intrarea principală a palatului, și de aici putem ajunge și în locul unde am fost atacați. Răspunse SEXTON BLAKE care îi arătă un o treia ușă la capătul încăperii . S-o încercăm pe asta ! adaugă el.

Un moment mai târziu cei doi pășiră într-un coridor căptușit cu covoare bogate, care ducea de la o ușă acoperită cu-o draperie grea . Detectivul dădu perdeau vreo câțiva centimetri de o parte privind într-un apartament mic dar luxos mobilat unde pe-o masuță ardea o lampă , protejată de-un abajur, cu siguranță asta era camera particulară a nawabului. Peste canapele din piele roșie plușată , și fotolii de aceeași culoare , iar pe pereți tablouri de renumiți pictori europeni , alături de lucruri de artă populare hinduse precum și-un birou de lucru de proveniență franceză . Într-o parte a încăperii se găsea zăbreliță și în partea opusă o

perdea ce masca o ușă. Inspectorul Dart deschise mai întâi fereastra examinând exteriorul în griji.

— Jos se găsește o terasă , cam la șase metri dedesubtul nostru, șopti el, iar dincolo de asta se găsește grădina . De-aici se zărește partea întunecată a junglei, și după poziție stelelor asta vine înspre est . nimic nu se potrivește mai bine. Haide Blake , asta-i șansa noastră !

— Nu te grăbi ! îl temperă detectivul.

— Dar totul e limpede .

— Așa e, s-a ivit o ocazie de care trebuie neapărat să profităm.

— E o nebunie, să mai pierdem vremea pe-aici.

— Așteaptă, prietene. Dacă evadarea noastră e descoperită în timp ce ne aflăm aici, încă mai avem suficient timp să ajungem în junglă.

CAPITOLUL IV

SECRETUL PUPITRULUI.

O ALARMĂ STRANIE. SPRE JUNGLĂ.

Pentru o clipă cei doi prieteni își încordară auzul. În palat părea să domnească tăcerea dar în afară lui, se auzea un fel de cor îngânând vechi cântece de vânătoare . Când vocile încetară, se auzi un zăngănit de arme, amestecat cu tropăiturile copitelor de cai.

— Vine venite dinspre staulele animalelor și dinspre lăcașul servitorilor. Savarii (soldații) par să petreacă .

Spuând vorbele astea, SEXTON BLAKE păși înspre perdeaua grea care masca o altă ușă și-o dădu la o parte, suficient pentru a putea descoperi o scară spiralată care ducea la etaj.

Abia apoi își luă un briceag pe care-l ascunsese în buzunar și fără să facă cel mai mic zgomot sparsea sertarul biroului. Descoperi un set de scrisori legate cu mătase verde.

— Iată ce-am sperat să descopăr, șopti el cu viovicine. Dă cum vezi toate poartă numele nawabului și expeditorul e lordul Wargrove. Timbrele și plicul, ca și ștampilele sunt de marc englezească și provin din micalocalitate din districtul Berkshire, în vecinătatea canalului Wargrove Hall.

Și aită o altă scrisoare scrisă recent de către nawab ! Este sigilată, și împăturită, adresată direct lordului Wargrove. Crezi acum că toate astea îmi probează teoria ?

— E-o dovadă pentru numele cerului. Ne irosim numai șansele, dacă mai rămânem mult aici.

— Cum stai cu nervii, dart ?

— N-am nimic cu nervii, sunt tot atât decalm pe cât ești și tu, numai că mi-e frică...

— Ascultă-mă cu atenție ! dacă plecăm de-aici fără băiat, poți să fi sigur că atunci când ne vom întoarce cu soldați și mandat, nawabul împreună cu băiatu vor fi dispărut de mult.

Mai mult decât atât, trebuie să contităm și pe răzbunarea lui Amar Singh. Scara asta duce sus în palat și cred că l-am putea găsi pe băiat fără mare dificultate. Poate că-l vom putea convinge să ne urmeze...

— Cred că cinează acum cu Persad Jung, fu de părere Dart.

— Nu prea cred. Nawabul nu vrea să fie de față când va discuta despre capturarea noastră.

— Dar în orice moment pot afla de evadarea noastră.

— Trebuie să ne ascumăm riscul ăsta.

— Pe Jupiter ! ăsta e-un risc mai mare decât mi-am nchipuit eu vreodată ! se exprimă inspectorul Dart. Foarte bine, Blake ! sunt de acord.

Dar era prea târziu. Deodată izbucni un tumult de nedescris, strigăte, și tropăituri de picioare. SEXTON BLAKE își introduse scrisorile în buzunar și trase sertărașul.

— Vino, vono, îl urgentă Dart.

— Așteaptă ! Asta n-are nici o legătură cu noi, toată tevatura asta e din cauza băiatului.

Zgomotele se stinseră treptat, până c3 sw estompară cu totul , dar deodtă izbucniră jos la etajul de desubt. Acolo izbucniră din nou strigăte și o voce se-auzea destul de distinct.

— Bala-Sahib a dispărut . Tânărul prinț a dispărut , Înălțimea voastră. Nu mai este în camera lui.

— Căuta-ți-l ! răcni Persad Jung astfel încât ecoul răzbătu către toate ungherele palatului. Găsi-și-l ! Câinilor !

Dart încercă să-l tragă pe camaradul său de la geam, dar detectivul nu se mișcă , imun parcă la pericolele care-l pândeau.

— Ai auzit ? murmură el , Băiatul a dispărut ,și pot să jur că Amar Singh nu-i străin deloc de treaba asta.

— Dar nu putem face nimic, wexclamă inspectorul. Ai înnebunit Blake ?

Haide s-o tulin de-aici, sau suntem în pierduți.

Pe când mai vorbeau perdeaua de la capătul coridorului fu trasă deoparte , și-n deschizătură se ivi fața bărboasă a bătrânului jammu, care probabil dăduse târcoale palatului, și dăduse peste prizonierii evadați dar printr-o pură șansă . Cu-n țiăpăt pătrunzător , în care anunță că sahibii erau liberi , el sări în încăpere cu tulwanu ridicat . Tot atât de repede , un vas mare de alamă aruncat de către detectiv îl lovi în frunte , ceea ce -l făcu să cadă la pământ, sângerând.

— Ei acum să-i dăm drumul Dart! se exprimă SEXTON BLAKE

Se repeziră la fereastră pecare-o deschiseră larg, săriră peste pervaz , aterizând pe terasa de jos. O apucară apoi prin aleile din grădină , printre tufișurile și straturile de flori, în timp ce în urechi , le mai răsună încă agitația din palat, și, rumoarea cares e auzea dinspre grajduri. Nimeni nu apăru să-i oprească. Ajunseră la o poartă îngustă pe care-o apucaseră afară, atât de departe până ce niciun sunet nu se mai putea percepe din zona palatului.

Ajungând la marginea junglei , de-abia putând respira din cauza efortului și înainte de-a-se putea reveni cât de cât, auziră un zgomot ușor de apși și-o umbră se desprinsese din întunericul înconjurător.

SEXTON BLAKE ridică unul din pistoale , dar în aceeași clipă se auzi o voce:

— Nu trage sahib. Sunt un prieten.

— Cine ești, întrebă Dart.

— Mă numesc Shavari, veni surprinzător răspunsul .

Și chiar așa stăteau lucrurile . debordând de bucurie și surpriză toodată , cei doi englezi îl salutară cu bucurie pe credinciosul lor ghid, pe care-l crezuseră mort, și care acum în câteva cuvinte le relată povesta lui.

— Când poneiul meu s-a speriat, și-a pornit alături de drum, m-am ținut în șea o vreme, după care am fost szvârlit la poalele unui trunchi de copac. Alături se afla un mic iaz, în care am plonjat până ce flăcările au trecut pe deasupra , ținându-mi respirația sub apă, până ce nu am mai putut . Am stat acolo până ce incendiul s-a potolit , ami ieșit afară , și am observat de îndată urmele lăsate de caii dumneavoastră, și-atunci mi-am dat seama că ați reușit să scăpați.traversând cursul de apă, și bucată de pădure de după aceasta, m-am târât peste câmp până am ajuns la soșeaua principală, pe când se lăsa înserarea v-am văzut îndreptându-vă înspre Talnagore împreună cu sovarii nawabului. Am știut atunci că veți fi deținuți ca prizonieri m-am temut atunci pentru viețile dumneavaastră. Nu știm ce e de făcut , dar m-am plimbat de cealaltă parte a palatului, stând ascuns în grădină, până ce ați sărit pe geam .

V-am urmat cât de repede am putut , dar ați alergat foarte tare și, cu siguranță v-aș fi pierdut urma în junglă, dacă n-aș fi auzit pașii pe care i-ați făcut ..

— Ești un om cumsecade Shahvari , se pronunță SEXTON BLAKE pe când continuau să înainteze cu repeziciune.

Am scăpat dintr-un pricol mortal, și-acum ne vei putea conduce până la coastă. Planurile noastre s-au prăbușit, s e adresă el lui Dart.

Amar Singh trebuie să-l fi răpit sau să-l fi asasinat pe băiat. Răzbunarea e tot ceea ce ne mai rămâne.

—Vă referiți la băiatu pe care-l căutați aici în Kossa, și pentru care ați venit de fapt ? Întrebă Shavari care se bucurase de la început de încrederea englezilor.

— Da , el trăia aici în talnagore ca și fiu adoptiv al nawabului.

— Atunci l-am văzut în noaptea asta, sahib Blake !

— L-ai văzut ? Unde ? De unde știi că e băiatul pe care-l căutam ?

— El a părăsit palatul sărind pe geam, pe acolo prin care ați sărit dumneavaastră înșivă replică hindusul . A trecut apoi foarte aproape de locul unde s tăteam eu ascuns. Purta un turban , dar restul hainelor erau de felul acelor pe care le poartă sahibii, iar pielea sa era mai deschisă la culoare decât a băștinașilor. Culoarea părului său era blondă. El s-a furișat prin grădină și-apoi în plin câmp printr-o porțiță îngustă a grădinii.

— Pe Jupiter , cred că înțeleg acum, exclamă SEXTON BLAKE Amar Singh n-are nimic de-a face cu chestia asta, continuă Blake reamintindu-și de sunetele stranii car i-au speriat pe șowani, și ceea ce-a aflat de la Jammu.

Vashi , copilul panteră ,a trecut prin junglă în seara sta, iar Bala-Sahib s-a strecurat afară pentru a-l reîntâlni . Asta trebuie să fi fost. S-a mai reîntors băiatul Salhvani !

— Nu shi, nu s-a mai reîntors . Am auzit strigătele băiatului panteră devenind din ce în ce mai slabe, și mi s-a părut c-am mai auzit o altă voce omenească alături de a sa .

— Totul se potrivește ! Constată cu satisfacție SEXTON BLAKE

Vashi l-a convins pe fratele său să-l urmeze în sălbăcie .Asta e foarte bine, pentru că în acest fel Bala –Sahib poate evita capturarea lui , cel puțin pentru un timp . De-acum n-ar sens ca să-l căutăm nici noi. Va trebui să ne străduim s-ajungem la

coastă și poate vom găsi mai repede ajutor, înainte chiar de –a ajunge la Madras .

— Există o garnizoană la Ferringhee în portul Tritchridur, îi asigură Sahavri.

— Unde vine asta ? Întrebă Blake cu vioiciune.

— Este un port la mare , sahib. Se găsește la aproximativ 60 de mile de aici , înspre sud-est.

— Excelent , spuse inspectorul, Dart. Dar cum dracu să facem să ajungem acolo ?

Nawabul ne va urmări pretutindeni.

— Va trebui să i-o luăm înainte. Va fi o urmărire pedestră , întrucât sowanii nu se vor putea folosi de cai,

— Cu toate astea ne vor lua ușor urma. Apoi sunt cunoscuți ca niște alergători minunați, pe când noi...

— Sahibi să n-aibă nicio grijă. Le voi ascunde urmele cum voi putea mai bine.

— Ata e-o idee foarte bună , Shavanri, se bucură SEXTON BLAKE Dă-i drumul înainte, și fă cum crezi cum e mai bine . Totuși cred c-ar fi mai bine s-o lucăm deocamdată înspre nord pentru a-i duce în eroare. Pe oamenii nawabului, care nu trebuie să bănuiască că o s-o prindem înspre tritchindur. Fugari făcură exact ceea ce-și propuseseră. În spatele lor continua încă să se păstreze liniștea și pacea. După câteva mile dădură de un râu puțin adânc , după care debutaseră înspre-un podiș stâncos, a coperit doar de câteva tufișuri răzleșe, urcară dealul , coborând pe cealaltă parte , căutând să pășească numai pe pietre. Abia apoi ajuseră din nou într-o porțiune virgină de junglă unde-și croiseră cu greu drum printre hățșuri.

Se auzeau strigătele animalelor sălbatice de-o parte și se alta a drumului ales, dar niciunu dintre fiarele pădurii nu se apropiară pentru a-i neiniști în plus.

Oricum na-ri fost cazul să se folosească de armele de foc .

Așa se scurse ziua , străbătând încă un vad puțin adânc iar dimineața îi surprinse într-o regiune puternic împădurită. Măncară prăjiturile indiene pe care le luaseră cu ei , dar continuau să le fie

foame, și pe de altă parte erau aproape epuizați d edrum, întrucât nu mai dormiseră decând părăsiseră satul Narpur. —Sunt la capătul puterilor mărturisi într-un sfârșit Dart.

— La fel stau lucrurile și cu mine, a fost de acord SEXTON BLAKE . Va trebui să facem o mică pauză, sau poate chiar mai mare, Shahvari.

Ce părere ai, ne-o putem permite ?

— Cred că va fi foarte greu să ne ia urma, oricare-ar fi următorii , se pronunță indianul. Poate că va fi mai sigur să ne deplasăm pe timpul nopții, iar ziua să stăm pitiți.

În felul ăsta vom ajunge cu sib+garanță neîntârziați până la malul mări

Se găsi și-un loc potrivit pentru tabără. Trecură din nou un vad de apă , abrucându-se pe pietre după care-și căutară un adăpost sub frunzișul bogat al unui copac puternic și rămuros.

Își găsiră un culcuși undeva pe-o platformă dde crengi pe care-o amenajaseră în așa fel încât să-i ferească de privirile inchizitoare ale oricine ar fi trecut întâmplător pe-acolo , ceea ce era de altfel destul d epuțin probabil.—Acum sahibii pot să se odihnească voi sta de pază o vreme , până ce va fi lumină. . Curând Shavani se așeză buburez lângă ei.

— Pe jupiter , uitați-vă unde e soarele ! exclamă inspectorul Dart, în momentul când dădu la o parte perdeaua de frunze care-l protejase pe timpul nopții.

— Mă întreb , cât o fi oare ceasul ? îi răspunse cu o întrebare SEXTON BLAKE care se trezise cam în același timp.

— E trecut de amiază, Sahibi. Ați dormit într-adevăr bine, răspunse indianul.

Cei trei păstrară tăcerea pentru o clipă .

Engelzi se gândeau la emoțiile zilei precedent în care scăpaseră de la maosrte cruntă, și tot ceea ce li s-a întâmplat după-aeaa. Acum erau urmăriți și căutați pretutindeni pentru a nu atinge coasta ,ăȘi ceea ce era mai rău era că pierduseră deocamdată speranța de a-l recupera pe fiul căpitanului Havilard, cel adoptat de către Jammu, și SEXTON BLAKE și inspectorul

Dart se-n tinseră pe culcușul de frunze plăcut mirositor și căzură de îndată într-un somn adânc, atât de epuizați erau.

CAPITOLUL XV

APARE AMAR SINGH. ÎNSCENAREA MORȚII. LUPTA CU SOWARII.

Dimineața debută cu o atmosferă plăcută și răcoroasă , cu ciripit de păsărele și trbualiile gureșe ale maimuțelor, cu țipetele stinse ale fiarelor care adăstau înspre vizuinele lor, da și cu boncănitul unei trupe de pachiderme care se îndreptau undeva înspre adăpătoare situată în ava de cursul râului puțin adânc care-l travesaseră în seara zilei precedente..

Dar toate aceste zgomote cumlate n-avură aerul de-al trezi pe inspectorul Dart sau pe Blake, care dormeau duși de ore bune , și care nu se treziră decât în momentul când Shahavni se așează buburuz lângă ei.

— Pe jupiter , uitați-vă unde e soarele! Exclamă inspectorul Dart, în momentul când dădu la o parte perdeaua de frunze care-l protejase pe timpul nopții.

— Mă între, cât o fi ceasul ? îi răspunse cu-o întrebare SEXTON BLAKE care se trezise cam în același timp .

— E trecut de amiază sahibî. Ați dormit într-adevăr bine, răspunse indianul.

Cei trei păstrară tăcerea pentru o clipă .Englezii se gândeau la emoțiile zilei precedente în care scăpaseră de a moarte crudă , și tot ceea ce li s-a întâmplat după-aceea. Acum erau urmăriți și căutați pretutindeni pentru a nu atingea coasta.. Și ceea ce erau mai rău era că pierduseră deocamdată speranța de a-l recupera pe fiul căpitanului haviland, cel adoptat de către jammru , și care acum rătăcea prin junglă alături d efratele său, copilul panteră.

— Mi-e o foame d elup, se plânse Dart. Trebuie să găsim neapărat ceva de mâncare, chiar dacă n-ar fi decât fructe.

— Înainte de toate , cred că mai degrabă aş bea ceva, mărturisi detectivul.

— N-ar fi înțelept din partea noastră să ne părăsim culcușul înainte de-a se înnopta, întrucât am putea lăsa urme pe sol.

— Are dreptate, Dart, fu de acord SEXTON BLAKE va trebui să ne mulțumim cu tutunul pe care –l avem , Nawabul ne urmărește cu toată ceata lui de câini însetați de sânge, de asta puteți fi siguri. Trailul lui Persad Jung ,veniturile lui, din chiria și viața îi sunt în joc , și toate le va pierde dacă nu ne va recaptura.

Deocamdată aici ne putem considera în siguranță și nu vom risca nimic , numai pentru că ne ...

— St ! prounci Shavari. Se aude ceva !

La început urechile camarazilor săi nu percepură nimic, dar în cele din urmă se făcu auzit un zgomot extrem de slab, care însă creștea treptat în intensitate.

Cei trei camarazi se lungiră pe burtă pe crengile copacului, spionând printre acoperișul de frunze atât cât le putea oferi orizontul precar de care dispuneau.

Dinspre stânga văzură apropiindu-se un om, un indian înalt , bine legat, cu un tulwar (sabie) în mână , și un pistol la cingătoare. Se apropia pășind precaut , spionând în stânga și-n dreapta cu privirea coborâtă. Își ridică numai capul pentru a privi la râșorul de vizavi , și-n acel moment SEXTON BLAKE tresări surprins.

— Amar Singh ! Șopi el.

— Pe Jupiter ! chiar el, respiră cu greutate inspectorul Dart.

Pare să ne fi luat urma, din clipa în care am intrat în apă, și-acum caută să ne localizeze, să vadă pe unde am ieșit , de-aceea pășește așa de atent pe malul apei.

Să-l lăsăm să treacă mai departe.

Hindusul acesta care servise ani de zile ca servitor în casa unui nobil englez, bine antrenat , poate cu-n dezvoltat instinct de vânător , și de scut cum fusese odată , revenise la vechile sale instincte. Avansează până ce ajunsese chiar sub copacul în care se-ascundeau camarazii. Aici se opri , apoi ascultă cu atenție , după care se lăsă jos în iarbă.

— Oare ce-a observat ? murmură Dart.

Tăcerea fu întreruptă de-o mișcare ușoară în tufișurile de undeva din josul râului, de unde apăru un tânăr cu părul blond și-un turban pe cap, îmbrăcat într-o jachetă de tweed, cu pantaloni de călărie, și cizme.

Era Bala-Sahib,

Moștenitorul domeniilor , și titlurile de noblețe ale familiei Wargrove. Se opri la câțiva metri de indianul care se lăsase în genunchi, ca și cum ar fi mirosit un pericol nevăzut , iar în momentul următor, înainte ca observatorii de sus să fi putut scoate un strigăt de avertizare, Amar Singh , se repezi în față cu tuwvanul sabia) ridicat. Tânărul sări deoparte, evitând șlovitura mortală, și cât de repede puru prinse mâna neagră care ținea lama strălucitoare. Începu o luptă necruțătoare , și-n clipa următoare , fără a ezita nicio clipă SEXTON BLAKE sări depe platforma sa, aterizând în capul și pe umerii indianului reușind să-l trântască la pământ.

Cei doi se rostogoliră mai departe . Amar Singh fu cel care se ridică și-o rupse la fugă, Lăsându-și tulwagul la pământ . Dispăru în deșişul cel mai apropiat, așa că detectivul se lăsă păgubaș și se reîntoarse înspre copacul său.

Între timp Shahvari și inspectorul Dart sărind și ei jos și ultimul îl prinse pe Bala-sahib de braț.

— Lasă-mă -n pace ! strigă el, tare și mânios. Lasă-mă să plec , sahib !

Continuă el să strige , încercând să se elibereze.

Nu vrem să -ți facem niciun rău băiatule, căută să-l liniștească . Dar n-am sărit eu pentru a-ți salva viața ?

— E-adevărat , admise posomorât bala —Sahib, încetând să se mai sbată .

Dar mi-e frică de voi. Tatăl meu , nawabul Persad Jung, m-a sfătuită să mă păzesc de toți sahibii , care vor să mă răpească.

— Nu mă îndoiesc că te-a avertizat , și are motive suficiente pentru a o face. Dar noi suntem prieteni tăi. Lasă-mă să-ți spun adevărul .

Acel ticălos care te-a atacat a fost trimis în Kasa, la palatul nawabului cu scopul precis de-a te asasina . Știam de toate astea , și acum l-am urmărit până la Talnagore, și aflând c-ai dispărut au plecat în junglă pentru a te găsi și salva. —Asta e-o poveste cred de crezut shaib , mărturisi acesta , îndoindu-se de spusele detectivului .

— Cu toate astea e adevărat , și încă n-ai auzit tot ceea ce trebuie să ști, declară SEXTON BLAKE

Nawabul a fost părintele tău adoptiv, ca și Jammru de altfel . Ești de fapt fo'ul unui englez, un sabih ca și nou. Poți să te îndoiești de asta ? Are cineva din stârpia ta, indiană un păr blond , de culoarea inului cum îl ai tu ?

— Tăcere , îi intrerupse dart.

Auți ceva ?

Shahvari s e cutremură de groază. Un zgomot înăbușit părea să se distingă din depărtare , crescând în intensitate. Era un zgomot straniu, urlete de animale , amestecate cu mârâituri într-un fel de care -ți îngheață sângele în bine. Toți știau ce poate însemna asta . Vashi , copilul panteră se apropia cu întreaga sa suită.

— Este fratele meu , spuse Bala-Sahib.

— Pe toate cerurile ! Vom fi făcuți fărâme ! strigă Dart. Revolverele noastre nu ne-a vor fi de niciun folos. Sus pe platformă și... repede . Asta e singura noastră șansă ,.

— Atunci băiatu trebuie să meargă cu noi, se pronunță detectivul.

Dar Bala - sahib o zbughise deja, gata de fugă .

— Nu sahibi ! N-aveți nicio grijă , le spuse el. Mi-ați salvat viața o să fac același lucru pentru voi. N-o să pățiți nimic , aveți cuvântul meu.

Spunând asta strigă ceva , din toate puterile în hindustană, ceea ce însemna .

— Fii atent Vashi ! Sunt cu prieteni aici. Ține panterele deoparte și vino singur aici.

— Stați pe locurile voastre , îi avertiză , SEXTON BLAKE pe companioni săi . Cred că totul va în ordine . Dacă ne urcăm cu totții în copac ,îl putem pierde pe tânărul nostru pentru totdeauna.

Urmă un scurt interval de suspensie și ensiune. Cei doi englezi își țineau degetele pe plăselele revorvelor , pe când Shahvani , ghemuit la pământ , tremura din toate încheieturile.

În clipa următoare , la margina tufișului, care se dădu la o parte , apăru silueta zveltă , pe jumătate dezbrăcat a unui tânăr cu cealaltă jumătate acoperit de —o ghirlandă de flori și frunze , cu părul negru căzut în valuri pe fața-i smeadă și pe umeri , în timp ce în spate , în frunziși străluceau ochii arzând ai felinelor gata în orice clipă să intervină.

— Fratele meu își bate joc de mine îl întrebă nou apărut , dojenitor.

Aceștia sunt prietenii tăi. Nu din cauza lor ai fugit de-acasă astă-noapte ?

— Aceștia sunt, cu-adevărat ! răspuse bala-Sahib. Dar n-am niciun motiv să mă mai tem de ei. Este adevărat că-mi sunt prieteni Vashi, întrucât m-au salvat de la atacul unui hindus care a năvălit asupra mea cu talwanul ridicat pentru a mă ucide . Au spus o istorioară ciudată pe care trebuie neapărat s-o auzi..

— Ești un prost , dacă te-ncrezi în acești sahibi, frate !

— De s-ar putea teme ? , interveni S.D. Nu suntem oare cu toți în puterea ta. Dă-ne ceva de mâncare dacă ai, și lasă-ne să vorbim pe urmă.

În timp ce vorbeau, cu niște răgete îngrozitoare întreaga ceată de apnere , apăru din dosul tufişurilor . În momentul următor ar fi sărit asupra celor trei străini dacă Vashi n-ar fi apărut exact la timp în fața acestora, strigându-le fără teamă comenzile sale.

—Nu trage Dart ! strigă detectivul neliniștit.

Pericolul trecuse . Hoarda sălbatică se lăsase pe burtă , bătând cu cozile lor înspre tânărul lor stăpân , încercând să-i lingă mâinile . Ua dintre panterea se târî să-l miroase pe Dart care sări înspăimântat în sus ceea ce-l făcu pe SEXTON BLAKE să-l podidească râsul.

— N-ai nicio teamă sahibi, nu te va ataca . Nu vor îndrăzni s-o facă, declară Bala-Sahibi. Haideți sahibi , și după ce veți fi mâncat vreau s-aud povestea voastră.

Vashi aprobă prin tăcerea sa propunerea fratelui său, și mica trupă porni în tăcere de-a lungul cursului de apă, cei doi tineri frați preluând conducerea .

Depșiseră tufişurile, flancați pe ambele părți de către panterele feroase ,c are închideau cercul.

— Sahibi, ne aflăm în pericol dincauza sowarilor nawabului, îi avertiză Sahovari. Aceștia trebuie să fie pe urmele noastre.

—Dar sawari trebuiau să fie mult în urmă, în clipa când a apărut Amar Singh, cel puțin o milă în urmă. Ar fi trebuit ca indianul să-i fi avertizat prin strigăte, atunci când a rupt-o la fugă, îl liniști SEXTON BLAKE

— Totuși sunt d epărerea lui Shahvari. Tâlharul nu s-ar fi aventurat până la noi de unul singur. Fără –ndoială c-a fost anunțat de către soldați , declară Dart.

— Totuși mai avem puțin răgaz , dacă aş reuși să-l conving pe băiat ...

— Teamă mi-e că nu vei reuși să faci asta ! replică inspectorul.

— Așa e, am și eu îndoielile mele, veni răspunsul sincer al detectivului. Totuși îmi voi da toată silința. Dacă nu reușesc vom pleca înspre coastă și vom vedea cum stau lucrurile când ne vom reîntoarce . Cel puțin nu va cădea în mâinile lui Amar Singh, sau ale nawabului, odată avertizat acum .convoiul parcursese deja un sfert de milă, după care urcând câțiva metri printre pietre și tufișuri intrară într-om peșteră scundă , mascată de trunchiul unui copac căzut. Diferite fructe fură oferite camarazilor înfometați și apă dintr-un burduf. Mâncară cu poftă , în timp ce panterele stăteau lungite în jurul lor, privindu-i cu ochi scânteietori.

Bala-Sahib îi privi mâncând , și după ce terminară acesta le spuse :

— Acum sahib vreau să aud și sfârșitul istorisirii voastre.

CAPITOLUL XVI

BALA SAHIB ESTE CONVINS. ATACUL . LUPTA CU PANTERELE . VARNAC SAHIB.

Înconjurat de panterele sălbatice , în peștera ciudată în care intrară și sub privirea batjocoritoare a lui Vashzi, copilul panteră, băiatul sălbatic al junglei, povestea fu spusă până la capăt.Cum a murit căpitanul Havaland , cum a fost furat copilul de către Jammru, cercetașul , după car moartea mamei sale, pentru a deveni peste câțiva ani fiul adoptiv al nawabului Persad Jung, câte bogății și titluri de noblețe îl așteaptă în Anglia de care-a fost privat din pricina lăcomiei unui unchi vicios. Apoi povestirea continuă mai departe, arătând cum nawabul care descoperise adevărul , păstrase secretul , preferând să-l extotecheze pe falsul lord Wargrave, cu mari sume de bani, și însfârșit cum s-a decis cu detectivul și inspectorul să fie trimiși în India pe urmele băiatului .

Poveste continuă prin implicarea lui Amar Singh trimis pentru a le zădărnici intențiile , apoi SEXTON BLAKE zugrăvi ceva ce s-a petrecut la palat cu o seară mai înainte. Toate astea S,B le zugrăvi în limba hindi pentru a putea fi înțeles pe deplin de cei doi frați , deopotrivă.

Bala-sahib asculta cu intensitate.

— Ce pot crede din toate astea ? spuse el . Poate că mă înșelați urmărind un țel care mi-e necunoscut deocamdată.

— Și totuși este adevărat , adevărat.pot să jur pentru asta , mărturisi detectivul .

— Sahibii mint ! murmură Vashti Cuvintele lor sunt false . Acesta e fratele meu adevărat și voi n-o să mi-l luați de lângă mine.

— El este fiul unui ofițer englez , și în țara sa va fi un mare lord, îi răspunse SEXTON BLAKE Trebuie să te decizi repede bala-sahib , pentru că oamenii nawabului sunt pe urmele noastre, și se pot ivi în orice clipă, adaugă el.

Dacă vei fi dus înapoi la palat asta nu înseamnă moartea ta, pentru că mai degrabă sau mai târziu Amar Singh va născoci ceva pentru a te omorî pentru ca unchiul tău să nu mai fie nevoit să-i plătească bani lui Perhad Jung. Deci , te mai întreb odată.vrei să vii cunoi ?

— Feringhee, (veneticilor) dispăreți de-aici ! strigă Vashzi ai cărui ochi aruncau flăcări.

Plecați sau voi pune panterele mele să vă zmulgă mădular cu mădular. !

— Nu așa frate ! Dă-mi voie să mă gândesc puțin, îl pototli Bala-sahib. S-așteptăm până ce apar sawanii, și dacă-l văd printre acestia pe acel ce a încercat azi să mă ucidă cu tulwanul, atunci voi crede istorisirea voastră.

— Atunci va fi prea târziu, va trebui s-o crezi de pe-acum și să fugi cu noi, spuse SEXTON BLAKE Căruia îi veni repede o idee.

— Dragul meu nu e cu puțință să-ți fi uitat cu totul trecutul.

Nu-ți amintești nimic din viața ta anterioară pe când trăai la Dindigal, și erai în vârstă doar de trei ani.

Te aflai într-un bungalow cu-o verandă acoperită cu viță de vie, și, mulți servitori băștinași, și se află acolo și —o femeie feringhee (albă) care te hrănea și-ți cânta până adormea, alături de-un soldat într-o jachetă roșie ? Nu-ți amintești nimic dintre aceste lucruri ?

Fața lui Bala-Sahib se înroși apoi apărură o privire fugară, melancolică în ochi sări. Își duse deodată mâinile la frunte.

— Sahibm sahib, totul îmi vine în minte acum ! strigă el . Da, într-adevăr , era o femeie albă, Feringhee , care-mni cânta la capătul patului, și-mi amintesc c-am văzut-o zăcând albă și nemișcată. Mi s-a spus c-a murit . Apoi mai era un soldat înalt care obișnuia să mă ia pe genunchi săi, lăsându-mă să mă joc cu sabia sa.

Da, cred c-ați spus adevărul, jammru n-a fost tatăl meu.

— Este o minciună ! se văită Vashti

Nu, mă părași , Bala , fretele meu, nu pleca cu-acești sahibi !

Pe când vorbea panterele începură brusc să se agite și să mârâie, cu capetele îndreptate înspre intrarea în peșteră.

La picioarele panterei domole plină de tufișuri, apărură o mulțime de fețe oacheșe, și una dintre ele era chiar sinistrul și de toți temutului Amar Singh.

— Uite-l și pe omul care-a vrut să mă omoare ! exclamă Bala-Sahib. Apărați-mă sahib. Nu mă lăsați să mă ia îndărăt la palat.

Urmă o detunătură de pistol. Inspectorul Dart fu cel care trăsesese, dar Amar Singh izbutise să dispară , urmat de către ceilalți.

— Cred că l-am nimerit pe ticălos ! se laudă Dart.

— Suntem prinși în capcană strigă Blake. M-am temut de asta . Să coborâm și fiți gata pentru atac. Ascundeți-vă după stânci, Bala-Sahib, tu și fratele tău , Vashzi va trebui să luptăm !

Nemai îndoindu-se că viața îi era în pericol, dacă era dus îndărăt la Tanagore, Bala-Sahib era tot atât de nerăbdător să rziste ca și acei care voiau să-l salveze.

Panterele erau și ele neliniștite , mărșăluind de colo până colo, dar Vashzi, le liniști prin câteva cuvinte.

— Să le trimit înainte să-i atace pe inamicii noștri ? întrebă el.

— Nu, nu acum , replică detectivul. Oricum ne vor fi de mare folos în această luptă. Pentru moment se așternu tăcerea în timp ce un soare de bronz își trimitea ultimele săgeți departe spre vest . Chiar . Chiar și concertul păsărelor de tot felul încetase , ceea ce însemna că inamicul pândea undeva în vecinătate , momentul prielnic pentru a ataca. În stânga și-n dreapta peșterii unde se adăpostiseră , ținutul era prea prăpăstios pentru o tentativă de evadare pe vreuna dintre părți

Încercarea de-a se salva pe-acolo ar fi însemnat o moarte scurtă, dar sigură, decă sowani ar fi pândit și prin acele locuri.

Era o premoniție pe cât de sumbră pe atât de reală, că el, Dart, și probabil Vashzi vor sfârși sub potopul de gloanțe , ca și Shahvari de altfel, iar Bala-sahib va fi dus în triumf la Tolnogore.

— Nu pot fi mulți ticăloși și nici nu cred că nawabul e cu ei spuse Dart, după ce trecu încă o jumătate de oră încordată. Fără îndoială a fost trimis un emisar la Tolnogore s-aducă ajutoare, dar nu cred că pot fi aici înainte de răsărit. Aceasta ne dă o șansă să scăpăm pe timpul nopți.

— Ei ne atacă acum , Sahibi, le șopti Shahari,a cărui auz excepțional prinse niște u'zgomote suspecte.

— Da, vin într-adevăr , declară SEXTON BLAKE care văzu și el o lucire de oțel în tufșuri.

Intenționează să ne atace, prin urmare sunt foarte siguri de ei, și în afară de asta , dispun de areme de foc. Pregătește-ți pistolul Dart. Dacă nu-i putem ține deoparte , în acest caz s-a terminat cu noi. Nu te expune inutil , Bala –Sahib, .De-abia termină de vorbit , că inamicul se și dezlanțui în atac . În frunte era Subadar ballceon iar în sptele trupei înarmat cu tulware și măciici apăru Amar Singh.

— Ucide-ți pe toți , dar nu pe tânărul prinț, strigă el. Omorâți-i pe câininii de ferringhee, dar cruțați-l pe Bala sahib ! dacă v-atingeți de-un fir de păr din capul lui, temeți-vă de mânia nowabului. Așa că uitați-vă bine înainte de-a trage.

— Ai grijă Dart ! Pregătește-te ! strigă Blake.

Cu strigăte și chiote înspăimântătoare , pline de ură și, mânie masa de soldați se năpusti înspre peșteră. Fzră întâmpinați de-o ploaie de gloanțe , trase din revolverele englezilor, care își dădură toată silința să performeze la maximum.

Câțiva dintre atacatori căzură morți alți răniți. Amar Singh fu primul care căzu ,pe când își îndrepta arma înspre detectiv.

Dar restul continuă să vină din urmă, în virtutea inerției.

Gloanțele vâjâiau înfundat, perforând trunchiurile putrede ale arborilor , și ricoșind în fața peșterii, c făcând gropi în pământul acoperit cu iarbă și tufișuri.

Cei doi englezi împreună cu Shahvari se lungiră la pământ , trăgând foc după foc.

Erau adăpostiți de către trunchiurile de arbori și de către pantere care erau în culmea agitației, și care de-abia mi putea fi reținute de comenzile stpânului lor.

Din spatele unui ansamblu de roci , Bala – sahib și vashzi priveau neliniștiți.

— Tregeți în continuare ! strigă SEXTON BLAKE în timp ce –și reîncărca arma.

— N-are niciun sens ! strigă Dart. Diavolii ăștia nu se vor opri . Vor să ne vină de hac cu orice preț.

Dar năvala sawarilor nu putea fi oprită în felul ăsta. Fugurile patibulare ale asaltatorilor apăreau mereu , una după alta perdeaua de fum , Bhalwani și oamenii săi nu aveau d e gând să se oprească . Un glonte fu sese țintit chiar înspre capul detectivului.

Câteva s chize de lemn îl loviră pe Dart în față, iar un glonte îl nimeri pe bitul Shavari drept între ochi, ucigându-l dată, un proiectil dintr-o pușcă cu fitil îl nimeri pe Vahzi care se expusese parțial în mânia care-l cuprinsese și-n momentul următor se prăbuși ținându-se de piept.

— L-au omorât izbucni bala –Sahib, mânios și disperat.

Deși se ostogolise de durere cu sângele șiiroindu-i dintr-o rană chiar deasupra inimi, vashzi se ridică într-un cot , cu o vocea

gâtuită , într-un ultim efort , le strigă câteva cuvinte credincioaselor sale pantere , acre erau pregătite să-i lingă rănilor .

Comanda fu înțeleasă pe deplin.

La unison , răgind de furie , cca un cor de tunete , întreaga ceată sări peste trunchiurile de copaci , intrând în mijlocul inamicilor năuciiți , și deși își dădură seamă că aveau de-a face cu animale sălbatice , în primul moment au crezut că e vorba de-o neașteptată salbă de arme de foc.

Scena care a urât , și pe care dart și Blake au urmărit-o plini de sânge , a fost prea terifiantă pentru a o putea descrie. Subahdar Balwan a fost primul care a căzut . O felină îl doborâse la pământ, apucându-l de beregată.

Cățiva dintre sowari au tras cu armele până la twerinarea cartușelor și-apoi au lovit cu r*Tuwanele sau cu puștile cu fitil mânuite ca niște măciici, pentru a rezista cât d cât asaltului patrupedelor .

Strigăte de agonie , amestecate de om și animal se auzeau de pretutindeni. Patrupedele doborau om după om , după care treceau la cei rămași , mădulare rupte și fălci însângerate se contorsionau în iarba și pietrele pe altarul cărora se oficia lupta .

— Pe toate cerurile, nici unul dintre acești nenorociți nu va rămâne în viață strigă sughițând inspectorul Dart. Ai mai văzut un așa măcel ?

Între timp șowni care mai rămăseseră o luară la sănătoasă , în timp ce jumătate din panterele dezlănțuite erau pe urmelor lor.

De undeva dinspre culmea delului apărură deodată la vedere vreo duzină de oameni. Erau soldați britanici bronzăți și-mbrăcați în haine kakhi , conduși de-un civil îmbrăcat într-un costum de flanelă și cască colonială.Încă o jumătate de duzină dintre pantere rămăseseră la locul luptei, ocupându-se de sowani care încă nu muriseră, iar când o salvă de gloanțe izbucni dinspre noii apăruiți , trin dintre pantere căzură la pământ . Cu urlete de tristețe celelalte trei caremai rămăseră , parcă

conștientizând că-și pierduseră pe vecie stăpânul o zbughiseră în deșişul junglei, dispărând .

Lupta se sfârşise.

Civilul un bărbat între două vârste, cu-o mustaţă grea proeminentă , se căţără până-n faţa peşterii . Ochi săi atenţi îi examină pe cei doi englezi plin de praf, stând lângă hindusul mort şi corpul fără viaţă a lui Vashzi, asupra căruia Bala -sahib îngenunchease tânguindu-se, profund tulburat şi întrstat.

— Cine sunteţi ? Ce dracu înseamnă asta ? îi interpelă el pe-un ton tăios .

— Sunt un detectiv englez, iar camaradul meu este inspectorul Dart din serviciul secret Indian.

Pot să întreb la rândul-l meu domnule , cinse sunteţi dumenavaastră ? veni răspunsul lui SEXTON BLAKE

— N-o să-ţi placă numele meu, veni răspunsul mohorât . dar dacă vrei să ştii totuşi , află că sunt maiorul Jemas Cornac, ajutorul politic al statului Kossa .

— Mi-am închipuit eu , spuse detectivul. Mă bucur să te cunosc domnule maior Cornec ! N-ai fi putut asjunge la un moment mao potrivit .

— S-a petrecut un adevărat măcel Mr. Blake şi cer explicaţie.

— O s-o ai ! Aceasta nu s-ar fi putut întâmpla , dacă ai fi fost la Tolangore, unde te-m căutat ieri. Persad Jung e capul răutăţilor !

— La dracu cu nawabul ăsta ! strigă maiorul Vornac. Mi-era teamă c-o să-şi dea în petec într-un fel sau altul. Dar ia o ţigară Mr. Blake, şi-apoi să mă lămrir lucrurile ..

CAPITOLUL XVII

MARŞUL SPRE TALNAGORE. PALATUL ÎN FLĂCĂRI. SFÂRŞITUL NAWABULUI.

SEXTON BLAKE îşi alege o ţigară anumită dintr-un port – ţigaret şi-o aprinde , şi începu să-i zugrăvească cât mai fidel cu

putință situația de fapt , ajutorului politic care asculta în mijlocul soldaților săi.

— Pe Jupiter ! N-am mai auzit niciodată o poveste asemănătoare, în viața mea.

Aș fi putut suspecta ceva cu mult timp în urmă când l-am văzut pe băiat , la palatul nawabului, dar n-a fost decât o privire fugară. L-am cunoscut pe căpitanul Hoviland , și pe fratele său Arthur , la Madras. Am auzit de sfârșitul trist al lui Gary acum 13 ani și presupusa moarte a copilului său la Dindgal. Eram în Anglia când bătrânul lord a murit și l-am condolat pe Arthur la club într-o noapte , și-acu acest băiat acre apre să fie adevăratul moștenitor al domeniilor Wargrave.

— Nu-i nici o îndoială în privința asta.

— Ei bine, asta explică multe , spuse maiorul Cornac . În ceea ce-l privește pe nawab , obrăznicia și reaua lui credință a crescut foarte mult în ultimele luni la fel cu aroganța și metodele și procedeele lui unilaterale , autoritare.

M-aisultat personal de câteva ori și tocmai de-aceea am făcut plângere la Madreas , cerând să se trimită o garnizoană militară la Kassa.

Cerea mea o fost satisfăcută.

Am părăsit Tritchindru în fruntea unui escadron de cavalerie, și-acum aceștia la uns fert de miă depărtare de aici, pe-un drum de junglă care duce la Tolnagore.

De îndată ce-au auzit împușcăturile, am ordonat ca aceștia bravi soldați , să descalece.

— Cu caii nu reușeam să străbatem porțiunea asta de junglă pentru a ajunge cât mai repede aici.

— Asta o veste foarte bună , spuse SEXTON BLAKE Putem veni cu dumneavaastră ?

— Avem câțiva cai d erezervă.

— Atunci putem merge la trap, pentru a-l vedea pe nawab răspunse detectivul. Sowanii răniți vor merge oricum pe jos deci vom ajunge înaintea lor .Sus capul Bela-Sahib. Nu fi trist , spuse el, atingându-i mâna tânărului care-și jelea fratele .

Tânărul își ridică fața scăldată în lacrimi Vashzi este mort, spuse el plin de amărăciune. Nu l-aș fi putut iubi mai mult chiar dacă ar fi fost fratele meu adevărat. Trebuie să-l înmormântăm sahib, după aceea pot veni cu dumneavoastră.

—A fost bine răzbunat , replică SEXTON BLAKE iarultimele sale cuvinte au însemnat salvarea noastră. Mormântul său va fi aici în junglă, printre fiarele păduri seculare pe care le-a iubit atât a.

Panterele care-o rupseseră la fugă nu s-au mai reîntors și erau puține șase s-o mai facă. Cinci dintre splendidele animale zăceau moarte printre cei 11 sowani uciși , o parte de câtr patrupele și cealaltă parte de focurile de armă ale celor doi englezi. Unul mai trăia încă, având un glonte în piept și-acesta era amar Singh.

Acesta fsese transportat la intrarea în peșteră, și în momentul când i se dădu apă își dădu seam că va muri, și-atunci privirea lui i se înmuie.

— Nu mai putem face nimic pentru tine, îi spuse SEXTON BLAKE faptele tale rele nu țși-au atins rzultatul scontat . persad Jung va fi pedepsit și la fel o să se întâmple și cu lordul Wargrove, care își va pierde titlul și proprietățile , când va ajunge băiatul înnAnglia. L-ai servit pe stăpânul tău până la sfârșit și nu – ți stă în putere de a-l mai ajuta,mai departe . Un lucru însă poți să faci Amar Singh înainte de a muri . Poți să r edai bunul renume al căpitanului Hivilard . ști că a fost nevinovat față de culpa care i s-a adus . te rog mărturisește și spune adevărul înainte de a-ți da ultima suflare.. Hindusul păstră tăcerea câteva momente și se văzu vlar ca șovăie . la o șoaptă a detectivului , maiorul Carnac carnetul său de notițe și-un creion .

—De ce n-aș mărturisi ? întrebă Amar Singh , cu o voce cavernoasă. Nu la.m urât pe Haviland sahib, ceea ce am făcut a fost la rugămintea și porunca stăpânului meu.

Da, o să vă spun ,ceeace s-a petrecut acum mulți ani. Am venit în secret la Dindigal și l-am căutat pe servitorul Sahibului, Lalaje Ram, căruia i-am dat o pungă cu aur și-o sticlută cu un

anumit drog. Lalaje ram și-a onorat promisiune . Când triburile acelea răzvrătite au atacat în acea dimineață Hivilandul sahib era neajutorat ca într-o catalepsie . A fost acțiunea drogului pe care i l-a administrat servitorul . S-a sinucis de disperare și copilul său s-a crezut c-a fost ucis de către pantere. Așa se face că stăpânul a dobândit titlul de lord și întreaga avere. Acesta este adevărul .

Această mărturisire spală onoarea căpitanului Hoviland după mai bine de 13 ani de la moartea acestuia , a fost notată iar detectivul și mairul Carnae în calitate sa de magistrat au cosemnat-o așa cum au făcut de altfel și inspectorul Dart.

Între timp Amar Singh își pierduse cunoștința, și puțin după aceea își dădu sufletul.

Nu mai era timp de pierdut , pentru a-i înmormânta pe toți sowani, întrucât totți cei rămași și răniți , trebuiau transportați cât mai degrabă la Toloagore .

Se săpă o mică groapă în pământul argilos al unui capăt al peșterii unde au fost depuși Vashzi și Shahvani , s-au adunat pământ peste ea și deasupra s-a pus o piatră mare pe care –au găsit-o acolo .

— Celelate cadavre trebuie să rămână aici , voi avea de grijă să fie înmormântate ceva mai târziu, a propus maiorul Canar.

— Haide , tinere ! îl îndemnă SEXTON BLAKE pe Bala-Sahib .

Acesta mai rămase câteva momente lângă mormântul lui Vashi, apoi cu-o ultima privire își urmă noii prietenei și pe soldați.

O porniră pe cărarea din jungla unde soldații marelui așteptau nerăbdători , și în curând împreună cu oamenii maiorului o porniră înspre Talnagore , fără să-și fi imaginat ce vor avea de așteptat și găsit la sfârșitul călătoriei .

Vnise între timp noaptea și era aproape ora 10 când coloana de soldați se apropiau de granițele marii păduri care se-ntindea de la est la vest .

La un moment dat văzură o pălălaie roșie la orizont , până la ei penetrând un zgomot ce aducea un tumult de voci.

Galopaseră mai departe , întrebându-se ce putea însemna acest semn de incendiu și după câteva minute , ieșind din deșșuri în fața lor scena se luminează , ca în plină zi.

— Pe toate cerurile , este palatul ! exclamă SEXTON BLAKE .

Acum le devenise evident tututror că acest palat frumos și magnitic era deja sortat pieiri , iar etajele de jos ardeau cu putere.

Erau durate în cea mai mare parte din lemn, care s e prăbușeau, topindu-se în flăcări . Pe căile de acces spre palat se adunase o mare mulțime d oameni de fapt întreaga populație a orașului Tolnagore , cuprinsă de panică și temeau . În aceste circumstanțe , nici nu putea fi remarcată trupa maiorului care se apropia , care în alte împrejurări i-ar fi indignat și mâniat la culme printre aceștia se găsea și bătrânul Jammru , iar acesta nu opuse nicio rezistență când doi dintre soldați se-apropiară și-i legară brațele .

Unde este nawabul ? întrebă SEXTON BLAKE

— Unde e ? îl întrebă maiorul Carnac .

— Nu l-am văzut pe Înălțimea sa, replică unul dintre servitori.N-am avut timp să-l avertizăm , pentru că ne temeam pentru propriile noastre vieți

— Trebuie să fi pierit , declară un alt servitor în timp din mulțime străbătu un voci ample.

— Mă îndoiesc ! Spuse SEXTON BLAKE Mai degrabă cred c-a scăpat în junglă , știind că va fi arestat.

Focul trebuie să fi izbucnit accidental, deși servitori nu știau cum a izbucnit . Nu mai era nimic de făcut pentru a potoli incendiul . Flăcările se ridicau dince în ce mai sus, de la un etaj la altul , devorând balcoanele și balustradele de lemn mai întâi, care pocneau si se prăbușeau cu zgomot la pământ . Cenușa și flăcări cădeau de pretutindeni fiind mistuite de vânt , și miiarde de scânteii, în atmosferă vălătuci de fum , care ascundeau complet bolta cerească . caii care nechezau înfricoșați , mugetele ca de trompetă ale elefanților, care bonconeau în grajdurile lor, răsunau de pretutindeni.

Pentru o scurtă perioadă de timp , băştinaşi şi soldaţi se amestecau împreună contemplând această noapte apocaliptică, şi în momentul următor un ţipăt îngrozitor îl percepură cu toţii.

— Nawabul ! Nawabul ! este aici !

— Pe toate cerurile , priviţi ! găfâi maiorul Canac.

Peshard Jung apăru la fereastra unei încăperi de la etajele superioare, unde flăcările mistuitoare probabil îl alungaseră .

Acestea ameninţau să-l ajungă , şi deja o palidă strălucire se vedea că apăruse în camera în care se găsea. Un moment era vizibil pentru ca în momentul următor să fie ascuns de perdeaua de fum, acum îşi aplecă capul cu mâinile întinse afară, de parcă ar fi implorat un ajutor divin. Țipa din toţi rărunchi după ajutor uman sau ceresc , dar acesta nu-i putea fi acordat.

— Salvaţi-l, salvaţi-l ! imploră Bala-sahib. A fost întotdeauna bun cu mine.

— E pierdut acum declară SEXTON BLAKE

— Aşa este , îl asigură inspectorul Dart. Nu are nici cea mai mică şansă . O pedeapsă teribilă pentru păcatele sale.

Flăcările ajunseră la pervazul ferestrei îmbrăţişându-l la come pe omul care era sortit pieiri . Încă un ţipăt de agonie izbucni de pe buzele nawabului, ridicându-se deasupra tumultului , care fu înghiţit în momentul următor de cuptoarul încins.

— Acesta e sfârşitul ! s epronunţă maiorul Cornac cu –o voce răguşită.

Tragedia se consumase şi-o tăcere plină de oroare se abătu asupra mulţimi de oameni şocată de cele întâmplate.

Flăcările îşi continuaseră dansul lor macabru şi nu peste mult întregul şi măreţul edificiu se prăbuşi cu-n zgomot îngrozitor , într-un vulcan de foc şi scântei.

Pe la miezul nopţii mai rămăsese doar un morman de ruine fumegânde din măreţul edificiu al nawabului .

Băştinaşii se dispersară apoi, ştiind că regimentul britanic îşi reintrase în forţă în atribuţiuni , ami ales după ce au văzut că soldaţii l-au arstat pe jammru shikanul (cercetaşul) şi l-au dus la garnizoană. Trupele şi-au făcut bivuacul într-un luminiş din

apropierea oraşului întrucât niciun hangar , sau baraci pentru trupe nu erau amenajate prin preajmă. O parte dintre ei şi-au găsit loc de odihnă prin bungalow.

Dimineaţa , devreme o patrulă de cavalerie pătrunse în oraş, interesându-se despre mersul lucrurilor , după care raportară că totul e liniştit

După micul dejuna fost chemat Jammru care după ce a semnat un document în ceea ce-l privea pe bala –sahib i s-a permis să plece ca om liber cu condiţia să nu părăsească Tolnagore.

— Până aici , totul e-n regulă ! se pronunţă SEXTON BLAKE după ce –şi puse documentul în buzunar alături de confesiunea lui Amar Singh şi scrisorile pe care le luase de la palat.

— Am toate documentele necesare pentru a proba identitatea băiatului. Dar lordul Wargrove nu se va putea sustrage pedepsei care i se cuvine. Nu cred că vreun magistrat oarecare din Londra o să-l condamne or cel puţin să-i refuze cererea de acuaţiune pe baza unor documente expediate telegrafic . Mai mult decât atât ! Dacă va afla din presă despre probele adunate împotriva sa îşi va lua toate măsurile de precauţie necesare şi va dispărea . prin urmare e foarte important să păstrez toate documentele la mine până voi ajunge în Anglia cu noul lord. Dar cum s-o fac ? Poţi să mă ajuţi ?

— Nici o îndoială să nu ai că nu aş putea , îi răspunse maiorul Cornac . Şi încă foarte uşor . te vei duce mai întâi la Madas , unde vei duce raportul meu, autorităţilor , pe care le voi ruga să oprească toate informaţiile pentru 5 sau 6 săptămâni, având în vedere motivaţiile enunţate.

Îţi voi da de asemenea o scrisoare de introducere către editura ziarului „Curier” din Madras. Relalteaă-i propria dumitale versiune cu privire la evenimentele care s-au petrecut în toltagore , şi lasă-l să publice un raport în care să se menţioneze că trei persane au perit în incendiul care a avut loc la palat.nawabul, fiul său adoptiv şi-un hindus pe numele Amar Singh. Cum ţi se pare ?

— Pe Jupiter ! E de-a dreptul splendid exclamă SEXTON BLAKE Nimic n-ar putea merge mai bine. Raportul va fi retransmis telegrafic în Anglia , unde fără-ndoială lordul argrove îl va citi, și va putea fi dus în eroare. Când să pornesc ? întrebă el.

— Aș sugera mâine de dimineață ., ca să te odihnești până atunci, sugerează maiorul Canoc

.....

.....

În dimineața zilei următoare , ,acompaniat de către bala – sahib , și inspectorul Dart, cu-o escortă formată dintr-o mică trupă de soldați , detectivul pleacă înspre Trichindur.

De acolo , din port luă trenul până la Madras , unde în urm a celor două scrisori și spre satisfacția sa întreagă relatarea apărui în paginile ziarului „Curier”.

Între timp imediat ce sosi la Madras , adresă o cablogramă curprinzătoare lui Cheter Carlton, amintindu-i sucul și insistând în păstrarea secretului.

Două zile mai târziu SEXTON BLAKE și Bala –sahib , sau pe alt nume Richard Hovillard , lord Warbrve se-mbarcară pe-un vapor pentru anglia. Se despărțiră de inspectorul Dart pe care îndatoririle profesionale îl sileau să rămână în India..

CAPITOLUL XVIII

DIN NOU ACASĂ.

SALUTUL LUI CHESTER CARLTON ,. RĂSPLATA .

Marele vas de linie Sunderbund intră pe tamisa în timpul nopții, și la ora zece în dimineața următoare care se nimerise a fi o zi de vară caldă și strălucitoare - intră în domurile de la Tielburg.

Un băiat , emisarul trimis de către Chester Carlton îl aștepta deja pe detectiv.

— Te aștept acasă la dumneata . S-B

SEXTON BLAKE zâmbi din colțul buzelor . Îmi imaginez își spusese el, că nu vrea să ne-ntâlnim într-un loc public . Poate greșesc , dar aveam suspiciunile mele încă de la bun început . Baa -sahib era bine dispus . Călătoria până pe strada Fenchureh , iar călătoria într-o trăsură prin traficul extraordinar al Londrei îl umplu de încântare.Ajunseră în Baker Street , și-l găsiră pe Chester Carlton așteptându-i . Dar nu era același om pe care-l cunoscuse odinioară jurnalistul își răsese barba, care-l făcuse să apară cu ani mulți mai tânăr.

— Dragul meu , Blake ! Iată-te în sfârșit îndărăt , se exprimă ziaristul sărutându-i înaintea . Am trăit zile încordate de așteptare ! este adevărat ? Ai reușit ?

— Da , am reușit mai mult decât mi-aș fi imaginat . Am îndepărtat pata de pe numele căpitanului Hoviland , iar onoarea sa va fi redată în fața lumii întregi și iată aici Carlton , aici este băiatul , fiul căpitanului Hoviland și adevăratul lord Wargrove.

— Nu , nu , el nu este încă lordul Wargrove ! Nu încă ! Nu mai pot păstra secretul . este propriul meu fiu !

Și un strigăt de fericire îl cuprinse pe băiat în brațele sale.

— Blake, băiatul meu ! Apoi continuă.

Copilul meu pierdut ! este adevărat Blake ! Nu bănuiești ? Eu sunt Guy Hoviland

— Eu sunt adevăratul lord Wargrove .

— Am ghicit asta , acum mult timp în urmă, răspunde SEXTON BLAKE cu un râs potolit . Am fost aproape sigur de asta din clipa în care mi-ai spus povestea căpitanului Hoviland. Te felicit , my lord, pentru viața nouă pe care tocmai o începi.

— O viață nouă și fericită , mai adaugă Chester Carlton , după ce privi la fața tânăra a lui Bala –Sahib .

O viață care va fi devotată fiului meu. Nori s-au risipit !

Îmi voi recăpăta numele nepătat, și totul îți se datorește ție Blake.

Cum aș putea să te răsplătesc vreodată +

Dar trebuie să explic . De la bun început n-am intenționat să mă ucid , întrucât trebuie să spun că am considerat întotdeauna inuciderea un act de lașitate pentru un soldat. Așa că am decis să lupt bărbătește împotriva sorșii adverse și-a pierderilor dragi —soție și copil — care mi-au ruinat întreaga mea viață. Mi-am părăsit hainele pe malul râului, m-am îmbrăcat cu actele pe care le-am adus cu mine și-am dispărut.

Am rămas în India pentru un timp după care am venit în Anglia , unde am reușit să-mi câștig existența prin jurnalism.

În tot timpul acestor ani , am trăit fără speranță, neîndrăznind să-mi pretind drepturile, din cauza petei negre pe numele și onoarea mea.

Am fost de părere în tot acest timp că fratele meu a instigat acea teribilă afacere în munți, ceea ce a dus la intoxicarea mea în munți în timp ce eram în misiune, dar niciodată nu am crezut că fiul meu ar mai putea fi în viață, până cnd Lalaje Ram a fost asasinat la West Kensingh , iar inspectorul Dart , vorbi de Jammru (shikanul) iar în ceea ce te privește mi-ai povestit ce s-a petrecut la Wargrove Hall.

Atunci am hotărât să vă cer să mergeți în India , iar calograma ta venită din India m-a făcut cel mai fericit om din lume.

Că mi-ai găsit băiatul și mi-ai stabilit inocența , și aș fi putut rămâne în anonimatul meu complet atâta vreme titlul și averea i-ar fi revenit fiului meu de drept

— Bala Sahib te-am adus în Anglia cu un fals pretext , se exprimă SEXTON BLAKE poate că vei avea de așteptat ani buni de ezile , până vei deveni un lord.

— Nu vreau să devin un lord. E mult mai bine că mi-am regăsit tatăl . Și-acum mi se pare că am recunoscut fața acelui soldat cu a cărui sabie m-am jucat odinioară.

Ochii lui Cgester Carlton se umplură de alcrimi, astfel încât nu fu în stare să vorbească preț de câteva momente.

— Cum se face c-ai putut face rost de toate dovezile astea ?

— N-a fost ușor, dar în final am reușit . iată aici documenele , arată un vraf de hârtii.

În câteva minute relatează întreaga poveste despre tot ceea ce s-a petrecut în India , până în momentul când s-a îmbarcat la Madras pentru a veni în Anglia.

— Și-acum , adaugă el , presupun că următorul pas , este provurarea unui mandat de arestare , pe numele falsului lord wargove ?

— Nu , nu vreau asta spuse Chester Carter pe.-un ton ferm . Nu vreau ca onoarea familiei mele să fie târâtă prin tribunale . Poate că tot se va afla câte ceva , dar nu vreau să se întâmple ceea ce e mai rău.

— Adică vrei să-l lași pe fretele tău vitreg să scape nepedepsit ?

Dragă prietene, asta ar fi

— E destul de pedepsit și așa.

O să-l înfrunt față în față . Mi-am ras barba așa c-o să mă recunoască imediat, după care va fi depozat de moștenirea pe care o credea c-a dobândi-to pentru sine.

O să-i acord o rentă viageră cu condiția să meargă în colonii și să nu mai pună niciodată piciorul în Anglia . Trebuie să mă ajuți în această privință Blake.

— Apreciez motivele tale, replică detectivul , dar îmi repugnă să resping astfel un act de justiție .

Dar dacă insiști ...

— Insist , îl întrerupse Chester Carlton sunt pe deplin hotărât . Nu pot să îndur rușinea unui mandat de arestare pentru propriul meu frate , așa vitreg și ticălos cum este . Actul final trebuie să se întâmple la Wargrove Hall. Este ora 1 acum și la 2 și zece minute avem un tren înspre Berkshire. Să plecăm imediat la gară. Paddington , și până vine trenul să prânzim în restaurantul gării.

— Foarte bine atunci ! replică SEXTON BLAKE ridicând din umeri. Poate dacă așa fi în locul tău , dragă Carter așa proceda la fel.

Dar lordul Wargrove poate fi în oraş la ora asta .

— Atunci îl vom aştepta la conac.

Câteva momente mai târziu cei trei părăsiră casa, în expediţia lor de pedepsire a nedreptăţilor. Coborâră pe Baker Steet , dar nu găsiră un mijloc de transport, dar până la urmă o trăsură îi duse pe Edgar Roodşi de – acolo pe Proed Street .

Erau aproape de paddington cînd velocicluul , fu oprit de către o căruţă cu bere opri brusc în faţa lor şi în acelaşi timp un mo d epe trotuar se opri cu mina pe care se zugrăvise o surpriză totală . Era lordul Wargrave care venea d ela gară ,impecabil îmbrăcat . Faţa sa era tot aât de palidă ca şi cenuşa , şi teroarea se oglindi în ochii săi , cînd îi văzu pe ocupanţii birjei , Sexton Blake , pe care-l recunoscă imediat , şi pe fratele său vitreg, pe care-l credea mort de 13 ani, precum şi pe băiatul blond , cu părul ca spicul grăului , care era plasat între ei. În acel moment , adevărul păru să-l fi lovit ca o măciucă drept în moallele capului.

— Pe Dumnezeul meu, Guy ! gâfâi el.

— Da , Guy şi fiul său, îi strigă Cheter Carlton . Ai ajuns la capătul drumului Arthur . Opreşte ! vream să vorbim cu tine !

Cu un blestem lordul Wargrove ,se năpusti în stradă , fără să mai ţină cont de traficul intens care domina la ora aceea .

Auzi strigăte, şi ţipete , voci care-l preveneau , dar nu văzu deloc pericolul care-l pîndea până ce nu ajunsese sub copitele de fier al cailor . Un automobil trecu chiar în acelaşi moment pe acolo , uns din roţile sale grele, trecînd peste gâtul lui , şi cînd un moment mai târziu fu ridicat de pe şosea deja era mort.

Primise pedeapsa păcatelor sale !

A fost un eveniment care ţinu programul ştirilor senzaţionale din ziare , vreme de 9 zile, dar întregul adevăr , nu ieşise totuşi la iveală.

Faptul că nobilul decedat nu avea niciun urmaş drept la titlu de nobleţe , că realul moştenitor , presupus mort vreme de 13 ani ,

se dovedi a fi viu, în posesia tuturor documentelor care-i probau nevinovăția în legătură cu faptele d eace fusese încriminat, și care-i ruinase cariera miliatră.

Totuși s-a scris cum copilul considerat mort a fost găsit în India ca și fiul adoptiv al nawabului din Kossa .Mia mult a început să fie cunoscut ceva mai târziu când au trebuit să fie aduse la tribunal toate dovezile , prin care Chester Carlton a fost recunoscut ca fiind adevăratul lord wargrame, și identiattea fiului său ,a fost admisă pe deplin de către autoritățile competente.

Sxter Blake , primi un CEC consistent pentru serviciile sale , din partea noului lord wargrave, și-o sumă pe măsură a fost expediată inspectorului Dart în India . Tânărul cunoscut acum ca onorabilul Richard HavilaInd , duce o viață fericită la Wargrave hall , unde o echipă de profesori și tutori îl prgătesc pentru viitorul plin de promisiuni care-l așteaptă .

Acesta însă se gândește adesea la zilele în care era cunoscut ca Bala Sahib , și păstrează în amintirea sa vie , imaginea unui mormânt săpat într-o peșteră îndepărtată în junglă Indiană, unde-și doarme somnul de veci Vashzi, băiatul panteră .

SFÂRȘIT